

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► B **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/36/EG**
av den 7 september 2005
om erkännande av yrkeskvalifikationer
(text av betydelse för EES)
(EUT L 255, 30.9.2005, s. 22)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006	L 363	141	20.12.2006
► <u>M2</u>	Kommissionens förordning (EG) nr 1430/2007 av den 5 december 2007	L 320	3	6.12.2007
► <u>M3</u>	Kommissionens förordning (EG) nr 755/2008 av den 31 juli 2008	L 205	10	1.8.2008
► <u>M4</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008	L 311	1	21.11.2008
► <u>M5</u>	Kommissionens förordning (EG) nr 279/2009 av den 6 april 2009	L 93	11	7.4.2009
► <u>M6</u>	Kommissionens förordning (EU) nr 213/2011 av den 3 mars 2011	L 59	4	4.3.2011
► <u>M7</u>	Kommissionens förordning (EU) nr 623/2012 av den 11 juli 2012	L 180	9	12.7.2012
► <u>M8</u>	Rådets direktiv 2013/25/EU av den 13 maj 2013	L 158	368	10.6.2013
► <u>M9</u>	Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013	L 354	132	28.12.2013
► <u>M10</u>	Kommissionens delegerade beslut (EU) 2016/790 av den 13 januari 2016	L 134	135	24.5.2016

Ändrad genom:

► <u>A1</u>	Kroatiens anslutningsfördraget (2012)	L 112	21	24.4.2012
-------------	---------------------------------------	-------	----	-----------

Rättad genom:

- C1 Rättelse, EUT L 271, 16.10.2007, s. 18 (2005/36/EG)
- C2 Rättelse, EUT L 93, 4.4.2008, s. 28 (2005/36/EG)
- C3 Rättelse, EUT L 33, 3.2.2009, s. 49 (2005/36/EG)
- C4 Rättelse, EUT L 305, 24.10.2014, s. 115 (2005/36/EG)
- C5 Rättelse, EUT L 177, 8.7.2015, s. 60 (2006/100/EG)
- C6 Rättelse, EUT L 273, 8.10.2016, s. 35 (2005/36/EG)
- C7 Rättelse, EUT L 273, 8.10.2016, s. 39 (2013/55/EU)

▼B**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
2005/36/EG****av den 7 september 2005****om erkännande av yrkeskvalifikationer****(text av betydelse för EES)****AVDELNING I****ALLMÄNNA BESTÄMMELSER***Artikel 1***Syfte**

I detta direktiv fastställs de regler enligt vilka en medlemsstat som kräver bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av ett reglerat yrke inom sitt territorium (nedan kallad ”mottagande medlemsstat”) för tillträde till och utövandet av detta yrke skall erkänna sådana yrkeskvalifikationer som förvärvats i en eller flera andra medlemsstater (nedan kallad ”ursprungsmedlemsstat”) och som ger innehavaren av dessa kvalifikationer rätt att där utöva yrket.

▼M9

I detta direktiv fastställs också regler för ett partiellt tillträde till reglerade yrken och erkännande av yrkespraktik som bedrivs i en annan medlemsstat.

▼B*Artikel 2***Räckvidd**

1. Detta direktiv skall gälla för alla de medborgare i en medlemsstat, inbegripet fria yrkesutövare, som vill utöva ett reglerat yrke, antingen som egen företagare eller anställd, i en annan medlemsstat än den där de har förvärvat sina yrkeskvalifikationer.

▼M9

Detta direktiv ska också gälla för alla de medborgare i en medlemsstat som har gjort yrkespraktik utanför ursprungsmedlemsstaten.

▼B

2. Varje medlemsstat kan inom sitt territorium, enligt sin egen lagstiftning, tillåta medborgare från medlemsstaterna med yrkeskvalifikationer som inte erhållits i en medlemsstat att utöva ett reglerat yrke enligt artikel 3.1 a. För de yrken som omfattas av avdelning III kapitel III skall detta första erkännande ske i överensstämmelse med de minimikrav på utbildning som anges i det kapitlet.

3. Om det för ett visst reglerat yrke finns andra särskilda regler för erkännande av yrkeskvalifikationer finns i ett separat instrument i gemenskapslagstiftningen, skall motsvarande bestämmelser i det här direktivet inte gälla.

▼M9

4. Detta direktiv ska inte tillämpas på notarier som har utsetts av offentliga myndigheter.

▼ B

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *reglerat yrke*: en eller flera former av yrkesverksamhet där det genom lagar och andra författningar direkt eller indirekt krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av verksamheten eller någon form av denna; i synnerhet skall användandet av en yrkestitel som genom bestämmelser i lagar och andra författningar enbart får användas av den som innehar en viss yrkeskvalifikation utgöra en form av utövande. När första meningen inte är tillämplig, skall ett sådant yrke som avses i punkt 2 betraktas som ett reglerat yrke.
- b) *yrkeskvalifikationer*: kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, ett kompetensbevis enligt artikel 11 a i och/eller yrkeserfarenhet.
- c) *bevis på formella kvalifikationer*: examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis för en yrkesutbildning som huvudsakligen ägt rum i gemenskapen, utfärdat av en myndighet i en medlemsstat vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar. När första meningen inte är tillämplig, skall ett sådant bevis på formella kvalifikationer som avses i punkt 3 betraktas som bevis på formella kvalifikationer.
- d) *behörig myndighet*: varje myndighet eller organ som medlemsstaterna bemyndigat att utfärda eller ta emot utbildningsbevis och andra handlingar eller upplysningar, samt att ta emot ansökningar och fatta de beslut som avses i detta direktiv.
- e) *reglerad utbildning*: all utbildning som särskilt utformats för ett visst yrke och som omfattar en eller flera kurser som vid behov kompletteras genom yrkesutbildning, provtjänstgöring eller yrkesutövning.

Utformningen av och nivån på yrkesutbildningen, provtjänstgöringen eller yrkesutövningen skall fastställas i den berörda medlemsstats lagar och andra författningar, eller övervakas eller godkännas av den för ändamålet utsedda myndigheten.

▼ M9

- f) *yrkeserfarenhet*: det faktiska och lagliga utövandet av det berörda yrket på heltid eller deltid under motsvarande tid i en medlemsstat.

▼ B

- g) *anpassningsperiod*: utövande av ett reglerat yrke i den mottagande medlemsstaten under en behörig yrkesutövars ansvar, eventuellt åtföljt av kompletterande utbildning. Denna praktik skall bedömas. De detaljerade bestämmelserna för anpassningsperioden och dess utvärdering samt status för en migrerande praktikant skall fastställas av den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten.

▼B

Den status som personen får i den mottagande medlemsstaten, särskilt när det gäller rätt till vistelse samt skyldigheter, sociala rättigheter och förmåner, ersättningar och arvoden, skall fastställas av de behöriga myndigheterna i nämnda medlemsstat i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning.

▼M9

- h) *lämplighetsprov*: ett prov som gäller den sökandes yrkeskunnighet, färdigheter och kompetens och som genomförs eller erkänns av de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten i syfte att bedöma den sökandes förmåga att utöva ett reglerat yrke i denna medlemsstat.

För att möjliggöra genomförande av detta prov ska de behöriga myndigheterna upprätta en förteckning över de ämnen som, utifrån en jämförelse mellan den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten och den som den sökande har genomgått, inte omfattas av de examens- eller andra behörighetsbevis som den sökande har.

Lämplighetsprovet ska utformas med beaktande av att den sökande är en behörig yrkesutövare i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat den sökande kommer ifrån. Det ska omfatta ämnen valda ur förteckningen och i vilka kunskap är väsentlig för att kunna utöva yrket i fråga i den mottagande medlemsstaten. Provet får också omfatta kännedom om de yrkesregler som gäller för ifrågavarande verksamhet i den mottagande medlemsstaten.

De närmare bestämmelserna för lämplighetsprovet och status i den mottagande medlemsstaten för den som vill förbereda sig för provet i den medlemsstaten ska fastställas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

▼B

- i) *företagsledare*: varje person som har varit verksam i ett företag inom ifrågavarande yrkesgren

i) som företagsledare eller chef för en filial, eller

ii) som ställföreträdare för ägaren till ett företag eller till en företagsledare, om befattningen innebär att han/hon har ett ansvar motsvarande ägarens eller företagsledarens, eller

iii) i arbetsledande funktion med arbetsuppgifter av affärsmässig och/eller teknisk art och med ansvar för en eller flera avdelningar inom företaget.

▼M9

- j) *yrkespraktik* utan att det påverkar artikel 46.4, en period med praktik som sker under handledning, förutsatt att det utgör ett villkor för tillträde till ett reglerat yrke, och som kan äga rum under eller efter en avslutad utbildning som leder till ett examensbevis.

▼M9

- k) *uropeiskt yrkeskort* ett elektroniskt bevis för antingen att yrkesutövaren uppfyller alla nödvändiga villkor för att temporärt och tillfälligt tillhandahålla tjänster i en mottagande medlemsstat eller erkännandet av yrkeskvalifikationer för etablering i en mottagande medlemsstat.
- l) *livslångt lärande* all allmän utbildning, yrkesutbildning, icke-formell utbildning och informellt lärande som sker genom livet och leder till ökade kunskaper och färdigheter och ökad kompetens, som kan innehålla yrkesetik.
- m) *tvingande hänsyn av allmänt intresse* hänsyn som erkänns som sådana i rättspraxis vid Europeiska unionens domstol.
- n) *poäng inom ramen för det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS-poäng)* meritssystem för högre utbildning som används i det europeiska området för högre utbildning.

▼B

2. Ett yrke som utövas av medlemmarna i en sådan sammanslutning eller organisation som anges i bilaga I skall betraktas som ett reglerat yrke.

De sammanslutningar eller organisationer som avses i första stycket har särskilt till uppgift att främja och upprätthålla hög standard inom det berörda yrkesområdet. För detta syfte är de föremål för erkännande i en medlemsstat i en speciell form och tilldelar sina medlemmar bevis på formella kvalifikationer, ser till att medlemmarna iakttar de regler för yrkesmässigt uppförande som de föreskriver och ger dem rätten att använda en titel eller en bokstavsförkortning eller att erhålla en ställning som motsvarar detta bevis på formella kvalifikationer.

▼M9

När en medlemsstat erkänner en sådan sammanslutning eller organisation som avses i första stycket ska den underrätta kommissionen. Kommissionen ska undersöka huruvida sammanslutningen eller organisationen uppfyller de villkor som anges i andra stycket. För att vederbörlig hänsyn ska tas till den lagstiftning som utvecklats i medlemsstaterna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c för att uppdatera bilaga I om de villkor som anges i andra stycket har uppfyllts.

När de villkor som anges i andra stycket inte uppfyllts, ska kommissionen anta en genomförandeakt för att förkasta den begärda uppdateringen av bilaga I.

▼B

3. Som bevis på formella kvalifikationer skall också betraktas varje bevis på formella kvalifikationer som utfärdats i tredjeland, om innehavaren har tre års yrkeserfarenhet inom det berörda yrket på den medlemsstats territorium där beviset på formella kvalifikationer erkändes i enlighet med artikel 2.2 och detta har intygats av den medlemsstaten.

▼B*Artikel 4***Verkan av erkännandet****▼M9**

1. Om den mottagande medlemsstaten erkänner yrkeskvalifikationerna ska detta ge förmånstagare möjlighet att få tillträde i den medlemsstaten till samma yrke som denne är behörig för i ursprungsmedlemsstaten och att utöva det yrket i den mottagande medlemsstaten på samma villkor som dess medborgare.

▼B

2. I detta direktiv skall det yrke som sökanden önskar utöva i den mottagande medlemsstaten vara detsamma som sökanden är behörig för i ursprungsmedlemsstaten, om det rör sig om jämförbara verksamheter.

▼M9

3. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 ska partiellt tillträde beviljas i den mottagande medlemsstaten enligt de villkor som anges i artikel 4f.

*Artikel 4a***Europeiskt yrkeskort**

1. Medlemsstaterna ska på begäran av innehavare av en yrkeskvalifikation utfärda ett europeiskt yrkeskort till dem, på villkor att kommissionen har antagit de relevanta genomförandeakter som avses i punkt 7.

2. När ett europeiskt yrkeskort har införts för ett visst yrke genom relevanta genomförandeakter som antagits i enlighet med punkt 7 får innehavare av en relevant yrkeskvalifikation välja att ansöka om ett sådant kort eller att använda det förfarande som anges i avdelningarna II och III.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att innehavaren av ett europeiskt yrkeskort åtnjuter alla de rättigheter som tillerkänns enligt artiklarna 4b–4e.

4. Om innehavaren av en yrkeskvalifikation avser att tillhandahålla andra tjänster enligt avdelning II än sådana som omfattas av artikel 7.4 ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet utfärda ett europeiskt yrkeskort i enlighet med artiklarna 4b och 4c. Det europeiska yrkeskortet ska, om tillämpligt, utgöra den skriftliga underrättelsen som avses i artikel 7.

5. Om innehavaren av en yrkeskvalifikation avser att etablera sig i en annan medlemsstat enligt avdelning III kapitel I–IIIa eller att tillhandahålla tjänster enligt artikel 7.4, ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet fullfölja alla förberedande steg vad gäller den sökandes enskilda akt som skapats i informationssystemet för den inre marknaden (IMI) (IMI-akten) i enlighet med artiklarna 4b och 4d. Den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet ska utfärda det europeiska yrkeskortet i enlighet med artiklarna 4b och 4d.

▼ **M9**

För etablering ska utfärdandet av ett europeiskt yrkeskort inte innebära automatisk rätt att utöva ett särskilt yrke om det redan innan ett europeiskt yrkeskort införs finns registreringskrav eller andra kontrollförfaranden i den mottagande medlemsstaten för detta yrke.

6. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter för behandling av IMI-akter och utfärdande av europeiska yrkeskort. Dessa myndigheter ska sörja för en opartisk och objektiv behandling i god tid av ansökningar om europeiska yrkeskort. De rådgivningscentrum som avses i artikel 57b kan också agera som behöriga myndigheter. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna och rådgivningscentrumen informerar medborgarna, inbegripet potentiella sökande, om hur ett europeiskt yrkeskort fungerar och dess mervärde för de yrken för vilka det är tillgängligt.

7. Kommissionen ska genom genomförandeakter, anta de åtgärder som krävs för att garantera en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om det europeiska yrkeskortet för de yrkesutövare som uppfyller de villkor som anges i det andra stycket i denna punkt, inklusive åtgärder rörande yrkeskortens utformning, behandlingen av skriftliga ansökningar, de översättningar som den sökande ska tillhandahålla vid ansökningar om europeiska yrkeskort, närmare uppgifter om de handlingar som krävs i enlighet med artikel 7.2 eller bilaga VII för att ansökan ska vara fullständig samt förfaranden för hur betalningar för ett europeiskt yrkeskort ska göras och behandlas, med beaktande av särdragen för det berörda yrket. Kommissionen ska också genom genomförandeakter specificera hur, när och för vilka handlingar behöriga myndigheter får begära bestyrkta kopior i enlighet med det andra stycket i artikel 4b.3, artiklarna 4d.2 och 4d.3 för yrket i fråga.

Införandet av det europeiska yrkeskortet för ett särskilt yrke genom antagandet av relevanta genomförandeakter som avses i det första stycket ska omfattas av samtliga följande villkor:

- a) Det ska finnas betydande rörlighet eller potential för betydande rörlighet för yrket i fråga.
- b) De berörda aktörerna ska ha uttryckt tillräckligt intresse.
- c) Det yrke eller den utbildning som utformats för ett visst yrke ska vara reglerat i ett stort antal medlemsstater.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

▼ **M9**

8. De avgifter som sökande kan behöva betala för administrativa förfaranden vid utfärdande av europeiska yrkeskort ska vara rimliga och proportionella och överensstämja med ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens kostnader, och får inte avskräcka aktörer från att ansöka om ett europeiskt yrkeskort.

*Artikel 4b***Ansökan om ett europeiskt yrkeskort och skapande av en akt i IMI**

1. Ursprungsmedlemsstaten ska göra det möjligt för en innehavare av en yrkeskvalifikation att ansöka om ett europeiskt yrkeskort genom ett online-verktyg vilket tillhandahålls av kommissionen, som automatiskt skapar en IMI-akt för den sökande i fråga. Om en ursprungsmedlemsstat även tillåter skriftliga ansökningar ska den införa de nödvändiga arrangemangen för att skapa IMI-akten, skicka information till den sökande och utfärda det europeiska yrkeskortet.

2. Ansökningar ska styrkas av sådana handlingar som föreskrivs i de genomförandeakter som ska antas i enlighet med artikel 4a.7.

3. Inom en vecka efter mottagandet av ansökan ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet bekräfta mottagandet av ansökan och informera den sökande om handlingar eventuellt saknas.

I förekommande fall ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet utfärda kompletterande intyg i enlighet med kraven i detta direktiv. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska kontrollera huruvida den sökande är lagligt etablerad i ursprungsmedlemsstaten och huruvida alla nödvändiga handlingar som har utfärdats i ursprungsmedlemsstaten är giltiga och äkta. Om det finns skäligen grund för tvivel ska ursprungsmedlemsstaten kontakta det relevanta organet och får begära bestyrkta kopior av handlingarna från den sökande. Om samma sökande senare lämnar nya ansökningar får ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter inte begära förnyad inlämning av handlingar som redan finns i IMI-akten och som fortfarande är giltiga.

4. Kommissionen får genom genomförandeakter anta de tekniska specifikationerna för de uppgifter som finns i det europeiska yrkeskortet och i IMI-akten, de åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa uppgifter har integritet, behandlas konfidentiellt och är korrekta, och villkoren och förfarandena för att utfärda ett europeiskt yrkeskort till innehavaren, inbegripet möjligheten att ladda ned kortet eller inge uppdateringar till IMI-akten. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

▼ **M9***Artikel 4c***Europeiskt yrkeskort för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av andra tjänster än sådana som omfattas av artikel 7.4**

1. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska inom tre veckor kontrollera ansökan och de kompletterande handlingarna i IMI-akten och utfärda det europeiska yrkeskortet för temporärt och tillfälligt tillhandahållande av andra tjänster än sådana som omfattas av artikel 7.4. Denna tidsperiod ska påbörjas vid mottagandet av de handlingar som saknas som avses i artikel 4b.3 första stycket eller, om inga övriga handlingar begärts, vid utgången av den enveckasfrist som anges i det stycket. Den ska sedan utan dröjsmål vidarebefordra det europeiska yrkeskortet till den behöriga myndigheten i varje berörd mottagande medlemsstat och ska informera den sökande om detta. Den mottagande medlemsstaten får inte kräva en ytterligare underrättelse enligt artikel 7 för de påföljande 18 månaderna.

2. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighets beslut eller avsaknad av beslut inom den treveckorsperiod som avses i punkt 1 ska kunna överklagas enligt nationell lagstiftning.

3. Om innehavare av ett europeiskt yrkeskort önskar tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än de som ursprungligen anges i den ansökan som avses i punkt 1 får innehavaren ansöka om en sådan utökning. Om innehavaren önskar tillhandahålla tjänster utöver perioden om 18 månader som avses i punkt 1 ska innehavaren informera den behöriga myndigheten om detta. Under alla omständigheter ska innehavaren också tillhandahålla information om väsentliga förändringar i den faktiska situation som uppgivits i IMI-akten, som ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet har rätt att begära i enlighet med de genomförandeakter som ska antas enligt artikel 4a.7. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska vidarebefordra det uppdaterade europeiska yrkeskortet till den berörda mottagande medlemsstaten.

4. Ett europeiskt yrkeskort ska vara giltigt på alla de mottagande medlemsstaternas hela territorium så länge som dess innehavare behåller rätten att utöva verksamhet, på grundval av de handlingar och uppgifter som finns i IMI-akten.

*Artikel 4d***Europeiskt yrkeskort för etablering och temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster enligt artikel 7.4**

1. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska inom en månad vid utfärdandet av ett europeiskt yrkeskort för etablering eller temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster enligt artikel 7.4 kontrollera de inlämnade styrkande handlingarnas äkthet och giltighet i IMI-akten. Denna tidsperiod ska påbörjas vid mottagandet av de saknade handlingar som avses i artikel 4b.3 första stycket eller, om inga övriga handlingar begärts, vid utgången av den enveckasfrist som anges i det stycket. Den ska överföra ansökan utan dröjsmål till den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet. Ursprungsmedlemsstaten ska informera den sökande om hur långt handläggningen av ansökan fortskridit samtidigt som den överför ansökan till den mottagande medlemsstaten.

▼ **M9**

2. I de fall som avses i artiklarna 16, 21, 49a och 49b ska en mottagande medlemsstat besluta om huruvida den ska utfärda ett europeiskt yrkeskort som avses i punkt 1 inom en månad från mottagande av den ansökan som överförts av ursprungsmedlemsstaten. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten begära ytterligare uppgifter, eller en bestyrkt kopia av en handling från ursprungsmedlemsstaten som denna ska tillhandahålla senast två veckor efter det att begäran inlämnats. Om inte annat följer av punkt 5 andra stycket, ska enmånadsfristen gälla utan hinder av en sådan begäran.

3. I de fall som avses i artikel 7.4 och artikel 14 ska den mottagande medlemsstaten, inom två månader från den dag den mottar den ansökan som överförts av ursprungsmedlemsstaten, besluta om huruvida den ska utfärda ett europeiskt yrkeskort eller låta innehavaren av en särskild yrkeskvalifikation genomgå kompensationsåtgärder. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten begära ytterligare uppgifter, eller en bestyrkt kopia av en handling från ursprungsmedlemsstaten som denna ska tillhandahålla senast två veckor efter inlämnandet av begäran. Om inte annat följer av punkt 5 andra stycket, ska tvåmånadersfristen tillämpas, utan hinder av en sådan begäran.

4. Om den mottagande medlemsstaten inte får de nödvändiga uppgifter som den har rätt att kräva, i enlighet med detta direktiv, för att besluta om utfärdande av det europeiska yrkeskortet från ursprungsmedlemsstaten eller den sökande kan den vägra att utfärda ett kort. En sådan vägran ska vara motiverad.

5. Om den mottagande medlemsstaten inte fattar ett beslut inom de tidsfrister som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel eller inte lyckas anordna ett lämplighetsprov i enlighet med artikel 7.4 ska det europeiska yrkeskortet anses vara utfärdat och ska skickas automatiskt via IMI till innehavaren av yrkeskvalifikationen.

Den mottagande medlemsstaten ska ha möjlighet att förlänga med två veckor de tidsfrister som fastställs i punkterna 2 och 3 för ett automatiskt utfärdande av det europeiska yrkeskortet. Den ska ange skälen till förlängningen och vederbörligen informera den sökande. En sådan förlängning med två veckor får upprepas en gång och endast om det är absolut nödvändigt, särskilt om skälen rör folkhälsan eller tjänstemottagarnas säkerhet.

6. De åtgärder som ursprungsmedlemsstaten vidtar i enlighet med punkt 1 ska ersätta alla ansökningar om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt den mottagande medlemsstatens nationella lagstiftning.

7. De beslut som ursprungsmedlemsstaten och den mottagande medlemsstaten antar enligt punkterna 1–5 eller avsaknaden av ett beslut från ursprungsmedlemsstatens sida ska kunna överklagas enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

▼ **M9***Artikel 4e***Behandling av och tillgång till uppgifter om det europeiska yrkeskortet**

1. Utan att det påverkar frågan om oskuldspresumtion ska ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter i god tid uppdatera den berörda IMI-akten när det gäller uppgifter om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som rör begränsning eller förbud och som påverkar den verksamhet som utövas av innehavaren av ett europeiskt yrkeskort inom ramen för detta direktiv. Därvid ska de respektera reglerna om skydd för personuppgifter som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation)⁽²⁾. Sådana uppdateringar ska innefatta radering av uppgifter som inte längre behövs. Innehavaren av det europeiska yrkeskortet och de behöriga myndigheter som har tillgång till den berörda IMI-akten ska utan dröjsmål informeras om alla uppdateringar. Denna skyldighet ska inte påverka medlemsstaternas skyldighet att varna enligt artikel 56a.

2. Innehållet i de uppdaterade uppgifter som avses i punkt 1 ska vara begränsat till

- a) yrkesutövarens identitet,
- b) det berörda yrket,
- c) uppgifter om den nationella myndighet eller domstol som har fattat beslutet om begränsningen eller förbudet,
- d) begränsningens eller förbudets räckvidd, och
- e) den period som begränsningen eller förbudet gäller.

3. Tillgången till uppgifter i IMI-akten ska vara begränsad till ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter enligt direktiv 95/46/EG. De behöriga myndigheterna ska informera innehavaren av den europeiska yrkeskortet om innehållet i IMI-akten på begäran av innehavaren.

4. De uppgifter som anges på det europeiska yrkeskortet ska vara begränsade till de uppgifter som krävs för att fastställa innehavarens rätt att utöva det yrke för vilket det utfärdats, nämligen innehavarens förnamn, efternamn, födelsedatum och födelseort, yrke, formella kvalifikationer och den tillämpliga ordningen, berörda behöriga myndigheter, kortnummer, säkerhetsdetaljer och referensuppgifter om giltig identitetshandling. Uppgifter om yrkeserfarenhet eller kompensationsåtgärder som genomgått av innehavaren av det europeiska yrkeskortet ska ingå i IMI-akten.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

▼ **M9**

5. Personuppgifterna i IMI-akten kan behandlas så länge det behövs för erkännandeförfarandet i sig och för erkännandet eller översändandet av den underrättelse som föreskrivs i artikel 7. Medlemsstaterna ska se till att innehavaren av ett europeiskt yrkeskort när som helst har rätt att utan kostnad begära rättelse av felaktiga eller ofullständiga uppgifter, eller radering och blockering av den berörda IMI-akten. Innehavaren ska informeras om denna rätt när det europeiska yrkeskortet utfärdas, och därefter påminnas om den vartannat år. Påminnelsen ska skickas automatiskt via IMI om den ursprungliga ansökan för det europeiska yrkeskortet gjordes online.

I händelse av en begäran om radering av en IMI-akt som är kopplad till det europeiska yrkeskortet för etablering eller temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster enligt artikel 7.4 ska den berörda mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter förse innehavaren av yrkeskvalifikationen med bevis som styrker erkännandet av dennes yrkeskvalifikationer.

6. När det gäller behandling av personuppgifter på det europeiska yrkeskortet och i alla IMI-akter ska medlemsstaternas relevanta behöriga myndigheter betraktas som registeransvariga i den betydelse som avses i artikel 2 d i direktiv 95/46/EG. När det gäller dess skyldigheter enligt punkterna 1–4 i den här artikeln och den berörda behandlingen av personuppgifter ska kommissionen betraktas som registeransvarig i den betydelse som avses i artikel 2 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽¹⁾.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska de mottagande medlemsstaterna föreskriva att arbetsgivare, kunder, patienter, offentliga myndigheter och andra berörda parter kan kontrollera äktheten och giltigheten hos ett europeiskt yrkeskort som kortinnehavaren uppvisar för dem.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa regler om tillgång till IMI-akten, och de tekniska metoderna och förfarandena för kontroll enligt första stycket. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

*Artikel 4f***Partiellt tillträde**

1. Den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet ska från fall till fall bevilja partiellt tillträde till en yrkesverksamhet på landets territorium, endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) ► **C7** Yrkesutövaren är fullt behörig ◄ att i ursprungsmedlemsstaten utöva den yrkesverksamhet för vilken partiellt tillträde söks i den mottagande medlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

▼M9

- b) Skillnaderna mellan en lagligen utövad yrkesverksamhet i ursprungsmedlemsstaten och det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten är så stora att tillämpning av kompensationsåtgärder skulle innebära att den sökande måste fullfölja hela det utbildningsprogram som föreskrivs i den mottagande medlemsstaten för att få tillträde till hela det reglerade yrket i den medlemsstaten.
- c) Yrkesverksamheten kan objektivt särskiljas från andra verksamheter som ingår i det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten.

Vid tillämpningen av led c ska den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet beakta huruvida yrkesverksamheten kan utövas självständigt i ursprungsmedlemsstaten.

2. Ett partiellt tillträde får nekas om detta motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset, om det är lämpligt för att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås, och om det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

3. Ansökningar för etablering i en mottagande medlemsstat ska granskas i enlighet med avdelning III kapitel I och IV.

4. Ansökningar för ett temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster i den mottagande medlemsstaten avseende yrkesverksamheter som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet ska granskas i enlighet med avdelning II.

5. När ett partiellt tillträde har beviljats och genom undantag från artikel 7.4 sjätte stycket och artikel 52.1 ska yrkesverksamheten utövas under ursprungsmedlemsstatens yrkestitel. Den mottagande medlemsstaten får kräva att denna yrkestitel används på den mottagande medlemsstatens språk. De yrkesutövare som har beviljats partiellt tillträde ska tydligt ange sin yrkesverksamhets räckvidd för tjänstemottagarna.

6. Denna artikel ska inte tillämpas på de yrkesutövare som omfattas av automatiskt erkännande av deras yrkeskvalifikationer enligt avdelning III kapitel II, III och IIIa.

▼B

AVDELNING II

FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER*Artikel 5***Principen om friheten att tillhandahålla tjänster**

1. Utan att det påverkar särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen eller tillämpningen av artiklarna 6 och 7 i detta direktiv får inte medlemsstaterna av skäl som rör yrkeskvalifikationerna inskränka friheten att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat

- a) om tjänsteleverantören är lagligen etablerad i en medlemsstat för att där utöva samma yrke (nedan kallad "etableringsmedlemsstaten") och

▼M9

- b) om tjänsteleverantören förflyttar sig och om denne har utövat yrket under minst ett år i en eller flera medlemsstater under de tio år som föregår tillhandahållandet av tjänsten, om yrket inte är reglerat i etableringsmedlemsstaten. Kravet på ett års yrkeserfarenhet ska inte tillämpas om yrket är reglerat eller om utbildningen för yrket är reglerad.

▼B

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas enbart om tjänsteleverantören flyttar till den mottagande medlemsstatens territorium för att temporärt och tillfälligt utöva ett yrke enligt punkt 1.

Huruvida tillhandahållandet av tjänsten är temporärt och tillfälligt skall bedömas från fall till fall, i synnerhet på grundval av tjänstens varaktighet, frekvens, periodicitet och kontinuitet.

3. En tjänsteleverantör som förflyttar sig skall omfattas av de yrkesregler av yrkesmässig, yrkesrättslig eller administrativ art som har direkt samband med yrkeskvalifikationerna, till exempel yrkesdefinitionen, användningen av titlar och allvarlig försummelse i yrkesutövningen som har direkt och specifikt samband med konsumentskydd och konsumentssäkerhet samt de disciplinära bestämmelser som tillämpas i den mottagande medlemsstaten på personer som utövar samma yrke i den medlemsstaten.

*Artikel 6***Undantag**

I enlighet med artikel 5.1 skall den mottagande medlemsstaten medge tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat undantag från de krav som ställs på yrkesutövare som är etablerade inom den mottagande medlemsstatens territorium i fråga om

- a) tillstånd från, registrering eller medlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ; för att underlätta tillämpningen av disciplinära bestämmelser som gäller på territoriet, enligt artikel 5.3 i detta direktiv, får medlemsstaterna föreskriva antingen automatisk tillfällig registrering eller proformamedlemskap i en sådan yrkesorganisation eller motsvarande organ, på villkor att detta inte försenar eller på något sätt försvårar tillhandahållandet av tjänster och inte medför extrautgifter för tjänsteleverantören. En kopia av den underrättelse som avses i artikel 7.1 och i förekommande fall av en förnyad underrättelse, åtföljd, när det gäller yrken som har sådana konsekvenser för folkhälsa och säkerhet som avses i artikel 7.4 eller som omfattas av automatiskt erkännande i enlighet med avdelning III kapitel III, av en kopia av de handlingar som avses i artikel 7.2, skall skickas från den behöriga myndigheten till den relevanta yrkesorganisationen eller motsvarande organ, och detta skall betraktas som en automatisk tillfällig registrering eller ett proformamedlemskap,
- b) anslutning till socialförsäkringssystemet, i syfte att med en försäkringsgivare göra avräkningar för tjänster som tillhandahållits personer som är försäkrade genom ett socialförsäkringssystem.

Tjänsteleverantören skall emellertid på förhand eller, i brådskande fall, efteråt lämna upplysningar till det organ som avses i b om de tjänster som tillhandahålls.

▼B*Artikel 7***Förhandsunderrättelse om tjänsteleverantören förflyttar sig**

1. Medlemsstaterna får kräva att en tjänsteleverantör som för första gången förflyttar sig från en medlemsstat till en annan för att tillhandahålla tjänster på förhand skriftligen skall underrätta den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten, inklusive uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar. En sådan underrättelse skall förnyas en gång om året om tjänsteleverantören har för avsikt att tillhandahålla temporära eller tillfälliga tjänster i den medlemsstaten under det året. Tjänsteleverantören får lämna underrättelsen på valfritt sätt.

2. Vid det första tillhandahållandet av tjänster eller om de faktiska omständigheter som avses i handlingarna ändrats, får medlemsstaterna kräva att underrättelsen åtföljs av följande handlingar:

- a) Bevis på tjänsteleverantörens nationalitet.
- b) Intyg som visar att innehavaren är lagligt etablerad i en medlemsstat för att där bedriva verksamheten i fråga och att det när intyget utfärdas inte finns något förbud, ens tillfälligt, för innehavaren att utöva sitt yrke.
- c) Bevis på yrkeskvalifikationer.

▼M9

d) För de fall som avses i artikel 5.1 b bevis i någon form på att tjänsteleverantören har bedrivit verksamheten i fråga under minst ett av de föregående tio åren.

e) För yrkesutövare i säkerhetsbranschen, hälso- och sjukvårdssektorn och för yrken som rör undervisning av underåriga barn, inklusive barnomsorg och förskoleverksamhet: ett intyg som bekräftar att de inte temporärt eller definitivt har förbjudits att utöva yrket eller inte har dömts för något brott, om medlemsstaten kräver sådana intyg av sina egna medborgare.

f) För yrken med konsekvenser för patientsäkerheten: ett intyg på den sökandes kunskaper i det språk som behövs för att utöva yrket i den mottagande medlemsstaten.

g) För yrken som omfattar sådan verksamhet som avses i artikel 16 och som anmälts av en medlemsstat i enlighet med artikel 59.2: ett intyg om verksamhetens karaktär och varaktighet utfärdat av behörig myndighet eller behörigt organ i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad.

2a. Inlämnandet av en föreskriven underrättelse av tjänsteleverantören i enlighet med punkt 1 ska ge tjänsteleverantören tillträde till tjänsteverksamheten eller möjlighet att utöva denna verksamhet på hela den berörda medlemsstatens territorium. En medlemsstat får begära ytterligare uppgifter vilka anges i punkt 2 om tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer avseende

- a) yrket inom vissa delar av den medlemsstatens territorium är reglerat på ett annat sätt,

▼M9

- b) denna reglering också gäller alla medborgare i den medlemsstaten,
- c) skillnaderna i denna reglering motiveras av tvingande hänsyn av allmänt intresse som rör folkhälsan eller tjänstemottagarnas säkerhet, och
- d) medlemsstaten inte kan få sådan information på annat sätt.

▼B

3. Tjänsten skall tillhandahållas under den yrkestitel som används i etableringsmedlemsstaten, om det i denna medlemsstat finns en sådan reglerad titel för yrkesverksamheten i fråga. Denna titel skall anges på (ett av) etableringsmedlemsstatens officiella språk på ett sätt som gör att varje förväxling med yrkestiteln i den mottagande medlemsstaten undviks. I de fall då en sådan yrkestitel inte finns i etableringsmedlemsstaten, skall leverantören ange sitt bevis på formella kvalifikationer på denna medlemsstats officiella språk eller ett av dem. Undantagsvis skall, i de fall som avses i avdelning III kapitel III, tjänsten tillhandahållas under den yrkestitel som används i den mottagande medlemsstaten.

▼M9

4. Vid första tillhandahållandet av tjänster, när det gäller de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet och som inte automatiskt erkänns enligt avdelning III kapitel II, III eller IIIa, kan den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls för första gången. En sådan förhandskontroll ska vara möjlig endast om syftet med kontrollen är att undvika allvarlig skada för tjänstemottagarens hälsa eller säkerhet till följd av att tjänsteleverantören saknar yrkeskvalifikationer och om kontrollen inte går utöver vad som är nödvändigt för detta syfte.

Senast en månad efter det att den underrättelse och de åtföljande handlingar som avses i punkterna 1 och 2 inkommit ska den behöriga myndigheten informera tjänsteleverantören om sitt beslut

- a) att inte kontrollera dennes yrkeskvalifikationer,
- b) efter att ha kontrollerat dennes yrkeskvalifikationer
 - i) att begära att tjänsteleverantören gör ett lämplighetsprov, eller
 - ii) att tillåta tillhandahållandet av tjänster.

Om det uppstår problem som kan medföra försening att fatta beslut enligt andra stycket, ska den behöriga myndigheten inom samma tidsfrist meddela tjänsteleverantören orsaken till förseningen. Problemet ska lösas inom en månad efter det meddelandet, och beslutet ska färdigställas inom två månader efter det att problemet lösts.

▼M9

Om väsentlig skillnad föreligger mellan tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer och den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten, i den mån denna skillnad är skadlig för folkhälsa eller säkerhet och inte kan kompenseras genom tjänsteleverantörens yrkeserfarenhet eller genom kunskap, färdigheter och kompetenser som uppnåtts genom livslångt lärande och formellt godkänts för detta ändamål av ett relevant organ, ska den mottagande medlemsstaten ge tjänsteleverantören möjlighet att bevisa att de har förvärvat den kunskap, färdighet eller kompetens som fattas, genom ett lämplighetsprov som avses i andra stycket led b. Den mottagande medlemsstaten ska fatta ett beslut på den grunden om huruvida tillhandahållande av tjänster ska tillåtas. Under alla omständigheter ska tjänsten kunna tillhandahållas inom en månad efter det att ett beslut fattats i enlighet med andra stycket.

Vid utebliven reaktion från den behöriga myndigheten inom de tidsfrister som fastställs i andra och tredje styckena får tjänsten tillhandahållas.

I de fall då yrkeskvalifikationer ►C7 har kontrollerats enligt denna punkt ◄ ska tjänsten tillhandahållas under den mottagande medlemsstatens yrkestitel.

▼B*Artikel 8***Administrativt samarbete****▼M9**

1. Om det finns skäligen grund för tvivel får den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter av etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter begära upplysningar om huruvida tjänsteleverantören är lagligen etablerad i den medlemsstaten, följer god sed och inte har ådragit sig yrkesrelaterade disciplinära eller straffrättsliga påföljder. Om den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter beslutar att kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer får de av etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter begära upplysningar om tjänsteleverantörens utbildningskurser, i den omfattning som krävs för att bedöma om det finns väsentliga skillnader som kan vara skadliga för folkhälsa eller säkerhet. Etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter ska lämna dessa upplysningar i enlighet med artikel 56. De rådgivningscentrum som avses i artikel 57b får också lämna upplysningar om eventuella oreglerade yrken i ursprungsmedlemsstaten.

▼B

2. De behöriga myndigheterna skall se till att det sker utbyte av alla uppgifter som är nödvändiga för att en tjänstemottagares klagomål mot en tjänsteleverantör skall kunna utredas på korrekt sätt. Tjänstemottagaren skall informeras om resultatet av klagomålet.

*Artikel 9***Uppgifter som skall lämnas till tjänstemottagarna**

I de fall då tjänsterna tillhandahålls under etableringsmedlemsstatens yrkestitel eller enligt tjänsteleverantörens bevis på formella kvalifikationer, får de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten kräva att tjänsteleverantören, utöver andra informationskrav som fastställs i gemenskapsrätten, meddelar tjänstemottagaren vissa eller samtliga av följande uppgifter:

▼B

- a) Om tjänsteleverantören är upptagen i ett handelsregister eller annat liknande offentligt register: vilket register det gäller samt registreringsnummer eller motsvarande identifikationsuppgifter som finns i detta register.
- b) Om verksamheten omfattas av ett tillståndssystem i etableringsmedlemsstaten: namn och adress till den behöriga tillsynsmyndigheten.
- c) Yrkessammanslutning eller liknande organisation där tjänsteleverantören är medlem.
- d) Yrkestiteln eller om sådan titel inte finns, tjänsteleverantörens bevis på formella kvalifikationer och den medlemsstat där tjänsteleverantören tilldelades denna titel.
- e) Om tjänsteleverantören bedriver momspliktig verksamhet: det momsregistreringsnummer som avses i artikel 22.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾.
- f) Uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar.

AVDELNING III

ETABLERINGSFRIHET

KAPITEL I

Den generella ordningen för erkännande av bevis på formella kvalifikationer

Artikel 10

Räckvidd

Detta kapitel gäller för alla yrken som inte omfattas av kapitlen II och III i denna avdelning och i följande fall där sökanden, av en specifik och exceptionell anledning, inte uppfyller villkoren i de kapitlen:

- a) För de verksamheter som förtecknas i bilaga IV när invandraren inte uppfyller kraven enligt artiklarna 17, 18 och 19.
- b) För läkare med grundutbildning, specialistläkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor, ►C2 apotekare ◄ och arkitekter när invandraren inte uppfyller kraven i artiklarna 23, 27, 33, 37, 39, 43 och 49 för faktiskt och lagligt utövande av yrket.
- c) För arkitekter när invandraren innehar ett utbildningsbevis som inte upptas i punkt 5.7.2 i bilaga V.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

▼B

- d) För läkare, sjuksköterskor, tandläkare, veterinärer, barnmorskor, ►C2 apotekare ◄ och arkitekter ►C2 med bevis på specialistbehörighet, som måste ha deltagit i utbildning som berättigar till en yrkestitel ◄ enligt punkterna 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, dock endast för erkännande av specialiseringen i fråga och utan att artikel 21.1 och artiklarna 23 och 27 åsidosätts.
- e) För sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård samt specialistsjuksköterskor ►C2 med bevis på specialistbehörighet, som har deltagit i utbildning som berättigar till en yrkestitel ◄ enligt punkt 5.2.2 i bilaga V när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga utövas av specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård.
- f) För specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård, specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor ►C2 med bevis på specialistbehörighet, som har deltagit i utbildning som berättigar till en yrkestitel ◄ enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.
- g) För invandrare som uppfyller kraven i artikel 3.3.

*Artikel 11***Kvalifikationsnivåer****▼M9**

Vid tillämpning av artikel 13 och artikel 14.6 ska yrkeskvalifikationerna indelas i följande nivåer:

▼B

- a) ett kompetensbevis som har utfärdats av en behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar på grundval av
- i) en utbildning som inte utgör en del av ett utbildnings- eller examensbevis enligt led b, c, d eller e eller ett särskilt prov som inte föregås av någon utbildning eller av att sökanden utövat yrket i en medlemsstat på heltid under tre år i följd eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren, eller
 - ii) en allmän utbildning på grundskole- eller gymnasienivå som visar att innehavaren besitter allmänna kunskaper.
- b) ett bevis på avslutad gymnasieutbildning, omfattande
- i) allmän utbildning, som kompletterats med annan utbildning än den som avses i led c och/eller med den provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver denna utbildning, eller
 - ii) teknisk eller yrkesinriktad utbildning, som i förekommande fall kompletterats med allmän utbildning eller yrkesutbildning enligt led i och/eller med den provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver denna utbildning.

▼B

c) ett examensbevis över avslutad

- i) annan ►**C6** eftergymnasial ◀ utbildning än den som avses i led d och e på minst ett år eller på deltid under motsvarande tid, för vilken ett av tillträdesvillkoren som regel är en avslutad gymnasieutbildning med den inriktning som krävs för behörighet till universitetsstudier eller högskolestudier eller annan utbildning på likvärdig nivå, samt den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver denna ►**C6** eftergymnasiala ◀ utbildning, eller

▼M9

- ii) reglerad utbildning eller, i fråga om reglerade yrken, yrkesutbildning med ►**C7** särskilt upplägg ◀, med kompetens som går utöver vad som anges i nivå b, motsvarande den utbildningsnivå som anges i led i, om en sådan utbildning ger en jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och jämförbar verksamhet, förutsatt att examensbeviset åtföljs av ett utbildningsbevis från ursprungsmedlemsstaten.

d) ett examensbevis över att innehavaren har avslutat utbildning på ►**C7** eftergymnasial ◀ nivå på minst tre år och högst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå och, i tillämpliga fall, över avslutad yrkesutbildning som krävs utöver den ►**C7** eftergymnasiala ◀ utbildningen.

e) ett examensbevis över att innehavaren har avslutat utbildning på ►**C7** eftergymnasial ◀ nivå på minst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå och, i tillämpliga fall, över avslutad yrkesutbildning som krävs utöver den ►**C7** eftergymnasiala ◀ utbildningen.

▼B*Artikel 12***Jämställda utbildningar****▼M9**

Varje bevis på formella kvalifikationer eller uppsättning bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat ska, även vad beträffar nivån, jämföras med bevis på formella kvalifikationer enligt artikel 11, på villkor att beviset gäller en avslutad utbildning som erhållits i unionen, på heltid eller deltid och inom eller utanför ramen för formella program, och som är erkänd som likvärdig av denna medlemsstat samt där ger samma rätt till tillträde eller utövande av ett yrke eller förbereder för utövande av detta yrke.

▼B

Enligt samma villkor som anges i första stycket skall även varje yrkeskvalifikation som, även om den inte uppfyller de krav som fastställts i ursprungsmedlemsstatens lagar och andra författningar för tillträde till eller utövande av ett yrke, tilldelar innehavaren förvärvade rättigheter i kraft av dessa bestämmelser jämnas med sådant bevis på formella kvalifikationer. Detta gäller i synnerhet om ursprungsmedlemsstaten höjer de utbildningskrav som är en förutsättning för tillträde till och utövande av ett yrke, och om en person som genomgått tidigare utbildning, som inte uppfyller de nya kvalifikationskraven, åtnjuter förvärvade rättigheter i kraft av nationella bestämmelser i lag eller andra författningar. I detta fall betraktar den mottagande medlemsstaten, för tillämpningen av artikel 13, denna tidigare utbildning som motsvarande nivån på den nya utbildningen.

▼M9*Artikel 13***Villkor för erkännande**

1. När det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om de innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer enligt artikel 11 som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium.

Kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer ska ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

2. Tillträde till ett yrke och rätten att utöva ett som beskrivs i punkt 1 ska också beviljas sökande som på heltid i ett år eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren har utövat yrket i fråga i en annan medlemsstat som inte reglerar detta yrke, och som har ett eller flera kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer vilka har utfärdats av en annan medlemsstat som inte reglerar detta yrke.

Kompetensbevis och bevis på formella kvalifikationer ska uppfylla följande krav:

- a) De ska ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.
- b) De ska visa att innehavaren förberetts för att utöva yrket.

Den yrkeserfarenhet på ett år som avses i första stycket får dock inte krävas, när de bevis på formella kvalifikationer som sökanden har gäller som bevis på en reglerad utbildning.

▼M9

3. Den mottagande medlemsstaten ska erkänna den nivå som intygas enligt artikel 11 av ursprungsmedlemsstaten liksom det ►C7 bevis genom vilket ursprungsmedlemsstaten ◄ styrker att den reglerade utbildning eller yrkesutbildning med ett ►C7 särskilt upplägg ◄ som avses i artikel 11 c ii motsvarar den nivå som föreskrivs i artikel 11 c i.

4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i den här artikeln och från artikel 14 kan den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet vägra tillträde till och utövande av ett yrke för innehavare av ett kompetensbevis som klassificeras enligt artikel 11 a där de nationella yrkeskvalifikationer som krävs för utövandet av yrket på dess territorium klassificeras enligt artikel 11 e.

▼B*Artikel 14***Kompensationsåtgärder****▼M9**

1. Trots bestämmelserna i artikel 13 får den mottagande medlemsstaten kräva att sökande slutför en anpassningsperiod på högst tre år eller genomgår ett lämplighetsprov om:

- a) innehållet i den sökandens utbildning väsentligt avviker från det innehåll som omfattas av det bevis på formella kvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten.
- b) det i den mottagande medlemsstaten reglerade yrket omfattar en eller flera reglerade yrkesaktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i sökandens ursprungsmedlemsstat och om utbildningen som krävs i den mottagande medlemsstaten väsentligt avviker från den som omfattas av det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som sökanden stöder sig på.

▼B

2. Om den mottagande medlemsstaten använder sig av den möjlighet som avses i punkt 1, skall den ge sökanden rätt att välja mellan anpassningsperiod och lämplighetsprov.

Om en medlemsstat anser att det för ett bestämt yrke är nödvändigt att bevilja undantag från kravet på att ge sökanden rätt att välja mellan anpassningsperiod eller lämplighetsprov enligt första stycket, skall den i förväg underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och lägga fram dokument som visar att detta undantag är berättigat.

▼M9

Om kommissionen anser att det undantag som avses i andra stycket inte är berättigat eller strider mot unionslagstiftningen, ska den inom tre månader efter det att den mottagit alla nödvändiga uppgifter anta en genomförandeakt, där medlemsstaten i fråga uppmanas att inte vidta den planerade åtgärden. Har kommissionen inte reagerat inom denna tidsfrist får undantaget tillämpas.

▼B

3. För de yrken som kräver exakta kunskaper i nationell rätt och där verksamheten till en väsentlig och konstant del består i att lämna råd och/eller hjälp i frågor som rör nationell rätt får den mottagande medlemsstaten, med avvikelse från principen i punkt 2 enligt vilken sökanden har rätt att välja, föreskriva antingen en anpassningsperiod eller lämplighetsprov.

Detta gäller även de fall som anges i artikel 10 b, 10 c, 10 d beträffande läkare och tandläkare, 10 f när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor ►C2 med bevis på specialistbehörighet, som har deltagit i utbildning som berättigar till en yrkestitel ◀ enligt punkt 5.2.2 i bilaga V, och artikel 10 g.

I de fall som omfattas av artikel 10 a får den mottagande medlemsstaten kräva anpassningsperiod eller lämplighetsprov om invandraren avser att utöva yrkesverksamhet som egenföretagare eller som företagsledare som kräver kunskaper om och tillämpning av de specifika nationella gällande bestämmelserna, under förutsättning att de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten kräver kunskaper om och tillämpning av dessa bestämmelser för sina egna medborgares tillträde till sådan verksamhet.

▼M9

Med avvikelse från principen enligt vilken sökanden har rätt att välja, vilken fastställs i punkt 2, får den mottagande medlemsstaten fastställa antingen en anpassningsperiod eller lämplighetsprov i följande fall:

- a) Om en innehavare av en yrkeskvalifikation, som avses i artikel 11 a, ansöker om erkännande av sina yrkeskvalifikationer där de nationella yrkeskvalifikationer som krävs är klassificerade i artikel 11 c.
- b) Om en innehavare av en yrkeskvalifikation, som avses i artikel 11 b, ansöker om erkännande av sina yrkeskvalifikationer där de nationella yrkeskvalifikationer som krävs är klassificerade i artikel 11 d eller e.

Om en innehavare av en yrkeskvalifikation, som avses i artikel 11 a, ansöker om erkännande av sina yrkeskvalifikationer där de nationella yrkeskvalifikationer som krävs är klassificerade i artikel 11 d, får den mottagande medlemsstaten kräva både en anpassningsperiod och ett lämplighetsprov.

4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 5 ska ett utbildningsinnehåll som ”väsentligt avviker” avse sådana kunskaps- och kompetensområden, uppnådda färdigheter och kompetenser som är grundläggande för utövandet av yrket och där innehållet i invandrarens utbildning i betydande mån skiljer sig från den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten.

▼M9

5. Punkt 1 ska tillämpas med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Om den mottagande medlemsstaten ämnar kräva att den sökande slutför en anpassningsperiod eller genomgår ett lämplighetsprov, ska den först kontrollera om de kunskaper och färdigheter och den kompetens som den sökande har tillägnat sig genom yrkesverksamhet eller genom livslångt lärande, och som formellt godkänts för detta ändamål av ett relevant organ, i en medlemsstat eller i ett tredjeland, är sådana att de helt eller delvis täcker det väsentligt avvikande kunskapsinnehåll som fastställs i punkt 4.

6. Beslutet om införande av en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov ska vederbörligen motiveras. I synnerhet ska den sökande informeras om följande:

- a) Den yrkeskvalifikationsnivå som krävs i den mottagande medlemsstaten och den sökandes yrkeskvalifikationsnivå enligt den klassificering som beskrivs i artikel 11.
- b) Väsentliga skillnader som avses i punkt 4 och varför dessa skillnader inte kan kompenseras genom kunskaper, färdigheter och kompetenser som uppnåtts genom yrkeserfarenhet eller livslångt lärande som formellt godkänts för detta ändamål av ett relevant organ.

7. Medlemsstaterna ska se till att det finns möjlighet för en sökande att göra det lämplighetsprov som avses i punkt 1 inom sex månader efter det ursprungliga beslutet om ett lämplighetsprov för sökanden.

▼B*KAPITEL II**Erkännande av yrkeserfarenhet**Artikel 16***Krav när det gäller yrkeserfarenhet**

Om det i en medlemsstat för tillträde till eller utövande av någon av de verksamheter som anges i bilaga IV krävs kunskap och förmåga av allmän, affärsmässig eller yrkesmässig art, skall denna medlemsstat som tillräckligt bevis för att sådan kunskap och förmåga förvärvats godta utövande av denna verksamhet i en annan medlemsstat. Utövan- det skall ha skett i enlighet med artiklarna 17, 18 och 19.

*Artikel 17***Verksamhetsformer i förteckning I i bilaga IV**

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning I i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

- a) under sex år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

▼B

b) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren visar att han för verksamheten i fråga har genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av behörig yrkesorganisation, eller

c) under fyra år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

d) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst fem år, eller

e) under fem år i följd i ledande ställning, varav minst tre år med tekniska uppgifter och med ansvar för minst en avdelning i företaget, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och d får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

3. Punkt 1 e skall inte tillämpas på verksamhetsformer i grupp Ex 855 enligt ISIC-nomenklaturen, hårfrisörsinrättningar.

*Artikel 18***Verksamhetsformer i förteckning II i bilaga IV**

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning II i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under fem år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren visar att han för verksamheten i fråga har genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

▼B

- c) under fyra år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller
- d) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst fem år, eller
- e) under fem år i följd som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller
- f) under sex på varandra följande år som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och d får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

*Artikel 19***Verksamhetsformer i förteckning III i bilaga IV**

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning III i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

- a) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller
- b) under två år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller
- c) under två år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst tre år, eller
- d) under tre år i följd som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och c får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

▼M9

*Artikel 20***Anpassning av förteckningarna över verksamhetsformer i bilaga IV**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om anpassning av förteckningarna över sådana verksamhetsformer enligt bilaga IV som omfattas av ett erkännande av yrkeserfarenhet enligt artikel 16 i syfte att uppdatera eller förtydliga de verksamheter som anges i bilaga IV, särskilt för att närmare fastställa deras räckvidd och ta vederbörlig hänsyn till den senaste utvecklingen vad gäller verksamhetsbaserade nomenklaturer, på villkor att detta inte medför en minskning av räckvidden för de enskilda verksamhetsslagen och att ingen verksamhet flyttas mellan de befintliga förteckningarna I, II och III i bilaga IV.

▼B

*KAPITEL III****Erkännande på grundval av samordning av minimikraven för utbildning*****Avsnitt 1****Allmänna bestämmelser***Artikel 21***Principen om automatiskt erkännande**

1. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, som specialisttandläkare, som veterinär, som ►C2 apotekare ◄ och som arkitekt, vilka avses i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V, och som uppfyller minimikraven för utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 respektive 46, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat.

Sådana bevis på formella kvalifikationer skall vara utfärdade av medlemsstaternas behöriga myndigheter och vid behov skall de bevis som avses i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V bifogas.

Bestämmelserna i första och andra stycket påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23, 27, 33, 37, 39 och 49.

2. Varje medlemsstat skall inom ramen för sitt eget socialförsäkringsystem, när det gäller rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.1.4 i bilaga V vilka utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater och uppfyller minimikraven för utbildning i artikel 28.

Bestämmelserna i första stycket påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artikel 30.

▼B

3. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska enligt punkt 5.5.2 i bilaga V som utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater, om de uppfyller minimikraven för utbildning i artikel 40 samt motsvarar de krav som avses i artikel 41, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat. Denna bestämmelse påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23 och 43.

▼M9

4. När det gäller driften av apotek som inte är föremål för territoriella begränsningar får en medlemsstat, genom undantag, besluta att inte godta de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V för inrättande av nya apotek öppna för allmänheten. För tillämpningen av denna punkt ska också de apotek som öppnats inom mindre än tre år anses som nya apotek.

Detta undantag får inte tillämpas på apotekare vars formella kvalifikationer redan är erkända för andra ändamål av de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten, och som faktiskt och legalt har varit verksamma som apotekare under minst tre år i följd i den medlemsstaten.

▼B

5. De bevis på formella kvalifikationer som arkitekt enligt punkt 5.7.1 i bilaga V som erkänns automatiskt i enlighet med punkt 1 skall styrka en utbildning som påbörjats tidigast under det referenslåsår som avses i nämnda bilaga.

▼M9

6. Varje medlemsstat ska för tillträde till och rätt att utöva verksamhet som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska och apotekare kräva innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 respektive 5.6.2 i bilaga V, vilka bevisar att yrkesutövaren i fråga under hela sin utbildning har i förekommande fall förvärvat de kunskaper, färdigheter och kompetenser som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 31.7, 34.3, 38.3, 40.3 respektive 44.3.

För att beakta den allmänt erkända vetenskapliga och tekniska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c för att uppdatera de kunskaper och färdigheter som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3, 44.3 och 46.4 för att avspegla utvecklingen av den unionslagstiftning som direkt påverkar de berörda yrkesutövarna.

Denna uppdatering får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Denna uppdatering ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med vad som fastställs i artikel 165.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

▼ **M9***Artikel 21a***Anmälningförfarande**

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de lagar och andra författningar som de antar när det gäller utfärdande av bevis på formella kvalifikationer inom de yrken som omfattas av detta kapitel.

När det gäller bevis på formella kvalifikationer som avses i avsnitt 8 ska anmälan enligt första stycket också göras till övriga medlemsstater.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska inbegripa uppgifter om utbildningsprogrammets längd och innehåll.

3. Den anmälan som avses i punkt 1 ska översändas via IMI.

4. För att beakta utvecklingen på lagstiftningsområdet och det administrativa området i medlemsstaterna och förutsatt att de lagar och andra författningar som anmälts i enlighet med punkt 1 i denna artikel är förenliga med de villkor som fastställs i detta kapitel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c i syfte att ändra punkterna 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, när det gäller att uppdatera de titlar som medlemsstaterna antagit som bevis på formella kvalifikationer och, i tillämpliga fall, de organ som utfärdar bevis på formella kvalifikationer, de intyg som åtföljer dessa bevis samt motsvarande yrkestitlar.

5. När de lagar och andra författningar som anmälts i enlighet med punkt 1 inte är förenliga med de villkor som fastställs i detta kapitel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att förkasta den begärda ändringen av punkterna 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 eller 5.7.1 i bilaga V.

▼ **B***Artikel 22***Gemensamma bestämmelser om utbildning**

För utbildning enligt artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46 skall följande gälla:

a) Medlemsstaterna får tillåta utbildning på deltid på de villkor som godkänts av de behöriga nationella myndigheterna. Dessa myndigheter skall se till att den totala utbildningstiden och utbildningens nivå och kvalitet inte underskrider motsvarande krav på kontinuerlig heltidsutbildning.

▼ **M9**

b) Medlemsstaterna ska, i enlighet med varje medlemsstats specifika förfaranden, genom att uppmuntra fortbildning säkerställa att yrkesutövare vars yrkeskvalifikation omfattas av kapitel III i denna avdelning kan uppdatera sina kunskaper, färdigheter och kompetenser så att yrkesinsatsen bibehålls på säker och effektiv nivå och för att hålla sig à jour med utvecklingen inom yrket.

▼ **M9**

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder som de vidtar i enlighet med första stycket b senast den 18 januari 2016.

▼ **B***Artikel 23***Förvärvade rättigheter**

1. När de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare och specialisttandläkare, som veterinär, barnmorska och ► **C2** apotekare ◀ som innehas av medborgare i medlemsstaterna inte uppfyller alla de utbildningskrav som anges i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 och 44, skall varje medlemsstat — utan att detta påverkar de förvärvade rättigheterna för dessa yrken — som tillräckligt bevis på formella kvalifikationer erkänna sådana bevis som utfärdats av dessa medlemsstater, om de avser utbildning som påbörjats före de referensdatum som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V och åtföljs av ett intyg som visar att innehavarna av dessa bevis på formella kvalifikationer under den femårsperiod som föregår intygets utfärdande faktiskt och lagligen utövat verksamheten i fråga under minst tre år i följd.

2. Samma bestämmelser skall vara tillämpliga på sådana bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare och specialisttandläkare, som veterinär, barnmorska och ► **C2** apotekare ◀ som förvärvats inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium, även om de inte uppfyller samtliga de minimikrav för utbildning som anges i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 och 44, om dessa bevis anger att en utbildning slutförts med godkänt resultat och påbörjats före

a) den 3 oktober 1990 för läkare med grundutbildning, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare med grundutbildning, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor och ► **C2** apotekare ◀, och

b) den 3 april 1992 för specialistläkare.

De bevis på formella kvalifikationer som avses i första stycket ger rätt att utöva yrkesverksamhet inom Tysklands hela territorium enligt samma villkor som de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av behöriga tyska myndigheter och som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 37.1 skall varje medlemsstat erkänna de bevis på formella kvalifikationer för läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som veterinär, barnmorska, ► **C2** apotekare ◀ och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Tjeckoslovakien eller för vilka utbildningen när det gäller Tjeckien och Slovakien har påbörjats före den 1 januari 1993, om myndigheterna i en av de ovan nämnda staterna intygar att dessa bevis på

▼B

formella kvalifikationer på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de intyg dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis som anges för dessa medlemsstater i bilaga VI punkt 6.1 vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på myndigheternas territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

4. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Sovjetunionen eller för vilka utbildningen har påbörjats

a) för Estlands del före den 20 augusti 1991,

b) för Lettlands del före den 21 augusti 1991,

c) för Litauens del före den 11 mars 1990,

om myndigheterna i en av de tre ovan nämnda medlemsstaterna intygar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis som anges för dessa medlemsstater i bilaga VI punkt 6.1 vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som åsyftas i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

För de bevis på formella kvalifikationer som veterinär som utfärdats av f.d. Sovjetunionen eller för vilka utbildningen för Estlands del har påbörjats före den 20 augusti 1991, skall det intyg som avses i föregående stycke åtföljas av ett annat intyg, som utfärdats av de estniska myndigheterna och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

▼A1

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43b ska varje medlemsstat erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, apotekare och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Jugoslavien eller för vilka utbildningen har påbörjats

a) för Sloveniens del före den 25 juni 1991, och

b) för Kroatians del före den 8 oktober 1991,

om myndigheterna i de ovannämnda medlemsstaterna intyggar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis som dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis på formella kvalifikationer som anges för dessa medlemsstater i punkt 6 i bilaga VI vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, apotekare när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg ska åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

▼B

6. Varje medlemsstat skall, när det gäller medborgare i de medlemsstater som har bevis på formella kvalifikationer som läkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska och ►C2 apotekare ◄ som inte motsvarar de benämningar som gäller för denna medlemsstat enligt punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som dessa medlemsstater utfärdar och som åtföljs av ett intyg utfärdat av behöriga myndigheter eller organ.

Av det intyg som avses i första stycket skall det framgå att dessa bevis på formella kvalifikationer utfärdats som bevis på avslutad utbildning i enlighet med artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 respektive 44 och att den medlemsstat som utfärdar dem jämställer dem med dem som nämns i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

▼M1*Artikel 23a***Särskilda omständigheter**

1. Med avvikelse från det här direktivet får Bulgarien tillåta personer som har behörighetsbevis för "фелдшер" (fältskär) utfärdade i Bulgarien före den 31 december 1999 och som den 1 januari 2000 utövade detta yrke under Bulgariens nationella system för social trygghet att fortsätta att utöva sagda yrke även om delar av deras yrkesverksamhet faller under de bestämmelser i det här direktivet som rör läkare och sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

▼ M1

2. Innehavare av det bulgariska behörighetsbeviset för ”фелдшер” (fältskär) enligt punkt 1 är inte berättigade att få sina yrkeskvalifikationer erkända i andra medlemsstater som läkare eller som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt det här direktivet.

▼ B**Avsnitt 2****Läkare***Artikel 24***Medicinsk grundutbildning**

1. För tillträde till medicinsk grundutbildning krävs en betygshandling som ger tillträde till universitet för studierna i fråga.

▼ M9

2. Den medicinska grundutbildningen ska sammanlagt omfatta minst fem års studier, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, och ska bestå av minst 5 500 timmars teoretisk och praktisk undervisning vid universitet eller under tillsyn av ett universitet.

Om studierna påbörjades före den 1 januari 1972 kan den utbildning som avses i första stycket omfatta sex månaders praktisk heltidsutbildning på universitetsnivå under tillsyn av de behöriga myndigheterna.

▼ B

3. Den medicinska grundutbildningen skall garantera att personen i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som medicinen bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för bedömning av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data.

b) Tillräckliga kunskaper om friska och sjuka människors anatomi, funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälso-tillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.

c) Tillräckliga kunskaper om kliniska ämnen och behandlingar, som ger en sammanhängande bild av psykiska och fysiska sjukdomar och medicin sedd ur förebyggande, diagnostisk och terapeutisk synvinkel samt människans fortplantning.

d) Lämplig klinisk erfarenhet på sjukhus under lämplig handledning.

▼B*Artikel 25***Specialistläkarutbildning****▼M9**

1. För tillträde till specialistläkarutbildning ska krävas ett fullgjort program för medicinsk grundutbildning med godkända resultat enligt artikel 24.2, där den studerande har förvärvat nödvändiga baskunskaper i medicin.

▼B

2. Specialistläkarutbildningen skall omfatta teoretisk och praktisk utbildning vid universitet, universitetssjukhus eller i förekommande fall annan vårdinrättning som godkänts av behöriga myndigheter eller organ i detta syfte.

Medlemsstaterna skall se till att utbildningstiden för sådan specialistläkarutbildning som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V inte är kortare än vad som avses i den punkten. Utbildningen skall ske under kontroll av behöriga myndigheter eller organ. Den förutsätter personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande specialistläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.

3. Utbildningen skall ske på heltid vid särskilda inrättningar som erkänts av de behöriga myndigheterna. Den förutsätter medverkan i all medicinsk verksamhet på den avdelning där utbildningen äger rum, inklusive jourtjänstgöring, så att den blivande specialistläkaren ägnar all sin yrkesverksamhet åt denna praktiska och teoretiska utbildning under hela arbetsveckan och under hela året på de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna. Dessa tjänster skall följaktligen avlönas med lämpligt belopp.

▼M9

3a. Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning fastställa partiella befrielser från vissa moment i specialistläkarutbildningen, vilka förtecknas i punkt 5.1.3 i bilaga V, som ska tillämpas från fall till fall, förutsatt att dessa moment i utbildningen redan har fullgjorts under ett annat specialistutbildningsprogram som förtecknas i punkt 5.1.3 i bilaga V, för vilket yrkesutövaren redan har erhållit den tidigare specialistkvalifikationen i en medlemsstat. Medlemsstaterna ska se till att de beviljade befrielseerna inte motsvarar mer än halva minimilängden på specialistläkarutbildningen i fråga.

Medlemsstaterna ska anmäla den berörda nationella lagstiftningen till kommissionen och de övriga medlemsstaterna för alla sådana partiella befrielser.

▼B

4. För att medlemsstaterna skall utfärda bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare krävs bevis på formella kvalifikationer som avser medicinsk grundutbildning enligt punkt 5.1.1 i bilaga V.

▼M9

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om anpassning av de minimilängder på utbildningen som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V, till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

▼ B*Artikel 26***Benämningar på specialistläkarutbildningar**

De bevis på formella kvalifikationer som specialistläkare som avses i artikel 21 har utfärdats av de behöriga myndigheter eller organ som avses i punkt 5.1.2 i bilaga V och motsvarar för specialistutbildningen i fråga de aktuella benämningar som tillämpas i de olika medlemsstaterna och som framgår av punkt 5.1.3 i bilaga V.

▼ M9

För att vederbörligen beakta ändringar i nationell lagstiftning och i syfte att uppdatera detta direktiv ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om tillägg av nya medicinska specialiseringar i punkt 5.1.3 i bilaga V, förutsatt att dessa är gemensamma för minst två femtedelar av medlemsstaterna.

▼ B*Artikel 27***Förvärvade rättigheter för läkare med specialistutbildning**

1. Av de läkare med specialistutbildning vars specialistutbildning på deltid reglerades av de lagar och andra författningar som gällde den 20 juni 1975 och som påbörjade sin specialistutbildning senast den 31 december 1983 kan den mottagande medlemsstaten kräva att deras bevis på formella kvalifikationer skall åtföljas av intyg som visar att de faktiskt och legalt har utövat verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare som utfärdats i Spanien för läkare som har fullgjort en specialistutbildning före den 1 januari 1995, även om denna inte motsvarar minimikraven för den utbildning som avses i artikel 25, om bevis på formella kvalifikationer åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga spanska myndigheterna, av vilket det framgår att personen i fråga har blivit godkänd i det prov gällande särskild yrkeskompetens som anordnats inom ramen för de extraordinära regulariseringsåtgärderna i den kungliga förordningen 1497/99 i syfte att fastställa att denne har kunskapsnivå och kompetens likvärdig med de läkare som innehar sådant bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare som för Spaniens del framgår av punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V.

▼ M9

2a. Medlemsstaterna ska erkänna benämningar på specialistutbildningar som utfärdas i Italien och anges i punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V för läkare som påbörjade sin specialistutbildning efter den 31 december 1983 och före den 1 januari 1991, trots att den berörda utbildningen inte uppfyller alla utbildningskrav som fastställs i artikel 25, om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av de behöriga italienska myndigheterna och som uppger att den berörda läkaren faktiskt och legalt har varit verksam i Italien som specialistläkare inom det berörda specialområdet under minst sju år i följd under de tio år som föregick utfärdandet av intyget.

▼B

3. Varje medlemsstat som har upphävt lagar och andra författningar om utfärdande av bevis på formella kvalifikationer som specialistläkare enligt punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V och som har vidtagit åtgärder rörande förvärvade rättigheter till förmån för sina medborgare skall tillerkänna medborgarna i de övriga medlemsstaterna rätten att utnyttja samma åtgärder, om dessa bevis på formella kvalifikationer har utfärdats före det datum då den mottagande medlemsstaten upphörde att utfärda sådana bevis för den berörda specialistutbildningen.

De tidpunkter då bestämmelserna upphävdes anges i punkt 5.1.3 i bilaga V.

*Artikel 28***Särskild allmänläkarutbildning****▼M9**

1. För tillträde till särskild allmänläkarutbildning ska krävas ett fullgjort program för medicinsk grundutbildning med godkända resultat enligt artikel 24.2 där den studerande har förvärvat nödvändiga färdigheter i medicin.

▼B

2. Den särskilda allmänläkarutbildning för vilken bevis på formella kvalifikationer utfärdas före den 1 januari 2006 skall omfatta minst två års studier på heltid. Bevis på formella kvalifikationer som utfärdas efter detta datum skall omfatta minst tre års studier på heltid.

När den utbildning som avses i artikel 24 omfattar praktiktjänstgöring vid ett godkänt sjukhus med utrustning och avdelningar för allmänmedicin, hos en godkänd allmänpraktiserande läkare eller vid en godkänd vårdcentral för primärvård, får denna praktik inräknas, dock högst ett år, i den utbildningstid som avses i första stycket för bevis på formella kvalifikationer som utfärdas från och med den 1 januari 2006.

Den möjlighet som avses i andra stycket skall stå öppen bara för de medlemsstater där utbildningstiden för den särskilda allmänläkarutbildningen var två år den 1 januari 2001.

3. Den särskilda allmänläkarutbildningen skall ske på heltid under tillsyn av de behöriga myndigheterna eller organen. Den skall snarare vara praktisk än teoretisk.

Den praktiska utbildningen skall förmedlas dels under minst sex månader vid ett godkänt sjukhus med utrustning och avdelningar för allmänmedicin, dels under minst sex månader hos godkänd allmänpraktiserande läkare eller vid godkänd vårdcentral för primärvård.

Den praktiska utbildningen skall genomföras tillsammans med andra vårdinrättningar för allmänmedicin. Utan att de minimiperioder som nämns i andra stycket påverkas får den praktiska utbildningen dock ges under högst sex månader vid andra godkända vårdinrättningar för allmänmedicin.

▼B

Utbildningen förutsätter samma personliga medverkan och ansvarstagande hos den blivande specialistläkaren i yrkesverksamheten som hos dem han arbetar tillsammans med.

4. För att medlemsstaterna skall utfärda bevis på formella kvalifikationer för särskild utbildning i allmänmedicin krävs bevis på formella kvalifikationer som avser medicinsk grundutbildning enligt punkt 5.1.1 i bilaga V.

5. Medlemsstaterna får utfärda de bevis på formella kvalifikationer som avses i punkt 5.1.4 i bilaga V till en läkare som inte har fullgjort utbildningen enligt denna artikel men som har avslutat en annan kompletterande utbildning för vilken de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har utfärdat bevis på formella kvalifikationer. De får emellertid bara utfärda bevis på formella kvalifikationer om detta gäller en kunskapsnivå som motsvarar den utbildning som föreskrivs i denna artikel.

Medlemsstaterna skall avgöra bland annat i vilken mån den kompletterande utbildning och den yrkeserfarenhet som sökanden redan har kan beaktas i stället för den utbildning som föreskrivs i denna artikel.

Medlemsstaterna får bara utfärda bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.1.4 i bilaga V om sökanden har skaffat minst sex månaders erfarenhet i allmänmedicin hos en allmänpraktiserande läkare eller på en vårdinrättning för primärvård enligt punkt 3 i den här artikeln.

*Artikel 29***Yrkesutövning som allmänpraktiserande läkare**

Med förbehåll för bestämmelserna om förvärvade rättigheter skall varje medlemsstat för yrkesutövningen som allmänpraktiserande läkare inom ramen för medlemsstatens socialförsäkringssystem kräva bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.1.4 i bilaga V.

Medlemsstaterna kan från detta villkor undanta dem som genomgår särskild utbildning i allmänmedicin.

*Artikel 30***Förvärvade rättigheter för allmänpraktiserande läkare**

1. Varje medlemsstat skall fastställa de förvärvade rättigheterna. Som förvärvad rättighet skall dock betraktas rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det nationella socialförsäkringssystemet, utan det bevis på formella kvalifikationer som föreskrivs i punkt 5.1.4 i bilaga V, om läkaren åtnjuter denna rättighet vid det referensdatum som avses i den punkten i kraft av de på läkaryrket tillämpliga bestämmelser som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och om han vid denna tidpunkt är etablerad i medlemsstaten med stöd av artikel 21 eller 23.

▼B

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall på begäran utfärda ett intyg av vilket framgår att läkaren har rätt att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det nationella socialförsäkringssystemet, utan det bevis på formella kvalifikationer som föreskrivs i punkt 5.1.4 i bilaga V, om läkaren åtnjuter förvärvade rättigheter enligt första stycket.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de intyg som avses i punkt 1 andra stycket vilka de övriga medlemsstaterna utfärdat till medborgare i medlemsstaterna och ge dessa intyg samma verkan på sitt territorium som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar och som ger rätt att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det egna socialförsäkringssystemet.

Avsnitt 3

Sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård*Artikel 31***Utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård****▼M9**

1. För att bli antagen till utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska det antingen krävas

- a) tolv års allmän skolutbildning styrkt genom examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i en medlemsstat eller genom intyg på godkänt inträdesprov som ger behörighet till universitet eller högskolor med en erkänd likvärdig nivå, eller
- b) minst tio års allmän skolutbildning styrkt genom examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i en medlemsstat eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå som ger behörighet till en yrkesskola eller ett ►C7 yrkesutbildningsprogram för hälso- och sjukvård och omvårdnad. ◄

▼B

2. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall ske på heltid och skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.2.1 i bilaga V.

▼M9

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.2.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i det andra stycket får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.

▼B

3. ►**M9** Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska omfatta sammanlagt tre års utbildning, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, bestående av minst 4 600 timmars teoretisk och klinisk undervisning, varav den teoretiska undervisningen ska utgöra minst en tredjedel och den kliniska undervisningen minst hälften av den föreskrivna minimitiden för utbildningen. Medlemsstaterna får ge partiell dispens för yrkesutövare som genomgått en del av denna utbildning inom ramen för annan utbildning på minst motsvarande nivå. ◀

Medlemsstaterna skall se till att den institution som utbildar sjuksköterskor är ansvarig för samordningen av den teoretiska och kliniska undervisningen under hela utbildningen.

▼M9

4. Den teoretiska utbildningen är den del av sjuksköterskeutbildningen då sjuksköterskorna förvärvar de kunskaper, färdigheter och kompetenser i yrket som krävs enligt punkterna 6 och 7. ►**C7** Denna utbildning ska ges av lärare i hälso- och sjukvård och omvårdnad och andra behöriga personer vid universitet och högskolor som tillerkänts likvärdig ställning eller vid yrkesskolor eller genom yrkesutbildningsprogram för hälso- och sjukvård och omvårdnad. ◀

5. Med den kliniska undervisningen avses den del av sjuksköterskeutbildningen där den studerande, som medlem i ett arbetslag och i direkt kontakt med friska eller sjuka enskilda personer och/eller grupper, lär sig att planera, utföra och ►**C7** bedöma en sjuksköterskas samlade hälso- och sjukvårdsinsatser och omvårdnadsinsatser på grundval av de kunskaper, färdigheter och kompetenser de har uppnått. De sjuksköterskestuderande ska inte bara lära sig att ingå i ett arbetslag, utan även att leda ett arbetslag och organisera en sjuksköterskas hälso- och sjukvårdsinsatser och omvårdnadsinsatser ◀, inklusive undervisning i hälsovård för enskilda personer och mindre grupper vid vårdinrättningar eller ute i samhället.

▼B

Denna utbildning skall äga rum på sjukhus och vid andra vårdinrättningar samt ute i samhället under de undervisande sjuksköterskornas ansvar i samarbete med och med stöd av ►**C6** andra behöriga sjuksköterskor. ◀ Även annan behörig personal kan medverka i denna undervisning.

De sjuksköterskestuderande skall delta i verksamheten på avdelningarna i fråga i den mån denna bidrar till deras utbildning och gör att de kan ta på sig det ansvar som är förbundet med en sjuksköterskas vårduppgifter.

▼M9

6. Utbildningen av sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska garantera att yrkesutövaren i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) ►**C7** Omfattande kunskaper ◀ om de vetenskaper som den allmänna hälso- och sjukvården bygger på, inklusive tillräcklig insikt i friska och sjuka människors anatomi, fysiologiska funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.

▼ **M9**

- b) Kunskaper om yrkets beskaffenhet och etik samt de allmänna ►**C7** principerna för hälso- och sjukvård och omvårdnad. ◀
 - c) Tillräcklig klinisk erfarenhet; sådan erfarenhet, som bör väljas ut med avseende på dess utbildningsvärde, ska förvärvas ►**C7** under handledning av behörig sjukvårdspersonal och där det finns tillräckligt med behörig personal ◀ och utrustning som uppfyller kraven på patientvård.
 - d) Förmåga att ta del i den praktiska utbildningen av hälso- och sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.
 - e) Erfarenhet av samarbete med företrädare för andra yrken inom vårdsektorn.
7. Formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska visa att yrkesutövaren kan tillämpa ►**C7** minst följande kompetenser, vare sig utbildningen har skett vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning, eller vid yrkesskola eller genom yrkesutbildningsprogram för hälso- och sjukvård och omvårdnad: ◀
- a) ►**C7** Kompetens att ◀ ►**C7** självständigt göra en diagnos av de hälso- och sjukvårdsinsatser och omvårdnadsinsatser som krävs genom att tillämpa aktuella teoretiska och kliniska kunskaper samt planera, organisera och utföra hälso- och sjukvårdsinsatser och omvårdnadsinsatser ◀ när vederbörande behandlar patienter på grundval av de kunskaper och färdigheter som förvärvats i enlighet med punkt 6 a, 6 b och 6 c för att förbättra yrkespraktiken.
 - b) ►**C7** Kompetens att ◀ arbeta effektivt tillsammans med andra aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn, däribland deltagande i praktisk utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal på grundval av de kunskaper och färdigheter som förvärvats i enlighet med punkt 6 d och 6 e.
 - c) ►**C7** Kompetens att ◀ tillhandahålla rådgivning åt enskilda personer, familjer och grupper om en hälsosam livsstil och egenvård på grundval av de kunskaper och färdigheter som förvärvats i enlighet med punkt 6 a och 6 b.
 - d) ►**C7** Kompetens ◀ ►**C7** att självständigt inleda omedelbara livräddningsinsatser ◀ och vidta åtgärder i kriser och nödsituationer.
 - e) ►**C7** Kompetens ◀ ►**C7** att självständigt ge rådgivning ◀, instruktioner och stöd till personer som är i behov av vård och till deras närstående.
 - f) ►**C7** Kompetens att självständigt göra en kvalitetssäkring och utvärdering av hälso- och sjukvårdsinsatser och omvårdnadsinsatser. ◀
 - g) ►**C7** Kompetens att ◀ kommunicera på ett yrkesmässigt och uttömmande sätt samt samarbeta med företrädare för andra yrken inom hälso- och sjukvårdssektorn.
 - h) ►**C7** Kompetens att ◀ analysera vårdkvaliteten för att förbättra det egna yrkesutövandet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

▼B*Artikel 32***Utvövande av yrkesverksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård**

I detta direktiv skall yrkesverksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård innebära verksamhet som utövas av personer med de yrkestitlar som anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.

*Artikel 33***Förvärvade rättigheter för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård**

1. För att de allmänna bestämmelserna om förvärvade rättigheter skall vara tillämpliga på sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, skall den verksamhet som avses i artikel 23 ha omfattat fullt ansvar för planering, organisation och administration av patientvård.

▼M9

3. Medlemsstaterna ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterska som

a) utfärdats i Polen till sjuksköterskor vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning enligt artikel 31 och

b) som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i

i) artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättigheter (Republiken Polens officiella tidning 2004, nr 92, punkt 885 och 2007, nr 176, punkt 1237), och hälsovårdsministerns förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg – studentexamen) och som har avslutat sin utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning 2004 nr 110, punkt 1170 och 2010 nr 65, punkt 420), eller

ii) artikel 52.3 led 2 i lagen av den 15 juli 2011 om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena (Republiken Polens officiella tidning 2011 nr 174, punkt 1039) och i hälsovårdsministerns förordning av den 14 juni 2012 om närmare bestämmelser för högre utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg – studentexamen) och som har genomgått utbildning på sekundärnivå med vårdinriktning eller eftergymnasial utbildning med sjuksköterske- och barnmorskeinriktning (Republiken Polens officiella tidning 2012, punkt 770),

▼ **M9**

i syfte att kontrollera att sjuksköterskan har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för sjuksköterskor med de kvalifikationer som för Polen anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.

▼ **M1***Artikel 33a*▼ **M9**

När det gäller rumänska behörighetsbevis för sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska endast följande bestämmelser om förvärvade rättigheter gälla:

För de medborgare i medlemsstaterna som utbildats till sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård i Rumänien och vars utbildning inte uppfyller minimikraven gällande utbildning i artikel 31 ska medlemsstaterna erkänna de nedan angivna bevisen på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, förutsatt att dessa bevis åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har varit verksamma som sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård i Rumänien, inklusive ► **C7** har haft fullt ansvar för planeringen, organisationen och utförandet av patientvården ◀ under en period av minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

- a) *Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist* med eftergymnasial utbildning vid en *școală postliceală*, som intygar att utbildningen påbörjades före den 1 januari 2007.
- b) *Diplomă de absolvire de asistent medical generalist* med en kortare högskoleutbildning, som intygar att utbildningen påbörjades före den 1 oktober 2003.
- c) *Diplomă de licență de asistent medical generalist* med en längre högskoleutbildning, som intygar att utbildningen påbörjades före den 1 oktober 2003.

▼ **B**

A v s n i t t 4

T a n d l ä k a r e*Artikel 34***Grundläggande tandläkarutbildning**

1. För att bli antagen till grundläggande tandläkarutbildning skall sökanden inneha ett examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat.

▼ **M9**

2. Den grundläggande tandläkarutbildningen ska omfatta minst fem års studier, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, och ska bestå av minst 5 000 timmars teoretisk och praktisk utbildning på heltid som minst inbegriper den utbildningsplan som anges i punkt 5.3.1 i bilaga V och som tillhandahålls vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

▼M9

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.3.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i det andra stycket får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.

▼B

3. Den grundläggande tandläkarutbildningen skall garantera att den blivande tandläkaren har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som tandläkarverksamheten bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för bedömning av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data.
- b) Tillräckliga kunskaper om friska och sjuka människors kropps-konstitution, fysiologi och beteende samt den fysiska och sociala miljöns påverkan på människans hälsotillstånd, i den mån dessa faktorer påverkar tandläkarverksamheten.
- c) Tillräckliga kunskaper om tändernas, munnens, käkarnas och omkringliggande vävnaders anatomi och funktioner, i såväl friskt som sjukt tillstånd, och deras förhållande till patientens allmänna hälsotillstånd samt fysiska och sociala välbefinnande.
- d) Tillräckliga kunskaper om kliniska discipliner och metoder som ger tandläkaren en sammanhängande bild av anomalier, skador och sjukdomar i tänderna, munnen, käkarna och omkringliggande vävnader och av förebyggande, diagnostisk och terapeutisk tandläkarverksamhet.
- e) Tillräcklig klinisk erfarenhet under lämplig handledning.

Utbildningen skall ge den blivande tandläkaren de färdigheter som är nödvändiga för att utöva all verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader.

▼ B*Artikel 35***Utbildning till specialisttandläkare**▼ M9

1. För att bli antagen till utbildning för specialisttandläkare ska det krävas en fullgjord grundläggande tandläkarutbildning som avses i artikel 34, eller de handlingar som avses i artiklarna 23 och 37.

▼ B

2. Utbildningen till specialisttandläkare skall omfatta teoretisk och praktisk utbildning vid universitet, behandlingscentrum för studier och forskning eller, i förekommande fall, annan vårdinrättning som godkänts av behöriga myndigheter eller organ i detta syfte.

▼ M9

Utbildning till specialisttandläkare på heltid ska omfatta minst tre år, och ska ske under tillsyn av behöriga myndigheter eller organ. Den ska innebära personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande tandläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.

▼ B

3. För att medlemsstaterna skall utfärda ett utbildningsbevis för specialisttandläkare krävs ett utbildningsbevis som avser grundläggande tandläkarutbildning enligt punkt 5.3.2 i bilaga V.

▼ M9

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om anpassning av den minimilängd på utbildningen som avses i punkt 2, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

5. I syfte att uppdatera detta direktiv och för att vederbörligen beakta ändringar i nationell lagstiftning, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om tillägg av nya specialistområden för tandläkare i punkt 5.3.3 i bilaga V, förutsatt att dessa är gemensamma för minst två femtedelar av medlemsstaterna.

▼ B*Artikel 36***Utövande av yrkesverksamhet som tandläkare**

1. I detta direktiv skall yrkesverksamhet som tandläkare innebära sådan verksamhet som definieras i punkt 3 och som utövas av personer med de yrkestitlar som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V.

2. Tandläkaryrket skall grunda sig på den tandläkarutbildning som avses i artikel 34 och är ett särskilt yrke skilt från yrket som läkare och specialistläkare. Utövande av yrkesverksamhet som tandläkare förutsätter innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V. Personer som omfattas av artikel 23 eller 37 skall likställas med innehavare av ett sådant bevis på formella kvalifikationer.

▼B

3. Medlemsstaterna skall se till att tandläkare generellt skall ha tillträde till verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader i enlighet med de i lag fastställda bestämmelserna och de yrkesetiska reglerna för yrket på de referensdatum som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V.

*Artikel 37***Förvärvade rättigheter för tandläkare**

1. Varje medlemsstat skall, för utövandet av yrkesverksamhet som tandläkare under de yrkestitlar som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V, erkänna de bevis på formella kvalifikationer ►**M1** som läkare som utfärdats i Italien, Spanien, Österrike, Tjeckien, Slovakien och Rumänien ◀ för personer som påbörjat sin läkarutbildning senast det referensdatum som anges i den bilagan för den berörda medlemsstaten, om dessa bevis på formella kvalifikationer åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

Detta intyg skall bekräfta att följande två villkor uppfyllts:

- a) Att dessa personer i den medlemsstaten faktiskt, legalt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som avses i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.
- b) Att dessa personer är behöriga att utöva denna verksamhet på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som anges för denna medlemsstat i punkt 5.3.2 i bilaga V.

Personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34, skall undantas från kravet på tre års yrkespraktik enligt andra stycket led a.

När det gäller Tjeckien och Slovakien omfattas de bevis på formella kvalifikationer som erhållits i f.d. Tjeckoslovakien av erkännande på samma sätt som tjeckiska och slovakiska bevis på formella kvalifikationer och på samma villkor som angivits i de föregående styckena.

2. Varje medlemsstat skall erkänna sådana bevis på formella kvalifikationer som läkare som utfärdats i Italien för personer som påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå mellan den 28 januari 1980 och den 31 december 1984, om dessa bevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga italienska myndigheterna.

Detta intyg skall bekräfta att följande tre villkor uppfyllts:

- a) Att dessa personer har godkänts i det särskilda lämplighetsprov som har anordnats av behöriga italienska myndigheter för att kontrollera att sökandena har en kunskaps- och färdighetsnivå jämförbar med den som krävs av innehavare av det bevis på formella kvalifikationer som anges för Italien i punkt 5.3.2 i bilaga V.
- b) Att dessa personer i Italien faktiskt, legalt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som anges i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

▼B

- c) Att de är behöriga att utöva eller att de faktiskt, legalt och huvudsakligen utövar den verksamhet som anges i artikel 36 på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som anges för Italien i punkt 5.3.2 i bilaga V.

Personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som enligt de behöriga myndigheterna intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34, skall undantas från skyldigheten att avlägga ett sådant lämplighetsprov som avses i andra stycket led a.

Personer som påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå efter den 31 december 1984 skall behandlas på samma sätt som de personer som avses ovan, förutsatt att de studier under tre år som nämns ovan påbörjades före den 31 december 1994.

▼M9

3. För bevis på tandläkares formella kvalifikationer ska medlemsstaterna erkänna sådana bevis i enlighet med artikel 21 i de fall då de sökande påbörjade sin utbildning före den 18 januari 2016.

4. Varje medlemsstat ska erkänna bevis på formell behörighet som läkare utfärdade i Spanien för yrkesutövare som påbörjade sin läkarutbildning på universitetsnivå mellan den 1 januari 1986 och den 31 december 1997, om dessa bevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de spanska behöriga myndigheterna.

Detta intyg ska bekräfta att följande villkor har uppfyllts:

- a) Yrkesutövaren ska framgångsrikt ha fullföljt studier som omfattar minst tre år och som av de spanska behöriga myndigheterna intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34.
- b) Yrkesutövaren ska i Spanien faktiskt, legalt och huvudsakligen ha utövat den verksamhet som anges i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.
- c) Yrkesutövaren ska vara behörig att utöva eller ska faktiskt, legalt och huvudsakligen utövat den verksamhet som anges i artikel 36 på samma villkor som innehavare av de bevis på formell behörighet som anges för Spanien i punkt 5.3.2 i bilaga V.

▼B**A v s n i t t 5****V e t e r i n ä r***Artikel 38***Veterinärutbildning****▼M9**

1. Utbildningen för veterinärer ska sammanlagt omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, eller som dessutom kan uttryckas med ett likvärdigt antal ECTS-poäng, och ska minst inbegripa den utbildningsplan som anges i punkt 5.4.1 i bilaga V, vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

▼ M9

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.4.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i det andra stycket får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.

▼ B

2. För att bli antagen till veterinärbildningen måste sökanden innehålla examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat när det gäller denna utbildning.

▼ M9

3. Veterinärbildningen ska garantera att yrkesutövaren i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som veterinärverksamheten bygger på och om den unionslagstiftning som gäller denna verksamhet.
- b) Tillräckliga kunskaper om djurs anatomi, fysiologi, beteende och fysiologiska behov liksom om de färdigheter och kompetenser som behövs för djurhållning, utfodring, djurs välbefinnande, reproduktion och allmän hygien.
- c) Nödvändiga kliniska, epidemiologiska och analytiska färdigheter och kompetenser för förebyggande, diagnos och behandling av sjukdomar hos djur, inklusive anestesilogi, aseptisk kirurgi och smärtfri död, vare sig det gäller enskilda djur eller grupper av djur, inklusive särskilda kunskaper om de sjukdomar som kan överföras till människan.
- d) Tillräckliga kunskaper, färdigheter och kompetenser för förebyggande medicin, inklusive kompetens för att hantera utredningar och intyg.
- e) Tillräckliga kunskaper om hygien och teknik vid produktion och framställning av samt handel med djurfoder eller livsmedel av animaliskt ursprung, inklusive de färdigheter och kompetenser som krävs för att förstå och förklara god praxis på området.
- f) Nödvändiga kunskaper, färdigheter och kompetenser för att på ett ansvarsfullt och förnuftigt sätt använda veterinärmedicinska läkemedel för att behandla djur och garantera en säker livsmedelskedja samt miljöskydd.

▼B*Artikel 39***Förvärvade rättigheter för veterinärer**

För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som veterinär har utfärdats av Estland eller vars utbildning har påbörjats i denna stat före den 1 maj 2004 skall medlemsstaterna — utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.4 — erkänna dessa bevis på formella kvalifikationer som veterinär, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Estland har utövat verksamhet som veterinär under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Avsnitt 6**Barnmorska***Artikel 40***Barnmorskeutbildning**

1. Barnmorskeutbildning skall omfatta minst en av följande utbildningar:

- a) En barnmorskeutbildning på heltid som omfattar minst tre års praktiska och teoretiska studier (utbildningsväg I) och minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.5.1 i bilaga V.
- b) En barnmorskeutbildning på heltid som varar minst 18 månader (utbildningsväg II) och omfattar minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.5.1 i bilaga V och som inte ingått i likvärdig undervisning inom utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

Medlemsstaterna skall se till att den institution som utbildar barnmorskor är ansvarig för samordningen av teori och praktiktjänstgöring under hela utbildningen.

▼M9

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.5.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i tredje stycket får inte medföra någon ändring av gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.

2. För att bli antagen till barnmorskeutbildningen krävs att ett av följande villkor uppfylls:

- a) Minst tolv års fullföljd allmän skolutbildning eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå till barnmorskeskola, för utbildningsväg I.

▼ M9

- b) Innehav av bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V, för utbildningsväg II.
3. Barnmorskeutbildningen ska garantera att yrkesutövaren i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:
- a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som barnmorskeverksamheten bygger på, särskilt barnmorskekunskap, obstetrik och gynekologi.
 - b) Tillräckliga kunskaper om yrkesetik och lagstiftning som är relevant för att utöva yrket.
 - c) Tillräckliga allmänmedicinska kunskaper (biologiska funktioner, anatomi och fysiologi) och kunskaper om obstetrisk och neonatal farmakologi samt kunskaper om sambandet mellan människans hälsotillstånd, människans fysiska och sociala miljö och människans beteende.
 - d) Tillräcklig klinisk erfarenhet som förvärvats vid godkända institutioner där barnmorskan självständigt och på eget ansvar i den utsträckning som är nödvändigt och med undantag av en patologisk situation, har kunnat bedriva mödravård, ansvara för förlossningen och dess konsekvenser vid godkända institutioner, övervaka förlossningsarbetet och födseln, vården efter förlossningen och neonatal återupplivning i väntan på en läkare.
 - e) Tillräcklig insikt i utbildningen av hälso- och sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.

▼ B*Artikel 41***Förfarande för erkännande av bevis på formella kvalifikationer som barnmorska****▼ M9**

1. De bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V ska erkännas automatiskt i enlighet med artikel 21 om de uppfyller något av följande villkor:
- a) Utbildning på heltid till barnmorska under minst tre år, eller ett likvärdigt förvärvade antal ECTS-poäng bestående av minst 4 600 timmar teoretisk och praktisk utbildning, varav minst en tredjedel av tiden ska vara klinisk undervisning.
 - b) Utbildning på heltid till barnmorska under minst två år, eller ett likvärdigt antal förvärvade ECTS-poäng bestående av minst 3 600 timmar, som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.
 - c) Utbildning på heltid till barnmorska under minst 18 månader, eller ett likvärdigt antal förvärvade ECTS-poäng bestående av minst 3 000 timmar, som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V och som åtföljs av ettårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.

▼B

2. Det intyg som avses i punkt 1 skall vara utfärdat av de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten. Intyget skall styrka att vederbörande, efter att ha erhållit bevis på formella kvalifikationer som barnmorska, på ett tillfredsställande sätt har utfört en barnmorskas alla arbetsuppgifter under motsvarande period på sjukhus eller annan vårdinrättning som erkänts för detta ändamål.

*Artikel 42***Utövande av yrkesverksamhet som barnmorska**

1. Bestämmelserna i detta avsnitt skall tillämpas på verksamhet som barnmorska så som denna definieras av varje medlemsstat, om inte annat föreskrivs i punkt 2, och utövas under de yrkestitlar som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall se till att barnmorskorna åtminstone får tillträde till och rätt att utöva följande verksamhet:

- a) Ge korrekt information och användbara råd om familjeplanering.
- b) Diagnostisera graviditet och övervaka en normal graviditet; utföra de undersökningar som krävs för att övervaka en normal graviditetsutveckling.
- c) Föreskriva eller rekommendera de undersökningar som är nödvändiga för att så tidigt som möjligt diagnostisera riskgraviditeter.
- d) Utarbeta program för de blivande föräldrarnas förberedelse inför sin roll och fullständig förberedelse inför barnets födelse samt ge dem råd om hygien och näringstillförsel.
- e) Ta hand om och bistå modern under förlossningen och övervaka fostrets tillstånd i livmodern genom lämpliga kliniska och tekniska medel.
- f) Leda spontanförlossningar och vid behov utföra episiotomi samt i brådskande fall assistera vid sätesförlossning.
- g) Känna igen varningssignaler om onormala tillstånd hos modern eller barnet, som kräver att läkare ingriper, och vid behov bistå denne; vidta nödvändiga krisåtgärder när läkare inte finns till hands, särskilt manuellt avlägsnande av placenta, eventuellt följt av manuell undersökning av livmodern.
- h) Undersöka och ta hand om det nyfödda barnet; ta alla initiativ som krävs och eventuellt genomföra omedelbar återupplivning.
- i) Ta hand om och övervaka moderns återhämtning efter förlossningen och ge modern all nödvändig information om spädbarnsvård så att hon kan ge det nyfödda barnet bästa möjliga utveckling.
- j) Utföra behandling som ordinerats av läkare.
- k) Föra de journaler som behövs.

▼B*Artikel 43***Förvärvade rättigheter för barnmorskor**

1. För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer uppfyller alla de minimikrav för utbildningen som fastställs i artikel 40, men vilka med stöd av artikel 41 endast skall erkännas om de åtföljs av det intyg om yrkespraktik som avses i nämnda artikel 41.2, skall varje medlemsstat som tillräckligt bevis erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som utfärdats av dessa medlemsstater före det referensdatum som avses i punkt 5.5.2 i bilaga V när de åtföljs av ett intyg som visar att dessa medborgare faktiskt och legalt utövat verksamheten i fråga under minst två år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

▼M9

1a. När det gäller bevis på formella kvalifikationer som barnmorska ska medlemsstaterna automatiskt erkänna sådana kvalifikationer i fråga om vilka den sökande påbörjade utbildningen före 18 januari 2016, och kravet för att bli antagen till utbildningen var tio år av allmän skolutbildning eller motsvarande nivå när det gäller utbildningsväg I, eller när den sökande har fullgjort en utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård styrkt av bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.2.2. i bilaga V innan denne påbörjade en barnmorskeutbildning när det gäller utbildningsväg II.

▼B

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla för medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som barnmorska styrker utbildning som erhållits inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium och som uppfyller alla de minimikrav som fastställs för utbildningen i artikel 40, men vilka med stöd av artikel 41 endast skall erkännas om de åtföljs av det intyg om yrkespraktik som avses i nämnda artikel 41.2, när de styrker en utbildning som påbörjats före den 3 oktober 1990.

▼M9

4. Medlemsstaterna ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som

a) utfärdats i Polen till barnmorskor vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att dessa uppfyller minimikraven för utbildning enligt artikel 40, och

b) vilka bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i

i) artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om vissa andra rättigheter (Republiken Polens officiella tidning 2004, nr 92, punkt 885 och 2007, nr 176, punkt 1237), och i hälsovårdsministrarnas förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg – studentexamen) och har avslutat utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskola med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 2004 nr 110, punkt 1170 och 2010 nr 65 punkt 420) eller

▼ M9

- ii) artikel 53.3 led 3 i lagen av den 15 juli 2011 om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena (Republiken Polens officiella tidning 2011 nr 174, punkt 1039), och i hälsovårdsministrarnas förordning av den 14 juni 2012 om närmare bestämmelser för högre utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg – studentexamen) och som har avslutat sin utbildning vid medicinskt gymnasium eller sekundärutbildning med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning 2012, punkt 770),

i syfte att kontrollera att barnmorskan har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för barnmorskor med de kvalifikationer som för Polen anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.

▼ M1*Artikel 43a*

När det gäller rumänska behörighetsbevis för barnmorskor skall endast följande bestämmelser om förvärvade rättigheter gälla:

När det gäller medborgare i medlemsstater vars behörighetsbevis för barnmorska (asistent medical obstetrică-ginecologie/obstetrik- och gynekologisköterska) utfärdades av Rumänien före anslutningen och inte uppfyller de minimikrav för utbildning som fastställs i artikel 40, skall varje medlemsstat erkänna dessa behörighetsbevis för barnmorskor såsom varande tillräckliga bevis, när dessa intyg åtföljs av ett intyg som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och lagligen i Rumänien har ägnat sig åt verksamhet som barnmorska under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

▼ A1*Artikel 43b*

Förvärvade rättigheter för barnmorskor ska inte tillämpas med avseende på följande kvalifikationer som förvärvats i Kroatien före den 1 juli 2013: viša medicinska sestra ginekološko- opstetričkog smjera (högre sjuksköterska med specialisering i gynekologi och obstetrik), medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (sjuksköterska med specialisering i gynekologi och obstetrik), viša medicinska sestra primaljskog smjera (högre sjuksköterska med barnmorskeexamen på universitetsnivå), medicinska sestra primaljskog smjera (sjuksköterska med barnmorskeexamen på universitetsnivå), ginekološko-opstetrička primalja (barnmorska med kompetens i gynekologi och obstetrik) och primalja (barnmorska).

▼ B

Avsnitt 7

▼ C2**A p o t e k a r e**▼ B*Artikel 44*▼ C2**Apotekarutbildning**▼ B

1. För att bli antagen till ► C2 apotekarutbildning ◀ skall sökanden inneha examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne eller henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat.

▼M9

2. Av bevis på formella kvalifikationer för apotekare ska det framgå att minst fem års utbildning genomgåts, eller att ett likvärdigt antal ECTS-poäng förvärvats, vilket minst omfattar följande:

- a) Fyra års teoretisk och praktisk undervisning på heltid vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.
- b) Under eller vid utgången av den teoretiska och praktiska undervisningen, sex månaders praktik på ett apotek som är öppet för allmänheten eller på ett sjukhus under tillsyn av sjukhusets farmaceutiska avdelning.

Den utbildning som avses i denna punkt ska minst omfatta den utbildningsplan som anges i punkt 5.6.1 i bilaga V. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c om ändring av förteckningen i punkt 5.6.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inklusive utvecklingen av farmakologisk praktik.

De ändringar som avses i det andra stycket får inte medföra någon ändring gällande viktiga principer i medlemsstaterna inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. Sådana ändringar ska respektera medlemsstaternas ansvar för hur utbildningssystemen ska organiseras, i enlighet med artikel 165.1 i EUF-fördraget.

▼B

3. Utbildningen skall garantera att den blivande ►C2 apotekaren ◄ har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

- a) Tillräckliga kunskaper om läkemedel och de substanser som används vid läkemedelstillverkning.
- b) Tillräckliga kunskaper om farmaceutisk teknologi samt fysisk, kemisk, biologisk och mikrobiologisk kontroll av läkemedel.
- c) Tillräckliga kunskaper om läkemedels nedbrytning (metabolism) och verknningar, giftiga ämnens verkningsätt och användningen av läkemedel.
- d) Tillräckliga kunskaper för att utvärdera vetenskapliga data om läkemedel för att på denna grund kunna ge upplysningar.
- e) Tillräckliga kunskaper om gällande föreskrifter och andra villkor för att kunna utöva farmaceutisk verksamhet.

▼B*Artikel 45***Utövande av yrkesverksamhet som ►C2 apotekare ◄**

1. I detta direktiv avses med verksamhet som ►C2 apotekare ◄ sådan verksamhet som, när det gäller tillträde till och rätten att utöva den, i en eller flera medlemsstater omfattas av villkor som rör yrkeskvalifikationerna, och som står öppen för de personer som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V.

▼M9

2. Medlemsstaterna ska se till att innehavare av bevis på formella kvalifikationer i farmaci på universitetsnivå eller motsvarande nivå som uppfyller villkoren i artikel 44 får tillträde till och rätt att utöva åtminstone följande verksamhet, med förbehåll för eventuella krav på kompletterande yrkeserfarenhet:

- a) Galenisk utveckling av läkemedel.
- b) Framställning och kontroll av läkemedel.
- c) Laboratoriekontroll av läkemedel.
- d) Lagring, förvaring och distribution av läkemedel i partihandelsledet.
- e) Anskaffning, beredning, kontroll, lagring, utlämning och tillhandahållande av säkra och effektiva läkemedel av erforderlig kvalitet på apotek som är öppna för allmänheten.
- f) Beredning, kontroll, lagring och tillhandahållande av säkra och effektiva läkemedel av erforderlig kvalitet på sjukhus.
- g) Tillhandahållande av information och rådgivning om själva läkemedlen, inklusive om lämplig användning.
- h) Rapportering om farmaceutiska produkters biverkningar till de behöriga myndigheterna.
- i) Individuell uppföljning av patienter under medicinering.
- j) Bidrag till lokala eller nationella folkhälsokampanjer.

▼B

3. Om det i en medlemsstat inte bara krävs bevis på formella kvalifikationer enligt förteckningen i punkt 5.6.2 i bilaga V för tillträde till eller utövande av någon form av verksamhet som ►C2 apotekare ◄, utan även kompletterande yrkeserfarenhet, skall den medlemsstaten som tillräckligt bevis erkänna intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten som styrker att personen i fråga har utövat nämnda verksamhet under motsvarande period i ursprungsmedlemsstaten.

4. Det erkännande som avses i punkt 3 skall inte vara tillämpligt på den tvååriga yrkeserfarenhet som krävs i Storhertigdömet Luxemburg för beviljande av statligt tillstånd att driva apotek som är öppna för allmänheten.

▼B

5. Om det den 16 september 1985 i en medlemsstat fanns ett urvalssystem för att bland de ►C2 apotekare ◄ som avses i punkt 2 välja ut dem som skall tilldelas de nya apotek som skall öppnas inom ramen för ett nationellt geografiskt fördelningssystem, får denna medlemsstat, med avvikelse från punkt 1, fortsätta med detta urvalssystem och kräva att de medborgare i medlemsstaterna som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer för ►C2 apotekare ◄ som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V eller omfattas av bestämmelserna i artikel 23 deltar i detta.

A v s n i t t 8**A r k i t e k t****▼M9***Artikel 46***Arkitektutbildning**

1. Utbildningen till arkitekt ska omfatta
 - a) sammanlagt minst fem års studier på heltid vid universitet eller jämförbar läroanstalt som avslutas med en godkänd examen på universitetsnivå,
 - b) minst fyra års studier på heltid vid universitet eller jämförbar läroanstalt som avslutas med en godkänd examen på universitetsnivå jämte ett bevis på två års yrkespraktik som slutförts i enlighet med punkt 4.
2. Arkitektur måste vara huvudkomponenten i den utbildning som avses i punkt 1. Utbildningen ska upprätthålla jämvikt mellan teoretiska och praktiska moment i arkitektutbildning och ska minst garantera att de studerande tillägnar sig följande kunskap, färdighet och förmåga:
 - a) Förmågan att utforma arkitektoniska projekt som uppfyller både estetiska och tekniska krav.
 - b) Tillräcklig kunskap om arkitekturens historia och teori och besläktade konstarter, teknik och humaniora.
 - c) Kunskap om konstens inflytande på kvaliteten på arkitektonisk formgivning.
 - d) Tillräcklig kunskap om stadsplanering, fysisk planering och de färdigheter som krävs för planeringsprocessen.
 - e) Förståelse av förhållandet mellan människor och byggnader och mellan byggnader och deras omgivning, och i behovet av att anpassa byggnaderna och ytorna mellan dem efter mänskliga behov och proportioner.

▼ M9

- f) Förståelse av arkitekturtyrket och arkitektens roll i samhället, i synnerhet vid utarbetandet av projektunderlag som tar hänsyn till sociala faktorer.
- g) Förståelse av utrednings- och förberedelsemetoderna för underlagen i ett konstruktionsprojekt.
- h) Förståelse av de dimensionsmässiga, byggnadstekniska och ingenjörsmässiga problem som är förbundna med byggnadskonstruktion.
- i) Tillräcklig kunskap om fysiska problem och teknik och byggnaders funktion, så att dessa inomhus blir bekväma och ger skydd mot olika väderförhållanden, inom ramen för hållbar utveckling.
- j) De färdigheter i byggnadsutformning som behövs för att uppfylla användarnas krav inom ramen för begränsningar på grund av kostnadsfaktorer och byggnormer.
- k) Tillräcklig kunskap om de branscher, organisationer, bestämmelser och metoder som är förbundna med att omvandla konstruktionsritningar till byggnader och att detaljplanera hela projekt.

3. Antalet år i sådan akademisk utbildning som avses i punkterna 1 och 2 kan också uttryckas med ett likvärdigt antal ECTS-poäng.

4. Den yrkespraktik som avses i punkt 1 b ska ske först efter det att de tre första studieåren har avslutats. Minst ett år av yrkespraktiken ska bygga på de kunskaper, färdigheter och förmåga som förvärvats under de studier som avses i punkt 2. Yrkespraktiken ska därför bedrivas under tillsyn av en person eller ett organ som har godkänts av ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet. Sådan övervakad praktik får ske i vilket land som helst. Yrkespraktiken ska utvärderas av ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet.

*Artikel 47***Undantag från kraven för arkitektutbildningen**

Genom undantag från artikel 46 ska följande också anses uppfylla kraven i artikel 21: utbildning inom ramen för program för bättre befordringsmöjligheter eller universitetsstudier på deltid som uppfyller kraven i artikel 46.2, vilket intygas genom en godkänd examination i arkitektur för en yrkesutövare som arbetat under minst sju år på arkitektområdet under överinseende av en arkitekt eller arkitektbyrå. Denna examination ska vara på universitetsnivå och vara likvärdig med den slutexamen som avses i artikel 46.1 b.

▼B*Artikel 48***Utövande av yrkesverksamhet som arkitekt**

1. Med yrkesverksamhet som arkitekt avses i detta direktiv den verksamhet som vanligtvis utövas under yrkestiteln arkitekt.

2. De medborgare i en medlemsstat som fått rätt att bära titeln arkitekt i enlighet med en lag som ger den behöriga myndigheten i en medlemsstat möjlighet att ge denna titel åt medborgare i medlemsstaterna som utmärkt sig särskilt genom sina insatser på arkitekturområdet, skall anses uppfylla de krav som fastställts för att få utöva arkitektverksamhet under yrkestiteln arkitekt. Ifrågavarande personers verksamhet som arkitekt skall intygas genom ett bevis utfärdat av deras ursprungsmedlemsstat.

*Artikel 49***Förvärvade rättigheter som arkitekt**

►C2 1. Varje medlemsstat ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som anges i bilaga VI ◀ vilka utfärdas av övriga medlemsstater avseende en utbildning som påbörjats senast under det referensläsar som anges i den bilagan, även om de inte uppfyller minimikraven enligt artikel 46, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva verksamhet som arkitekt på samma villkor som innehavare av bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat.

Intyg från de behöriga myndigheterna i Förbundsrepubliken Tyskland om att bevis på formella kvalifikationer som utfärdats från och med den 8 maj 1945 av de behöriga myndigheterna i f.d. Tyska demokratiska republiken är likvärdiga med dem som avses i den bilagan skall följaktligen erkännas.

▼M9

1a. Punkt 1 ska också tillämpas på de bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som förtecknas i bilaga V, om utbildningen inletts före den 18 januari 2016.

▼B

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 skall varje medlemsstat, när det gäller tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt med yrkestiteln arkitekt, som bevis på formella kvalifikationer erkänna intyg som utfärdas för medborgare i medlemsstaterna av de medlemsstater där tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt var reglerad vid nedanstående datum och ge dessa intyg samma ställning på sitt territorium som de intyg medlemsstaten själv utfärdar:

a) Den 1 januari 1995 för Österrike, Finland och Sverige.

b) Den 1 maj 2004 för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

▼ M8

ba) Den 1 juli 2013 för Kroatien.

▼ B

c) Den 5 augusti 1987 för övriga medlemsstater.

De intyg som avses i första stycket skall ange att innehavaren har fått tillstånd att bära yrkestiteln arkitekt senast detta datum och har varit aktivt verksam på området enligt dessa bestämmelser under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

▼ M9

3. Varje medlemsstat ska ge följande bevis samma ställning på sitt territorium som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar för tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt: Bevis på avslutad utbildning som existerade den 5 augusti 1985 och påbörjades senast den 17 januari 2014, vid *Fachhochschulen* i Förbundsrepubliken Tyskland av tre års längd, och som uppfyller de krav som fastställs i artikel 46.2 och ger tillträde till den verksamhet som avses i artikel 48 i denna medlemsstat med yrkesbeteckningen arkitekt, under förutsättning att utbildningen kompletteras med fyra års yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och styrks av ett intyg som utfärdats av den behöriga myndighet där den arkitekt som önskar utnyttja bestämmelserna i detta direktiv är registrerad.

*KAPITEL IIIa****Automatiskt erkännande på grundval av gemensamma utbildningsprinciper****Artikel 49a***Gemensamma utbildningsramar**

1. Vid tillämpning av denna artikel avses med gemensam utbildningsram en gemensam uppsättning minimikrav för kunskaper, färdigheter och kompetenser som behövs för att utöva ett specifikt yrke. En gemensam utbildningsram ska inte ersätta nationella utbildningsprogram, såvida inte en medlemsstat beslutar annorlunda enligt nationell lagstiftning. Medlemsstaterna ska ge innehavare av bevis på yrkeskvalifikationer som förvärvats på grundval av en sådan gemensam utbildningsram tillträde till och rätt att utöva yrket i medlemsstater som reglerar yrket på sitt territorium på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar, på villkor att denna utbildningsram uppfyller de krav som fastställs i punkt 2.

2. En gemensam utbildningsram ska uppfylla följande villkor:

- a) Den gör det möjligt för fler yrkesutövare att förflytta sig till andra medlemsstater.
- b) Yrket som omfattas av den gemensamma utbildningsramen är reglerat, eller utbildningen som leder till yrket är reglerat i minst en tredjedel av medlemsstaterna.

▼ **M9**

- c) Den gemensamma uppsättningen av kunskaper, färdigheter och kompetenser utgör en kombination av de kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs i utbildningssystem som är tillämpliga i minst en tredjedel av medlemsstaterna; det ska inte ha någon betydelse om dessa kunskaper, färdigheter och kompetenser har förvärvats inom ramen för en allmän utbildning vid ett universitet eller en högskola eller som en del av en yrkesutbildning.
 - d) Den gemensamma utbildningsramen ska bygga på de nivåer i den europeiska referensramen för kvalifikationer som definieras i bilaga II till Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande ⁽¹⁾.
 - e) Det berörda yrket täcks inte av en annan gemensam utbildningsram och erkänns inte heller automatiskt enligt avdelning III kapitel III.
 - f) Den gemensamma utbildningsramen har utarbetats efter ett öppet korrekt förfarande, som inbegripit relevanta intressenter från medlemsstater där yrket inte är reglerat.
 - g) Den gemensamma utbildningsramen tillåter medborgare från samtliga medlemsstater att förvärva yrkeskvalifikationer enligt ramen utan att först behöva vara medlemmar i eller registrerade hos en yrkesorganisation.
3. Representativa yrkesorganisationer på unionsnivå såväl som yrkesorganisationer eller behöriga myndigheter på nationell nivå från minst en tredjedel av medlemsstaterna får skicka förslag till kommissionen på gemensamma utbildningsramar som uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c för att fastställa en gemensam utbildningsram för ett visst yrke som grundas på de villkor som fastställs i punkt 2 i den här artikeln.
5. En medlemsstat ska undantas från skyldigheten att införa den gemensamma utbildningsram som avses i punkt 4 på sitt territorium och från skyldigheten att bevilja automatiskt erkännande av de yrkeskvalifikationer som förvärvats enligt denna gemensamma utbildningsram, om ett av följande villkor uppfylls:
- a) Det finns ingen utbildningsinstitution på dess territorium som erbjuder sådan utbildning i det berörda yrket.
 - b) Införandet av den gemensamma utbildningsramen skulle ha negativa konsekvenser för hur landets utbildnings- och yrkesutbildningssystem är uppbyggt.

⁽¹⁾ EUT C 111, 6.5.2008, s. 1.

▼ **M9**

c) Det finns väsentliga skillnader mellan den gemensamma utbildningsramen och den utbildning som krävs på dess territorium, och detta utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen, folkhälsan eller för tjänstemottagarnas säkerhet och miljöskyddet.

6. Medlemsstaterna ska inom sex månader efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 4 meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna om

a) de nationella kvalifikationerna, och i förekommande fall, de nationella yrkestitlarna, i enlighet med den gemensamma utbildningsramen,

b) all användning av det undantag som avses i punkt 5, tillsammans med en motivering av vilka villkor enligt den punkten som uppfylldes. Kommissionen får, inom tre månader, begära ytterligare förtydligande om den anser att en medlemsstat inte har motiverat eller inte tillräckligt har motiverat att ett av dessa villkor har uppfyllts. Medlemsstaten ska svara inom tre månader från en sådan begäran.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att ange nationella yrkeskvalifikationer och nationella yrkestitlar som omfattas av automatiskt erkännande enligt den gemensamma utbildningsram som antas i enlighet med punkt 4.

7. Denna artikel gäller också specialiseringar av ett yrke, förutsatt att sådana specialiseringar rör yrkesverksamhet där tillträdet till och utövandet av denna regleras i de medlemsstater där yrket redan erkänns automatiskt enligt avdelning III kapitel III, men inte specialiseringen i sig.

*Artikel 49b***Gemensamma utbildningsprov**

1. Vid tillämpning av denna artikel avses med ett gemensamt utbildningsprov ett standardiserat lämplighetsprov som finns tillgängligt i alla deltagande medlemsstater och är reserverat för innehavare av en särskild yrkeskvalifikation. Innehavaren av en särskild yrkeskvalifikation som har godkänts vid ett sådant prov i en medlemsstat ska ha rätt att utöva yrket i en berörd mottagande medlemsstat på samma villkor som innehavarna av sådana yrkeskvalifikationer som erhållits i den medlemsstaten.

2. Ett gemensamt utbildningsprov ska uppfylla följande villkor:

a) Det gör det möjligt för fler yrkesutövare att arbeta i andra medlemsstater.

b) Det yrke som omfattas av det gemensamma utbildningsprovet är reglerat, eller den utbildning som leder till det berörda yrket är reglerat i minst en tredjedel av medlemsstaterna.

c) Det gemensamma utbildningsprovet har utarbetats efter ett öppet korrekt förfarande, som inbegripit relevanta intressenter från medlemsstater där yrket inte är reglerat.

▼ **M9**

d) Medborgare från samtliga medlemsstater får delta i det gemensamma utbildningsprovet och medverka i den praktiska organiseringen av ett sådant prov i medlemsstaterna utan att först behöva vara medlemmar i eller registrerade hos en yrkesorganisation.

3. Representativa yrkesorganisationer på unionsnivå såväl som yrkesorganisationer eller behöriga myndigheter på nationell nivå från minst en tredjedel av medlemsstaterna får skicka förslag till kommissionen på gemensamma utbildningsprov som uppfyller de krav som fastställs i punkt 2.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57c för att fastställa innehållet i ett gemensamt utbildningsprov och de krav som gäller för att göra och klara provet.

5. En medlemsstat ska undantas från skyldigheten att anordna det gemensamma utbildningsprov som avses i punkt 4 på sitt territorium och från skyldigheten att bevilja automatiskt erkännande för yrkesutövare som har klarat det gemensamma utbildningsprovet, om ett av följande villkor uppfylls:

a) Det berörda yrket är inte reglerat på dess territorium.

b) Innehållet i det gemensamma utbildningsprovet kommer inte att i tillräcklig utsträckning minska de allvarliga hoten mot folkhälsan eller tjänstemottagarnas säkerhet som är relevanta på dess territorium.

c) Innehållet i det gemensamma utbildningsprovet skulle göra yrket betydligt mindre attraktivt jämfört med de nationella kraven.

6. Medlemsstaterna ska inom sex månader efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 4 underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om

a) den tillgängliga kapaciteten för att anordna sådana prov,

b) all användning av det undantag som avses i punkt 5, tillsammans med en motivering av vilka villkor enligt den punkten som uppfylldes. Kommissionen får inom tre månader begära ytterligare förtydligande om den anser att en medlemsstat inte har angivit något skäl eller inte har givit tillräckliga skäl till att ett av dessa villkor har uppfyllts. Medlemsstaten ska svara inom tre månader från en sådan begäran.

Kommissionen får anta en genomförandeakt för att ange de medlemsstater där det gemensamma utbildningsprovet, framtaget i enlighet med punkt 4, ska anordnas, hur ofta det ska anordnas under ett kalenderår och övriga arrangemang som krävs för att anordna gemensamma utbildningsprov i medlemsstaterna.

▼ B

KAPITEL IV

*Gemensamma bestämmelser om etablering**Artikel 50***Handlingar och formföreskrifter**

1. När de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten fattar beslut om en ansökan om tillstånd att utöva ett reglerat yrke genom tillämpning av denna avdelning, kan de begära de handlingar och intyg som nämns i bilaga VII.

De handlingar som avses i punkterna 1 d, e och f i bilaga VII får inte vara äldre än tre månader då de fogas till ansökan.

Medlemsstater, institutioner och andra juridiska personer skall behandla överlämnade uppgifter konfidentiellt.

2. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat styrker äktheten av de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats i den andra medlemsstaten samt, i tillämpliga fall, intyggar att personen i fråga, för de yrken som avses i kapitel III i detta avsnitt, har uppfyllt de minimikrav på utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46.

3. Om det finns skälig grund för tvivel, och om bevis på formella kvalifikationer i enlighet med artikel 3.1 c har utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat och innefattar utbildning som erhållits helt eller delvis vid en inrättning som etablerats lagligt i en annan medlemsstat, skall den mottagande medlemsstaten ha rätt att hos det behöriga organet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats kontrollera

- a) huruvida utbildningskursen vid den institution som gav utbildningen har godkänts formellt av utbildningsanstalten i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,
- b) huruvida det utfärdade beviset på formella kvalifikationer är detsamma som skulle ha utfärdats om kursen hade följts helt och hållet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,
- c) huruvida beviset på formella kvalifikationer ger samma yrkesrättigheter i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats.

▼ M9

3a. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat bekräftar att den sökande inte är föremål för ett temporärt upphävande av rätten att utöva yrket eller förbjudits att utöva det till följd av en grav yrkesmässig försummelse eller fällande dom på grund av brottslig handling i samband med den sökandes yrkesutövning.

3b. Informationsutbyte mellan olika medlemsstaters behöriga myndigheter enligt denna artikel ska ske via IMI.

▼B

4. Om en mottagande medlemsstat av sina medborgare kräver edsavläggelse eller en högtidlig försäkran för tillträde till ett reglerat yrke och ordalydelsen i denna ed eller förklaring inte kan användas av medborgare i de andra medlemsstaterna, skall medlemsstaten sörja för att den berörde kan använda passande och likvärdiga formuleringar.

*Artikel 51***Förfarande för ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer**

1. Den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten skall bekräfta mottagandet av ansökan inom en månad från och med mottagandet och underrätta sökanden om handlingar eventuellt saknas.

2. En ansökan om tillstånd att få utöva ett reglerat yrke skall behandlas och ett vederbörligen motiverat beslut fattas av den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet snarast möjligt och under alla omständigheter inom tre månader efter det att den fullständiga ansökan inkom. Denna tidsfrist kan emellertid förlängas med en månad i fall som omfattas av kapitlen I och II i denna avdelning.

3. Beslutet eller underlåtenhet att meddela beslut inom föreskriven tid kan överklagas hos domstol enligt nationell rätt.

*Artikel 52***Användande av yrkestitel**

1. Om användandet av yrkestiteln för en av yrkesverksamheterna i fråga är reglerat i en mottagande medlemsstat, skall de övriga medlemsstaternas medborgare vilka har tillstånd att utöva ett reglerat yrke med stöd av avdelning III bära den yrkestitel som i den mottagande medlemsstaten motsvarar detta yrke och använda eventuell förkortning.

2. Om ett yrke är reglerat i den mottagande medlemsstaten genom en sådan sammanslutning eller organisation som avses i artikel 3.2, får medlemsstaternas medborgare bara använda den yrkestitel eller den förkortning som sammanslutningen eller organisationen fastställt om de kan visa att de tillhör sammanslutningen eller organisationen.

Om medlemskapet i sammanslutningen eller organisationen är förenat med vissa kvalifikationer, kan detta krav då det gäller de övriga medlemsstaternas medborgare som innehar yrkeskvalifikationer bara göras gällande på de villkor som föreskrivs i detta direktiv.

▼M9

3. En medlemsstat får inte förbehålla innehavarna av yrkeskvalifikationer användningen av en yrkestitel om den inte har underrättat kommissionen och de övriga medlemsstaterna om den berörda sammanslutningen eller organisationen i enlighet med artikel 3.2.

▼ B

AVDELNING IV

DETALJERADE VILLKOR FÖR UTÖVANDE AV YRKET

▼ M9*Artikel 53***Språkkunskaper**

1. Yrkesutövare som får sina yrkeskvalifikationer erkända ska ha nödvändiga språkkunskaper för att utöva yrkesverksamheten i den mottagande medlemsstaten.

2. En medlemsstat ska säkerställa att alla kontroller som utförs eller övervakas av den behöriga myndigheten för att kontrollera efterlevnad av skyldigheten enligt punkt 1 är begränsade till kunskapen i ett officiellt språk i den mottagande medlemsstaten eller ett förvaltningsspråk i den mottagande medlemsstaten, förutsatt att det också är ett officiellt språk i unionen.

3. Kontroller som genomförs i enlighet med punkt 2 får införas om det yrke som ska utföras har konsekvenser för patientsäkerheten. Kontroller får införas för andra yrken om det finns allvarliga och konkreta tvivel om att yrkesutövaren har tillräckliga språkkunskaper avseende den yrkesverksamhet som yrkesutövaren tänker utöva.

Kontroller får endast ske efter det att ett europeiskt yrkeskort har utfärdats i enlighet med artikel 4d eller efter det att yrkeskvalifikationen har erkänts.

4. Alla kontroller av språkkunskaper ska stå i proportion till den verksamhet som ska utövas. Den berörda yrkesutövaren ska ha rätt att överklaga sådana kontroller enligt nationell lagstiftning.

▼ C3*Artikel 54***Användande av utbildningstitel**

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 52 skall den mottagande medlemsstaten se till att de berörda personerna har rätt att använda utbildningstitlar från ursprungsmedlemsstaten, och den eventuella förkortningen av denna, på ursprungsmedlemsstatens språk. Den mottagande medlemsstaten får kräva att denna titel följs av namn och plats för den institution eller examensnämnd som utfärdat den. Om den utbildningstitel som används i ursprungsmedlemsstaten kan förväxlas med en titel som i den mottagande medlemsstaten kräver kompletterande utbildning, som personen i fråga inte har genomgått, får denna medlemsstat kräva att vederbörande använder utbildningstiteln från ursprungsmedlemsstaten i en lämplig form som den mottagande medlemsstaten anger.

▼ B*Artikel 55***Anslutning till försäkringskassa**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 och artikel 6 första stycket b, skall de medlemsstater som kräver att de personer som förvärvat sina yrkeskvalifikationer på deras territorium skall fullgöra en förberedande praktiktjänstgöring och/eller ha yrkeserfarenhet för att få anslutas till en försäkringskassa, ge innehavare av yrkeskvalifikationer som läkare och tandläkare som förvärvats i en annan medlemsstat dispens från detta krav.

▼ **M9***Artikel 55a***Erkännande av yrkespraktik**

1. Om tillträde till ett reglerat yrke i ursprungsmedlemsstaten kräver en avslutad yrkespraktik ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet, vid behandling av en ansökan om tillstånd att få utöva det reglerade yrket, erkänna den yrkespraktik som förvärvats i en annan medlemsstat, förutsatt att praktiken är i enlighet med de offentliggjorda riktlinjer som avses i punkt 2, och beakta de yrkespraktiker som förvärvats i ett tredjeland. Medlemsstaterna får dock i nationell lagstiftning fastställa en rimlig begränsning på den del av yrkespraktiken som kan förvärvas utomlands.

2. Erkännandet av yrkespraktiken får inte ersätta kraven för att genomgå ett prov och få tillträde till yrket i fråga. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra riktlinjer för hur den yrkespraktik som förvärvats i en annan medlemsstat eller i tredjeland ska organiseras och erkännas, särskilt handledarens roll i samband med yrkespraktiken.

AVDELNING V

**ADMINISTRATIVT SAMARBETE OCH GENOMFÖRANDEANSVAR
GENTEMOT MEDBORGARNA**▼ **B***Artikel 56***Behöriga myndigheter**

1. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten skall bedriva ett nära samarbete och ge varandra ömsesidigt bistånd för att underlätta tillämpningen av detta direktiv. De skall garantera att de upplysningar som utväxlas behandlas konfidentiellt.

2. ► **M9** De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten ska utbyta information om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som vidtagits eller andra allvarliga, specifika omständigheter som kan ha följder för utövandet av verksamheten enligt detta direktiv. De ska då iaktta regler om skydd av personuppgifter som anges i direktiv 95/46/EG och 2002/58/EG. ◀

Ursprungsmedlemsstaten skall kontrollera om förhållandena är riktiga och dess myndigheter avgöra typ och omfattning av de undersökningar som skall göras och meddela den mottagande medlemsstaten vilka konsekvenser landet drar av de lämnade uppgifterna.

▼ **M9**

2a. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska den behöriga myndigheten använda IMI.

▼B

3. Senast den 20 oktober 2007 skall varje medlemsstat utse de behöriga myndigheter och organ som är bemyndigade att utfärda eller ta emot bevis på formella kvalifikationer och andra handlingar eller upplysningar, samt de behöriga myndigheter och organ som är bemyndigade att motta ansökningarna och fatta de beslut som avses i detta direktiv, och de skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

▼M9

4. Varje medlemsstat ska utse en samordnare för verksamheten för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 och underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Samordnarna ska ha följande uppgifter:

- a) Att främja enhetlig tillämpning av direktivet.
- b) Att inhämta alla uppgifter av betydelse för tillämpning av direktivet, bl.a. uppgifter om tillträdesvillkor för reglerade yrken i medlemsstaterna.
- c) Att granska förslag på gemensamma utbildningsramar och gemensamma utbildningsprov.
- d) Att utbyta information och bästa praxis för att optimera kompetensutvecklingen i medlemsstaterna.
- e) Att utbyta information och bästa praxis om tillämpning av de kompensationsåtgärder som avses i artikel 14.

För att utföra de uppgifter som anges i led b i den här punkten kan samordnarna vända sig till de rådgivningscentrum som avses i artikel 57b.

*Artikel 56a***Varningsmekanism**

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska meddela de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om en yrkesutövare vars utövande på den medlemsstatens territorium av följande yrkesverksamheter i sin helhet eller delvis har begränsats eller förbjudits, även temporärt, av nationella myndigheter eller domstolar:

- a) Läkare och allmänpraktiserande läkare som innehar ett examensbevis som avses i punkterna 5.1.1 och 5.1.4 i bilaga V.
- b) Läkare med specialistkompetens som innehar en yrkestitel som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V.
- c) Sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.2.2 i bilaga V.
- d) Tandläkare som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.3.2 i bilaga V.
- e) Specialisttandläkare som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.3.3 i bilaga V.

▼ **M9**

- f) Veterinär som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.4.2 i bilaga V.
- g) Barnmorska som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.5.2 i bilaga V.
- h) Apotekare som innehar ett examensbevis som förtecknas i punkt 5.6.2 i bilaga V.
- i) Innehavare av intyg enligt punkt 2 i bilaga VII som anger att innehavaren slutfört en utbildning som uppfyller de minimikrav som förtecknas i artikel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 eller 44, men som påbörjats före de respektive referensdatum för kvalifikationer som förtecknas i punkterna 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.
- j) Innehavare av intyg om förvärvade rättigheter enligt artiklarna 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 och 43a.
- k) Andra yrkesutövare som utövar verksamhet som har konsekvenser för patientsäkerheten, om yrkesutövaren utövar ett yrke som är reglerat i den medlemsstaten.
- l) Yrkesutövare som utövar verksamhet som rör undervisning av barn, inklusive barnomsorg och förskoleverksamhet, om yrkesutövaren utövar ett yrke som är reglerad i den medlemsstaten.

2. De behöriga myndigheterna ska lämna de uppgifter som avses i punkt 1 via varning genom IMI senast tre dagar efter dagen för antagande av beslutet om att begränsa eller förbjuda utövandet av yrkesverksamheten i sin helhet eller delvis. Dessa uppgifter ska begränsas till

- a) yrkesutövarens identitet,
- b) det berörda yrket,
- c) uppgifter om den nationella myndighet eller domstol som fattat beslutet om begränsning eller förbud,
- d) begränsningens eller förbudets räckvidd, och
- e) den period under vilken begränsningen eller förbudet gäller.

3. De behöriga myndigheterna i en berörd medlemsstat ska senast tre dagar efter dagen för antagande av domstolens beslut underrätta de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater, via varning genom IMI, om de yrkesutövares identitet som har ansökt om erkännande av kvalifikationer enligt detta direktiv och som senare, enligt domstolar, har visat sig använda falska intyg på yrkeskvalifikationer i detta sammanhang.

▼ **M9**

4. Behandlingen av personuppgifter i samband med det informationsutbyte som avses i punkterna 1 och 3 ska ske i enlighet med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG. Kommissionens behandling av personuppgifter ska ske i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

5. De behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater ska underlättas utan dröjsmål när ett sådant förbud eller en sådan begränsning som avses i punkt 1 har upphört att gälla. För detta ändamål ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna i enlighet med punkt 1 också vara skyldig att ange det datum då förbudet eller begränsningen upphör att gälla liksom eventuella senare ändringar fram till det datumet.

6. Medlemsstaterna ska föreskriva att de yrkesutövare som avses i de varningar som skickas till andra medlemsstater skriftligen informeras om dessa beslut om varningar vid samma tidpunkt som varningarna skickas, att de enligt nationell rätt kan överklaga besluten eller ansöka om rättelse av dem och att de ska ha tillgång till gottgörelse för eventuell skada som vållas av felaktiga varningar som skickats till andra medlemsstater, och i sådana fall ska besluten om varning antas med förbehållet att de är föremål för rättsliga förfaranden från yrkesutövarens sida.

7. Uppgifter om varningar får behandlas inom IMI så länge de är giltiga. Varningar ska sedan raderas inom tre dagar efter dagen för antagande av beslutet om återkallelse eller efter det att det förbud eller den begränsning som avses i punkt 1 har upphört att gälla.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för tillämpningen av varningsmekanismen. Dessa genomförandeakter ska innehålla bestämmelser om de myndigheter som är behöriga att skicka eller ta emot varningar och om återkallande och avslutande av varningar, och åtgärder för att säkerställa bearbetning. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

*Artikel 57***Central onlinetillgång till information**

1. Medlemsstaterna ska sörja för att följande information finns tillgänglig online via de gemensamma kontaktpunkterna som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽¹⁾, och uppdateras regelbundet:

- a) En förteckning över samtliga reglerade yrken i medlemsstaten, inklusive kontaktuppgifter för de behöriga myndigheterna för varje reglerat yrke och de rådgivningscentrum som avses i artikel 57b.

⁽¹⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

▼ **M9**

- b) En förteckning över de yrken för vilka ett europeiskt yrkeskort finns tillgängligt, information om kortets funktion, inklusive alla relaterade avgifter som yrkesutövarna ska betala, och behöriga myndigheter för utfärdande av kortet.
- c) En förteckning över alla yrken för vilka medlemsstaten tillämpar artikel 7.4 i sina nationella lagar och andra författningar.
- d) En förteckning över alla reglerade utbildningar och utbildningar med ► **C7** särskilt upplägg ◀ enligt artikel 11 c ii.
- e) De krav och förfaranden enligt artiklarna 7, 50, 51 och 53 som gäller för de reglerade yrkena i medlemsstaten, inklusive alla relaterade avgifter som medborgarna ska betala och de dokument som de måste lämna in till de behöriga myndigheterna.
- f) Information om hur man ska överklaga, enligt nationella lagar och andra författningar, de beslut som antagits av de behöriga myndigheterna enligt detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska sörja för att den information som avses i punkt 1 tillhandahålls användarna på ett tydligt och heltäckande sätt, att den är lättillgänglig även på avstånd och på elektronisk väg och att den hålls aktuell.

3. Medlemsstaterna ska se till att en begäran om information som riktas till den gemensamma kontaktpunkten besvaras så snabbt som möjligt.

4. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta kompletterande åtgärder för att uppmana de gemensamma kontaktpunkterna att göra den information som avses i punkt 1 tillgänglig på andra officiella språk i unionen. Detta ska inte inverka på medlemsstaternas lagstiftning om språkanvändning på deras territorier.

5. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och kommissionen när det gäller genomförandet av punkterna 1, 2 och 4.

*Artikel 57a***Förfaranden på elektronisk väg**

1. Medlemsstaterna ska sörja för att samtliga krav, förfaranden och formaliteter som avser frågor som täcks av detta direktiv kan slutföras enkelt, på avstånd och elektronisk väg, via den berörda gemensamma kontaktpunkten eller de relevanta behöriga myndigheterna. Detta ska inte hindra de behöriga myndigheterna i medlemsstaten från att begära bestyrkta kopior i ett senare skede, om det finns skälig grund för tvivel och om det är absolut nödvändigt.

2. Punkt 1 ska inte gälla för genomförandet av anpassningsperioden eller lämplighetsprovet.

▼ **M9**

3. När det för fullgörande av de förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel är motiverat för medlemsstaterna att begära avancerade elektroniska signaturer, så som det definieras i artikel 2 punkt 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer ⁽¹⁾, ska de godta elektroniska signaturer som uppfyller kraven i kommissionens beslut 2009/767/EG av den 16 oktober 2009 om åtgärder som underlättar användningen av förfaranden på elektronisk väg genom gemensamma kontaktpunkter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden ⁽²⁾ och vidta tekniska åtgärder för behandling av dokument med avancerade elektroniska signaturer som fastställs i kommissionens beslut 2011/130/EU av den 25 februari 2011 om fastställande av minimikrav för behandling över gränserna av dokument som signerats elektroniskt av behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden ⁽³⁾.

4. Samtliga förfaranden ska genomföras i enlighet med artikel 8 i direktiv 2006/123/EG när det gäller de gemensamma kontaktpunkterna. De tidsfrister för förfarandena som anges i artikel 7.4 och artikel 51 i detta direktiv ska inledas vid den tidpunkt då en medborgare lämnat en ansökan eller en handling som saknas till en gemensam kontaktpunkt eller direkt till den relevanta behöriga myndigheten. En begäran om de bestyrkta kopior som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte betraktas som en begäran om en handling som saknas.

*Artikel 57b***Rådgivningscentrum**

1. Varje medlemsstat ska senast den 18 januari 2016 utse ett rådgivningscentrum som ska ha till uppgift att ge medborgarna och rådgivningscentrumen i övriga medlemsstater stöd när det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer enligt detta direktiv, inklusive information om nationell lagstiftning som reglerar dessa yrken och utövandet av dessa, sociallagstiftning och, i tillämpliga fall, yrkesetiska regler.

2. Rådgivningscentrum i mottagande medlemsstater ska hjälpa medborgarna att utöva de rättigheter som de tillerkänns enligt detta direktiv, vid behov i samarbete med rådgivningscentrum i ursprungsmedlemsstater och de behöriga myndigheterna och de gemensamma kontaktpunkterna i mottagande medlemsstater.

3. Alla behöriga myndigheter i ursprungsmedlemsstaten eller den mottagande medlemsstaten ska samarbeta till fullo med rådgivningscentrumet i den medlemsstaten, och vid behov i ursprungsmedlemsstaten, och på begäran lämna alla relevanta uppgifter om enskilda ärenden till dessa rådgivningscentrum, med respekt för reglerna för uppgiftsskydd i enlighet med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG.

⁽¹⁾ EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 274, 20.10.2009, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 53, 26.2.2011, s. 66.

▼ **M9**

4. Ett rådgivningscentrum ska på begäran av kommissionen informera den om resultaten av ärenden som den handlägger inom två månader efter det att det mottagit en sådan begäran.

*Artikel 57c***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.2 tredje stycket, artikel 20, artikel 21.6 andra stycket, artiklarna 21a.4 och 25.5, artikel 26 andra stycket, 31.2 andra stycket, 34.2 andra stycket, artiklarna 35.4 och 35.5, 38.1 andra stycket, 40.1 tredje stycket, 44.2 andra stycket, artiklarna 49a.4 och 49b.4 ska ges till kommissionen för en period av fem år från den 17 januari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3.2 tredje stycket, artikel 20, artikel 21.6 andra stycket, artiklarna 21a.4 och 25.5, artikel 26 andra stycket, 31.2 andra stycket, 34.2 andra stycket, artiklarna 35.4 och 35.5, 38.1 andra stycket, 40.1 tredje stycket, 44.2 andra stycket, artiklarna 49a.4 och 49b.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3.2 tredje stycket, artikel 20, artikel 21.6 andra stycket, artiklarna 21a.4 och 25.5, artikel 26 andra stycket, 31.2 andra stycket, 34.2 andra stycket, artiklarna 35.4 och 35.5, 38.1 andra stycket, 40.1 tredje stycket, 44.2 andra stycket, artiklarna 49a.4 och 49b.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom

▼ **M9**

en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentet eller rådets initiativ.

*Artikel 58***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 59***Öppenhet**

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna en förteckning över befintliga reglerade yrken, och fastställa den verksamhet som varje yrke omfattar, och en förteckning över reglerade utbildningar, och utbildningar med särskilt upplägg, vilka avses i artikel 11 c ii, på deras territorium senast den 18 januari 2016. Alla ändringar av dessa förteckningar ska också meddelas kommissionen utan onödigt dröjsmål. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla en allmänt tillgänglig databas över reglerade yrken, vilken även ska innehålla en allmän beskrivning av den verksamhet som ingår i varje yrke.

2. Senast den 18 januari 2016 ska medlemsstaterna till kommissionen lämna förteckningen över yrken för vilka en förhandskontroll av kvalifikationer är nödvändig enligt artikel 7.4. För varje yrke som tas upp i en sådan förteckning ska medlemsstaterna lämna en särskild motivering till kommissionen.

3. Medlemsstaterna ska undersöka huruvida de krav enligt deras rättssystem som begränsar tillträdet till ett yrke eller utövandet av ett yrke till innehavare av en särskild yrkeskvalifikation, inklusive användningen av yrkestitlar och den yrkesverksamhet som medges inom ramen för en titel, i denna artikel benämnd som ”krav”, överensstämmer med följande principer:

a) Kraven får varken direkt eller indirekt diskriminera ► **C7** på grund av nationalitet eller boplatssort. ◀

b) Kraven ska vara motiverade av tvingande hänsyn till allmänintresset.

c) Kraven ska vara lämpliga för att uppnå de eftersträlvade målen och får inte gå utöver vad som krävs för att uppnå målen.

▼ M9

4. Punkt 1 ska också gälla för yrken som i en medlemsstat regleras av en sammanslutning eller organisation enligt artikel 3.2 och alla krav på medlemskap i dessa sammanslutningar eller organisationer.

5. Senast den 18 januari 2016 ska medlemsstaterna till kommissionen lämna uppgifter om de krav de avser att behålla och skälen till att de anser att dessa krav uppfyller villkoren i punkt 3. Medlemsstaterna ska lämna uppgifter om de krav som de därefter inför och skälen till att de anser att dessa krav uppfyller villkoren i punkt 3 inom sex månader efter det att den berörda åtgärden införts.

6. Senast den 18 januari 2016, och därefter vartannat år, ska medlemsstaterna också lämna en rapport till kommissionen om de krav som tagits bort eller mildrats.

7. Kommissionen ska vidarebefordra rapporterna som avses i punkt 6 till de övriga medlemsstaterna, som ska lämna synpunkter inom samma period om sex månader. Inom samma period ska kommissionen samråda med intresserade parter, däribland de berörda yrkena.

8. Kommissionen ska lämna en sammanfattande rapport, som baseras på medlemsstaternas uppgifter, till den samordningsgrupp som inrättats enligt kommissionens beslut 2007/172/EG av den 19 mars 2007 om upprättande av en samordningsgrupp för erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽¹⁾, vilken får lämna synpunkter.

9. Mot bakgrund av de synpunkter som avses i punkterna 7 och 8 ska kommissionen senast den 18 januari 2017 lägga fram sina slutliga undersökningsresultat för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljda av förslag till ytterligare initiativ.

▼ B

AVDELNING VI

ANDRA BESTÄMMELSER*Artikel 60***Rapportering**

1. Efter den 20 oktober 2007 skall medlemsstaterna vartannat år lämna en rapport till kommissionen över tillämpningen av det inrättade systemet. Utöver allmänna kommentarer skall rapporten innehålla en statistisk översikt över de beslut som fattats samt en beskrivning av de viktigaste problemen som tillämpningen av direktivet fört med sig.

▼ M9

Från och med den 18 januari 2016 ska den statistiska översikt över de beslut som fattats, och som avses i första stycket, innehålla utförlig information om antalet och typer av beslut som fattats i enlighet med detta direktiv, inklusive de typer av beslut om partiellt tillträde som fattats av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 4f, och en förklaring om de huvudsakliga problemen som tillämpningen av direktivet fört med sig.

⁽¹⁾ EUT L 79, 20.3.2007, s. 38.

▼M9

2. Senast den 18 januari 2019, och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv.

Den första rapporten ska särskilt fokusera på de nya delar som införs i detta direktiv, och i synnerhet behandla följande punkter:

- a) Hur det europeiska yrkeskortet fungerar.
- b) Moderniseringen av de kunskaper, färdigheter och kompetenser som omfattas av avdelning III kapitel III, inklusive förteckningen över de kompetenser som avses i artikel 31.7.
- c) Hur den gemensamma utbildningsramen och det gemensamma utbildningsprovet fungerar.
- d) Resultatet av det särskilda kompletteringsprogram som fastställs i rumänsk lag eller andra författningar för innehavare av intyget på formella kvalifikationer som anges i artikel 33a, och för innehavare av intyget på formella kvalifikationer från en eftergymnasial utbildning, för att bedöma behovet av att se över de nuvarande bestämmelser som styr systemet för förvärvade rättigheter och gäller för rumänska intyg på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla all nödvändig information för att förbereda denna rapport.

▼B*Artikel 61***Undantagsklausul**

Om större svårigheter på något visst område skulle uppstå för en viss medlemsstat vid tillämpningen av det här direktivet, skall kommissionen undersöka dessa svårigheter i samarbete med medlemsstaten i fråga.

▼M9

Vid behov ska kommissionen anta en genomförandeakt för att medge den berörda medlemsstaten ett undantag när det gäller tillämpningen av bestämmelsen i fråga under en begränsad tidsperiod.

▼B*Artikel 62***Upphävande**

Direktiven 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG, 89/48/EEG, 92/51/EEG, 93/16/EEG och 1999/42/EG skall upphöra att gälla från och med den 20 oktober 2007. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till detta direktiv, och de rättsakter som har antagits på grundval av de direktiven skall inte påverkas av upphävandet.

▼B*Artikel 63***Införlivande**

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 20 oktober 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 64***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 65***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

Förteckning över yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer som uppfyller villkoren i artikel 3.2

IRLAND ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

FÖRENADE KUNGARIKET

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

⁽¹⁾ Irländska medborgare är även medlemmar i följande sammanslutningar eller organisationer i Förenade kungariket:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales.
 Institute of Chartered Accountants of Scotland.
 Institute of Actuaries.
 Faculty of Actuaries.
 The Chartered Institute of Management Accountants.
 Institute of Chartered Secretaries and Administrators.
 Royal Town Planning Institute.
 Royal Institution of Chartered Surveyors.
 Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Endast för revisionsverksamhet.

▼ B

- 27. Institution of Electrical Engineers
- 28. Institution of Gas Engineers
- 29. Institution of Mechanical Engineers
- 30. Institution of Chemical Engineers
- 31. Institution of Production Engineers
- 32. Institution of Marine Engineers
- 33. Royal Institution of Naval Architects
- 34. Royal Aeronautical Society
- 35. Institute of Metals
- 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
- 37. Institute of Measurement and Control
- 38. British Computer Society

▼ M9

▼ B

BILAGA IV

Verksamhetsformer med anknytning till de slag av yrkeserfarenhet som avses i artiklarna 17, 18 och 19

Förteckning I

Huvudgrupper som omfattas av direktiv 64/427/EEG, ändrat genom direktiv 69/77/EEG, och av direktiven 68/366/EEG och 82/489/EEG

I

Direktiv 64/427/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 64/429/EEG)

NICE-nomenklaturen (motsvarande ISIC-nomenklaturens huvudgrupper 23-40)

Huvudgrupp	23	Tillverkning av textilier
	232	Tillverkning och beredning av textilmaterial på maskiner för ull
	233	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för bomull
	234	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för silke
	235	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för lin och hampa
	236	Andra textiltillfibrer (jute, hårda fibrer m.m.), repslagning
	237	Tillverkning av stickade och virkade varor
	238	Slutbehandling av textilier
	239	Andra textilindustrier
Huvudgrupp	24	Tillverkning av fotbeklädnad och annan beklädnad samt bäddutrustning
	241	Maskintillverkning av fotbeklädnad (utom av gummi eller trä)
	242	Handtillverkning av skor och skoreparationer
	243	Tillverkning av klädesplagg (utom pälsverk)
	244	Tillverkning av madrasser och bäddutrustning
	245	Skin- och pälsindustri
Huvudgrupp	25	Trä- och korkindustri (utom möbeltillverkning)
	251	Sågning och övrig träindustri
	252	Tillverkning av halvfabrikat av trä
	253	Serietillverkning av byggnadsdelar av trä inklusive golvbeklädnad
	254	Tillverkning av träbehållare
	255	Tillverkning av andra produkter av trä (utom möbler)
Huvudgrupp	259	Tillverkning av strå, kork, korgarbeten, flätverk och rottingartiklar; borsttillverkning
	26	260 Tillverkning av trä möbler

▼B

Huvudgrupp	27	Pappersindustri och tillverkning av pappersprodukter
	271	Tillverkning av pappersmassa, papper och papp
	272	Bearbetning av papper och papp och tillverkning av pappersmasseprodukter
Huvudgrupp	28	280 Tryckerier, förlagsverksamhet och liknande verksamhet
Huvudgrupp	29	Läderindustri
	291	Färgning och garvning
	292	Tillverkning av lädervaror
Ex huvudgrupp	30	Tillverkning av gummi-, plast-, konstfiber- och stärkelseprodukter
	301	Bearbetning av gummi och asbest
	302	Bearbetning av plast
	303	Tillverkning av konstfibrer
Ex huvudgrupp	31	Kemisk industri
	311	Tillverkning av kemiska basämnen och vidarebearbetning av sådana ämnen
	312	Specialiserad tillverkning av kemiska produkter huvudsakligen för industriella ändamål och jordbruksändamål (gäller även tillverkning av vegetabiliska och animaliska industriella fetter och oljor som ingår i ISIC-grupp 312)
	313	Specialiserad tillverkning av kemiska produkter huvudsakligen för privat konsumtion och förvaltning (här utgår tillverkning av läkemedel [ex ISIC-grupp 319])
Huvudgrupp	32	320 Petroleumindustri
Huvudgrupp	33	Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter
	331	Tillverkning av byggnadssten
	332	Tillverkning av glas och glasprodukter
	333	Tillverkning av keramik, porslin, stengods och eldfasta keramiska produkter
	334	Tillverkning av cement, kalk och puts
	335	Tillverkning av byggnadsmaterial av betong, cement och puts
	339	Stenbearbetning och tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter

▼B

Huvudgrupp	34	Produktion och primärreduktion av järnhaltig och icke-järnhaltig metall
	341	Järn- och stålindustrin (såsom den anges i EKSG-avtalet, inklusive integrerade stålverksägda koksverk)
	342	Tillverkning av stålrör
	343	Tråddragning, kalldragning, kallvalsning av band, kallformning
	344	Produktion och primäromvandling av icke-järnmetaller
	345	Gjuterier för järn och icke-järnmetaller
Huvudgrupp	35	Tillverkning av metallvaror utom maskiner och transportutrustning
	351	Smide, hejarsmide och excenterpressning
	352	Tungt smide, sänksmide och hejarsmide; excenterpressning och dragning, sekundärreduktion och ytbehandling
	353	Tillverkning och montering av konstruktioner av järn eller metall
	354	Panntillverkning, tillverkning av rör för industrin
	355	Tillverkning av verktyg och utrustning och färdiga föremål av järn och metall (utom elektrisk installationsmateriel)
	359	Binärningar till mekaniska verkstäder
Huvudgrupp	36	Tillverkning av maskiner utom elektriska maskiner
	361	Tillverkning av jordbruksmaskiner och traktorer
	362	Tillverkning av kontorsmaskiner
	363	Tillverkning av metallbearbetningsmaskiner och andra maskinverktyg och tillbehör och tillsatser till sådana och till andra kraftverktyg
	364	Tillverkning av textilmaskiner och tillbehör, tillverkning av symaskiner
	365	Tillverkning av maskiner och utrustning för livsmedelsindustrin och för kemisk och liknande industri
	366	Tillverkning av anläggningar och utrustning för gruvor, järn- och stålverk och gjuterier och för byggnadsindustrin
	367	Tillverkning av kraftöverföringsutrustning
	368	Tillverkning av maskiner för annat angivet industriellt ändamål
	369	Tillverkning av andra icke-elektriska maskiner och utrustningar

▼B

Huvudgrupp	37	Elektrisk utrustning
	371	Tillverkning av elektrisk ledning och kabel
	372	Tillverkning av motorer, generatorer, transformatorer, omkopplare och annan liknande utrustning för tillhållande av elektrisk kraft
	373	Tillverkning av elektrisk utrustning för direkt nyttjande i industrin
	374	Tillverkning av telekommunikationsutrustning, mätare, annan mätutrustning och elektromedicinsk utrustning
	375	Tillverkning av elektronisk utrustning, ljudutrustning, radio- och televisionsmottagare
	376	Tillverkning av elektriska hushållsapparater
	377	Tillverkning av lampor och belysningsutrustning
	378	Tillverkning av batterier och ackumulatorer
	379	Reparation, montering och specialinstallation av elektrisk utrustning
Ex huvudgrupp	38	Tillverkning av transportutrustning
	383	Tillverkning av motorfordon och reservdelar
	384	Reparation av motorfordon, motorcyklar eller cyklar
	385	Tillverkning av cyklar och motorcyklar och delar till dessa
	389	Tillverkning av transportutrustning som inte hänförs till annat ställe
Huvudgrupp	39	Diverse tillverkningsindustri
	391	Tillverkning av precisionsinstrument samt mät- och kontrollinstrument
	392	Tillverkning av medicinsk utrustning och instrument och ortopediska apparater (utom ortopediska fotbeklädnader)
	393	Tillverkning av fotografisk och optisk utrustning
	394	Tillverkning och reparation av klockor och ur
	395	Guldsmede och ädelmetalltillverkning
	396	Tillverkning och reparation av musikinstrument
	397	Tillverkning av spel, leksaker samt sport- och idrottsartiklar
	399	Annan tillverkningsindustri

▼B

Huvudgrupp	40	Byggande
	400	Byggande (ej specialiserat); rivning
	401	Uppförande av byggnader (bostäder eller andra hus)
	402	Anläggningsarbete; väg-, bro- och järnvägsbyggande m.m.
	403	Installationsarbete
	404	Utsmyckning och slutförande

2

*Direktiv 68/366/EEG**(Liberaliseringsdirektiv: 68/365/EEG)**NICE-nomenklaturen*

Huvudgrupp	20A	200 Industri för produktion av animaliska och vegetabiliska oljor och fetter
	20B	Livsmedelsindustri (förutom dryckesvaruindustrin)
	201	Slakt, köttberedning och köttkonservering
	202	Mjolk- och mjölkproduktindustri
	203	Inläggning och konservering av frukt och grönsaker
	204	Inläggning och konservering av fisk och andra havsprodukter
	205	Tillverkning av kvarnprodukter
	206	Tillverkning av bageriprodukter, kakor, skorpor och kex
	207	Sockerindustri
	208	Tillverkning av kakao, choklad och sockerkonfektyr
	209	Tillverkning av diverse livsmedel
Huvudgrupp	21	Dryckesvaruindustri
	211	Produktion av etylalkohol genom jäsning, produktion av jäst och sprit
	212	Tillverkning av vin och andra omältade alkoholdrycker
	213	Bryggning och mältning
	214	Tillverkning av hälsodrycker och källvatten
Ex 30		Tillverkning av gummi-, plast-, konstfäber- och stärkelseprodukter
	304	Tillverkning av stärkelseprodukter

▼B

3

*Direktiv 82/489/EEG**ISIC-nomenklaturen*

Ex 855 Hårfrisörsinrättningar (utom pedikyrverksamhet och yrkesskolor för skönhetsvård)

Förteckning II

Huvudgrupper som omfattas av direktiven 75/368/EEG, 75/369/EEG och 82/470/EEC

1

*Direktiv 75/368/EEG (verksamheter som avses i artikel 5.1)**ISIC-nomenklaturen*

Ex 04 Fiske

043 Inlandsfiske

Ex 38 Tillverkning av transportutrustning

381 Skeppsbyggnad, reparation och underhåll av fartyg

382 Tillverkning av järnvägsutrustning

386 Tillverkning och reparation av luftfartyg

Ex 71 Verksamhet relaterad till transporter och andra verksamheter än transporter inom följande grupper

Ex 711 Drift av sovvnar och restaurangvnar; underhåll av järnvägsutrustning i reparationsverkstad; rengöring av järnvägsvnar

Ex 712 Underhåll av utrustning för stads-, linje- och turisttrafik

Ex 713 Underhåll av övrig utrustning för vägtransporter (såsom bilar, bussar och taxibilar)

Ex 714 Drift och underhåll av tillhörande anläggningar i samband med vägtransporter (såsom vägar, tunnlar och avgiftsbelagda vägbroar, busstationer, parkeringsplatser, buss- och spårvagnsgarage)

Ex 716 Övrig verksamhet i samband med inlandssjöfart (såsom drift och underhåll av vattenvägar, hamnar och andra anläggningar för inlandssjöfart; bogsering och lotsning i hamnar, utsättning av sjömärken, lastning och lossning av fartyg och övriga liknande verksamheter, såsom räddning av fartyg, bogsering, drift av förvaringsplatser för båtar)

▼B

Ex 85 Servicetjänster

854 Tvätt, kemtvätt, strykning och färgning

Ex 856 Fotografitjänster: porträttfotografi och kommersiell fotografi, utom nyhetsfotografi

Ex 859 Servicetjänster som inte hänförs till annat ställe (endast underhållning och städning av byggnader eller lokaler)

2

Direktiv 75/369/EEG (artikel 6: om verksamheten betraktas som industriell verksamhet eller hantverksrörelse)

ISIC-nomenklaturen

Följande former av ambulerande verksamhet:

a) Köp och försäljning av varor

- genom handelsresande och hemförsäljare (ex ISIC-grupp 612), samt
- på övertäckta marknadsplatser utan fasta stånd och på utomhusmarknader.

b) De verksamhetsformer som omfattas av redan vidtagna övergångsåtgärder i vilka utövandet av dessa former av verksamhet som handelsresande och hemförsäljare uttryckligen undantas eller inte omnämns.

3

Direktiv 82/470/EEG (artikel 6.1 och 6.3)

Grupperna 718 och 720 i ISIC-nomenklaturen

Dessa verksamheter omfattar särskilt

- att direkt eller i egenskap av ombud arrangera, saluföra och sälja en resa eller en vistelse i form av paket eller i delar (transport, inkvartering med eller utan måltider, utflykter etc.) oavsett resans orsak (artikel 2 B a).
- förmedling mellan olika typer av transportföretag och människor som expedierar eller tar emot varor och som utövar följande former av därmed besläktad verksamhet:
 - aa) Att för uppdragsgivarens räkning sluta avtal med transportföretag.
 - bb) Att åt uppdragsgivaren göra en bedömning av och välja bäst lämpade transportslag, transportföretag och färdväg.
 - cc) Att organisera transporten ur praktisk synvinkel (exempelvis nödvändig transportförpackning); att vidta olika åtgärder som hänger samman med transporten (exempelvis leverera is till kylvagnarna).
 - dd) Att ta ansvar för formaliteter förbundna med transporten, exempelvis upprätta fraktsedlar; att gruppera och dela upp sändningar.
 - ee) Att samordna olika delar av en transport genom att sörja för transitering, vidarebefordran, omlastning och andra åtgärder när varorna når slutlig destination.
 - ff) Att dels förse transportföretagen med frakt, dels förse personer som expedierar eller tar emot varor med transportmöjligheter, inklusive
 - beräkning av transportkostnaden och kontroll av räkningen.
 - utförande av vissa uppgifter tillfälligt eller permanent i en redares eller en befракtares namn eller för dennes räkning (gentemot hamnmyndigheten, företag som utrustar fartyg etc.).

(Verksamheter i artikel 2 A a, 2 A b och 2 A d).

▼B

Förteckning III

Direktiven 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG, 75/369/EEG, 70/523/EEG och 82/470/EEG

1

Direktiv 64/222/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 64/223/EEG och 64/224/EEG)

1. Tillhandahållande av tjänster som egenföretagare inom partihandel, med undantag för läkemedel och farmaceutiska produkter, giftiga ämnen och sjukdomsalstrande ämnen och kol (ex grupp 611).
2. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken för en eller flera uppdragsgivare förhandlar om och genomför handelstransaktioner i dessa personers namn och för deras räkning.
3. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken, utan att ha ett stadigvarande uppdrag, för samma personer som önskar sluta direkta avtal med varandra, förbereder deras handelstransaktioner eller hjälper till att genomföra dem.
4. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken i eget namn genomför handelstransaktioner för annans räkning.
5. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken för annans räkning sköter försäljning på auktion av varupartier.
6. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken knackar dörr för att ta upp beställningar.
7. Tillhandahållande av tjänster när det sker yrkesmässigt och sköts av en förmedlare som är i tjänst hos ett eller flera företag med verksamhet inom handel, industri eller hantverk.

2

Direktiv 68/364/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 68/363/EEG)

Ex ISIC-grupp 612: Detaljhandel

Verksamheter som inte omfattas:

012	Hyra av jordbruksmaskiner
640	Fastigheter, hyra
713	Hyra av bilar, vagnar och hästar
718	Hyra av järnvägsvagnar (person- och gods-)
839	Hyra av maskiner för handelshus
841	Hyra av biografer och hyra av film
842	Hyra av teatrar och hyra av teaterrelaterad utrustning
843	Hyra av båtar, cyklar och spelautomater
853	Hyra av möblerade rum
854	Hyra av linne
859	Hyra av kläder

▼ B

3

*Direktiv 68/368/EEG**(Liberaliseringsdirektiv: 68/367/EEG)**ISIC-nomenklaturen*

Ex ISIC-huvudgrupp 85

1. Restauranger, kaféer, krogar och andra ställen där man äter och dricker (ISIC-grupp 852).
2. Hotell, pensionat, campingplatser och andra slag av husrum (ISIC-grupp 853).

4

*Direktiv 75/368/EEG (artikel 7)**Alla verksamheter som anges i bilagan till direktiv 75/368/EEG utom de som avses i artikel 5.1 i det direktivet (förteckning II, punkt 1 i den här bilagan).**ISIC-nomenklaturen*

Ex 62	Banker och andra finansiella institut
	Ex 620 Patentbyråer och företag för distribution av royaltyer
Ex 71	Transport
	Ex 713 Persontransport på väg, utom transport i bil
	Ex 719 Drift av direktledningar för transport av flytande kolväten och andra flytande kemiska produkter
Ex 82	Samhällstjänster
	827 Bibliotek, museer, botaniska trädgårdar och djurparker
Ex 84	Rekreationstjänster
	843 Rekreationstjänster som inte hänförs till annat ställe: — Idrottsaktiviteter (idrottsplatser, idrottsföreningar etc.), med undantag för verksamhet som idrottsinstruktör — Spelverksamhet (kapplöpingsstall, spelplatser, kapplöpingsbanor etc.) — Andra rekreativa aktiviteter (cirkus, nöjesparker, andra nöjen etc.)
Ex 85	Servicetjänster
	Ex 851 Hushållstjänster
	Ex 855 Hårfrisörsinrättningar och manikyrverksamhet, utom pedikyr, yrkesskolor för skönhetsvård och frisörskolor
	Ex 859 Servicetjänster som inte hänförs till annat ställe, utom idrottsmassage och paramedicinsk massage och bergsguider, enligt följande indelning: — desinficering och bekämpning av skadedjur — hyra av kläder och övervakning av persedlar — äktenskapsbyråer och liknande tjänster — astrologtjänster och liknande verksamheter som bygger på spekulationer — hygieniska tjänster och tillhörande verksamheter — begravning och underhåll av grav — guide- och tolktjänster i turismsammanhang

5

Direktiv 75/369/EEG (artikel 5)

Följande ambulerande verksamheter:

- a) Köp och försäljning av varor:
 - genom handelsresande och hemförsäljare (ex ISIC-grupp 612),
 - på övertäckta marknadsplatser utan fasta stånd och på utomhusmarknader.
- b) De verksamhetsformer som omfattas av redan vidtagna övergångsåtgärder i vilka utövandet av dessa former av verksamhet som handelsresande och hemförsäljare uttryckligen undantas eller inte omnämns.

6

Direktiv 70/523/EEG

Egenföretagare inom partihandel med kol och agenturverksamhet inom kolhandel (ex ISIC-grupp 6112)

7

Direktiv 82/470/EEG (artikel 6.2)

(Verksamheter som anges i artikel 2 A c, 2 A e, 2 B b, 2 C och 2 D)

Dessa verksamheter omfattar särskilt att

- hyra ut järnvägsvagnar för befordran av personer eller gods,
- förmedla köp, försäljning eller hyra av fartyg,
- förbereda, förhandla fram och sluta avtal om transport av emigranter,
- åta sig magasinering av alla slags föremål för deponents räkning, enligt tullförfarande eller inte, i lagerhus, allmänna depåer, möbelmagasin, kylhus, silor etc.,
- lämna en handling till deponenten som bevis på att föremålet eller varan magasinerats,
- tillhandahålla utrymmen, foder och plats för saluföring av boskap som hålls tillfälligt i förvar i väntan på försäljning eller som transporteras till eller från marknaden,
- utföra teknisk kontroll av motorfordon,
- mäta eller väga varor.

▼ **B**

BILAGA V

Erkännande på grundval av samordningen av minimikrav för utbildningar

V.1 LÄKARE

▼ **M10**

5.1.1 Benämningar på examensbevis för grundutbildning för läkare

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Diplôme de "médecin"/ Master in de geneeskunde	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 december 1976
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "магистър" по Медицина и професионална квалификация "Магистър-лекар"	Университет		1 januari 2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		1 maj 2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i medicin (cand.med.)	Universitet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20 december 1976

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Eesti	Arstikraad Degree in Medicine (MD) Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1 maj 2004
Ελλάδα	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía Título de Graduado/a en Medicina	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad — El rector de una Universidad		1 januari 1986 1 januari 1986
France	Diplôme de fin de deuxième cycle des études médicales	Universités		20 december 1976
Hrvatska	Diploma "doktor medicine/doktorica medicine"	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		1 juli 2013
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1 maj 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1 maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (medicinos gydytojo profesinę kvalifikacija)	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20 december 1976
Magyarország	Okleveles orvosdoktor oklevél (dr. med)	Egyetem		1 maj 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	1 maj 2004
Nederland	Getuigenschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 december 1976

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Österreich	Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)	Medizinische Fakultät einer Universität, bzw Medizinische Universität		1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem "lekarza"	szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Państwowego ⁽¹⁾ ⁽³⁾ / Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Końcowego ⁽²⁾ ⁽³⁾	1 maj 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Certificado emitido pela Ordem dos Médicos	1 januari 1986
România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1 januari 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor medicine/doktorica medicine"	Univerza	Potrdilo o Opravljenem Strokovnem Izpitu za Poklic Zdravnik/Zdravnica	1 maj 2004
Slovensko	DIPLOM všeobecné lékařstvo doktor všeobecného lékařstva ("MUDr.")	Univerzita		1 maj 2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate-examen	Yliopisto		1 januari 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976

⁽¹⁾ Till och med 2012.⁽²⁾ Från och med 2013.⁽³⁾ Till och med den 1 oktober 2017 bör examensbeviset även åtföljas av ett intyg om genomförd praktik efter examen ("staz podyplomowy").

5.1.2 Benämningar på examensbevis för specialtläkare

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/ Belgie	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20 december 1976
България	Свидетелство за призната специалност	Университет	1 januari 2007
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1 maj 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20 december 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 december 1976

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1 maj 2004
Ελλάδα	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Περιφέρεια 2. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 3. Νομαρχία	1 januari 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1 januari 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié accompagnée du diplôme d'Etat de docteur en médecine 3. Diplôme d'études spécialisées ou diplôme d'études spécialisées complémentaires qualifiant de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités	20 december 1976
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	1 juli 2013
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1 maj 2004
Latvija	”Sertifikāts”-kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1 maj 2004
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (gydytojo specialisto profesinė kvalifikacija)	Universitetas	1 maj 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 december 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1 maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 maj 2004

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister Diploma geneeskundig specialist	— Medische Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie (SGRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ⁽¹⁾	20 december 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1 januari 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1 maj 2004
Portugal	Titulo de especialista	Ordem dos Médicos	1 januari 1986
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății	1 januari 2007
Slovenija	Potrtilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 maj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	1. Slovenská zdravotnícka univerzita 2. Univerzita Komenského v Bratislave 3. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	1 maj 2004
Suomi/Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Speciallääkäreksamen	Yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of training	Postgraduate Medical Education and Training Board General Medical Council	20 december 1976 1 april 2010

⁽¹⁾ Från och med januari 2013.

5.1.3 Benämningar på specialistläkarutbildningar

	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie-reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a intenzivní medicína	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάδα	Ανασθησιολογία	Χειρουργική

▼ **M10**

	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia, rianimazione e terapia intensiva	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészeti
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	— Chirurgie — Allgemeinchirurgie und Viszeralchirurgie ⁽¹⁾
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicina	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/► C6 Allmänkirurgi ◀
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

(1) Från och med juni 2015.

	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique/Gynaecologie – verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство и гинекология
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi	Gynækologi og obstetrik
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάδα	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique

▼ **M10**

	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ginekologija
Nederland	Neurochirurgie	Obstetrie en Gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodnictvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 3 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark		Oftalmologi
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάδα	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
Ireland	General (Internal) Medicine	Ophthalmic surgery Ophthalmology (¹)
Italia	Medicina interna	Oftalmologia

▼ M10

	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 3 år
Land	Benämning	Benämning
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrznego	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

(1) Från och med 1991/1992.

	Öron-, näs- och halssjukdomar	Barn- och ungdomsmedicin
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatric
България	Ушно-носно-гърлени болести	Педиатрия
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi	Pædiatri
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάδα	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie et chirurgie cervico-faciale	Pédiatrie
Hrvatska	Otorinolarüngologija	Pedijatrija
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolarüngoiatria	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrica
Lietuva	Otorinolarüngologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie

▼ **M10**

	Öron-, näs- och halssjukdomar	Barn- och ungdomsmedicin
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	— Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten — Hals-, Nasen- und Ohrenheilkunde ⁽¹⁾	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatrica
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatrica
România	Otorinolaringologie	Pediatrica
Slovenija	Otorinolaringologija	Pedjatrija
Slovensko	Otorinolaringologija	Pediatrica
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

⁽¹⁾ Från och med juni 2015.

	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Pneumologie a ftizeologie	Urologie
Danmark	Intern medicin: lungesygdomme	Urologi
Deutschland	— Pneumologie — Innere Medizin und Pneumologie ⁽¹⁾	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάδα	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Chirurgie urologique
Hrvatska	Pulmologija	Urologija
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia

▼ M10

	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Malta	Medicina Respiratorja	Urologija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	— Lungenkrankheiten — Innere Medizin und Pneumologie (²)	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

(¹) Från och med juli 2011.

(²) Från och med juni 2015.

	Ortopedi	Klinisk patologi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi og cytology
Deutschland	— Orthopädie (und Unfallchirurgie) — Orthopädie und Unfallchirurgie (¹)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάδα	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia és traumatológia	Patológia

▼ **M10**

	Ortopedi	Klinisk patologi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatologija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	— Orthopädie und Orthopädische Chirurgie — Orthopädie und Traumatologie ⁽²⁾	— Pathologie — Klinische Pathologie und Molekularpathologie ⁽²⁾ — Klinische Pathologie und Neuropathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija; Travmatologija	Patologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

⁽¹⁾ Från och med maj 2006.⁽²⁾ Från och med juni 2015.

	Neurologi	Psykiatri
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Neurologie	Psychiatrie, particulièrement de l'adulte/Psychiatrie, meer bepaald in de volwassenpsychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάδα	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria

▼ **M10**

	Neurologi	Psykiatri
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Malta	Newrologija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapeutische Medizin
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

	Medicinsk radiologi	Onkologi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Radiologi	Klinisk Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάδα	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie option oncologie radiothérapique
Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
Ireland	Radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Radiologie	Strahlentherapie-Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna

▼ M10

	Medicinsk radiologi	Onkologi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

	Plastikkirurgi	Klinisk biologi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна и естетична хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	— Plastische (und Ästhetische) Chirurgie — Plastische und Ästhetische Chirurgie ⁽¹⁾	Laboratoriumsmedizin ⁽²⁾
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin
Ελλάδα	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica, ricostruttiva ed estetica	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische, Ästhetische und Rekonstruktive Chirurgie Plastische, Rekonstruktive und Ästhetische Chirurgie ⁽³⁾	Medizinische Biologie

▼ M10

	Plastikkirurgi	Klinisk biologi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica, estética e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică, estetică și microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

(1) Från och med 2006.

(2) Från och med 2012.

(3) Från och med juni 2015.

	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	— Mikrobiologie (Virologie) und Infektions- epidemiologie — Mikrobiologie, Virologie und Infektions- epidemiologie (3)	Laboratoriumsmedizin (1)
Eesti		
Ελλάδα	— Ιατρική Βιοπαθολογία — Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie (2)
Österreich	— Hygiene und Mikrobiologie — Klinische Mikrobiologie und Hygiene (4) — Klinische Mikrobiologie und Virologie (4)	Medizinische und Chemische Labordiagnostik

▼ **M10**

	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

(1) Till och med 2012.

(2) Datum för upphörande enligt artikel 27.3: den 4 april 2000.

(3) Från och med maj 2006.

(4) Från och med juni 2015.

	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (1)
България	Клинична имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Hrudní chirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάδα		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	— Cirugía torácica — Cirugía cardiovascular
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Cardiothoracic surgery
Italia		— Chirurgia toracica — Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	— Immunologie — Klinische Immunologie (2)	Thoraxchirurgie
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej

▼ **M10**

	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Portugal		Cirurgia cardiorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

(¹) Datum för upphörande enligt artikel 27.3: den 1 januari 1983.

(²) Från och med juni 2015.

	Barn- och ungdomskirurgi	Kärlkirurgi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (¹)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάδα	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinder- und Jugendchirurgie	Allgemeinchirurgie und Gefäßchirurgie
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Angologia/Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija

▼ **M10**

	Barn- och ungdomskirurgi	Kärlkirurgi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	Vascular surgery

(¹) Datum för upphörande enligt artikel 27.3: den 1 januari 1983.

	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie
България	Кардиология	Гастроентерология (¹)
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Intern medicin: kardiologi	Intern medicin: gastroenterology og hepatologi
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie — Innere Medizin und Kardiologie (²)	— Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie — Innere Medizin und Gastroenterologie (²)
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάδα	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Cardiologie et maladies vasculaires	Gastro-entérologie et hépatologie
Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Malattie dell'apparato cardiovascolare	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztróenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Maag-darm-leverziekten
Österreich	Innere Medizin und Kardiologie	Innere Medizin und Gastroenterologie und Hepatologie
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija	Kardiologija in vaskularna medicina	Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia

▼ M10

	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastroenterology

(1) Till och med den 14 september 2010.

(2) Från och med oktober 2009.

	Reumatologi	Hematologi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 3 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Клинична хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Intern medicin: reumatologi	Intern medicin: hæmatologi
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie — Innere Medizin und Rheumatologie (1)	— Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie — Innere Medizin und Hämatologie und Onkologie (1)
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάδα	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Hematológia
Malta	Rewmatologija	Ematologija
Nederland	Reumatologie	
Österreich	Innere Medizin und Rheumatologie	Innere Medizin und Hämatologie und internistische Onkologie
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija	Revmatologija	Hematologija
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia

▼ M10

	Reumatologi	Hematologi
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 3 år
Land	Benämning	Benämning
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

(1) Från och med oktober 2009.

	Endokrinologi	Rehabiliteringsmedicin
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 3 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Diabetologie a endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Intern medicin: endokrinologi	
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie — Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie (1)	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάδα	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie – diabète – maladies métaboliques	Médecine physique et de réadaptation
Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizikális medicina és rehabilitációs orvoslás
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich	Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische Medizin und Allgemeine Rehabilitation
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia/Nutrição	Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Reabilitare Medicală
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina

▼ **M10**

	Endokrinologi	Rehabiliteringsmedicin
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 3 år
Land	Benämning	Benämning
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

(1) Från och med oktober 2009.

	Neuropsychiatri	Hud- och könssjukdomar
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 3 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (1)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venereologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut – und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάδα	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (2)	Dermatologie et vénéréologie
Hrvatska		Dermatologija i venerologija
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria (3)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (4)	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejologija
Nederland	Zenuw – en zielsziekten (5)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie (6)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia

▼ M10

	Neuropsykiatri	Hud- och könssjukdomar
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 3 år
Land	Benämning	Benämning
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(¹) Den 1 augusti 1987, utom för personer som hade påbörjat utbildningen före detta datum.

(²) Den 31 december 1971.

(³) Den 31 oktober 1999.

(⁴) Detta examensbevis utfärdas inte längre för utbildningar som har påbörjats efter den 5 mars 1982.

(⁵) Den 9 juli 1984.

(⁶) Den 31 mars 2004.

	Radiologi	Barn- och ungdomspsykiatri
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Psychiatrie, particulièrement en psychiatrie infanto-juvénile/Psychiatrie, meer bepaald in de kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder – und Jugendpsychiatrie und –psychotherapie
Eesti		
Ελλάδα	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología (¹)	
France	Electro-radiologie (²)	Pédopsychiatrie (⁷)
Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
Ireland		Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (³)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (⁴)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermekek- és ifjúsági pszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (⁵)	
Österreich	Radiologie (⁶)	— Kinder- und Jugendpsychiatrie — Kinder- und Jugendpsychiatrie und Psychotherapeutische Medizin (⁸)

▼ M10

	Radiologi	Barn- och ungdomspsykiatri
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Psiquiatria da infância e da adolescência
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija	Radiologija	Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

— Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(¹) Den 1 februari 1984.

(²) Den 3 december 1971.

(³) Den 31 oktober 1993.

(⁴) Detta examensbevis utfärdas inte längre för utbildningar som har påbörjats efter den 5 mars 1982.

(⁵) Den 8 juli 1984.

(⁶) Den 31 mars 2004.

(⁷) Den 1 januari 1991.

(⁸) Från och med juni 2015.

	Geriatrisk	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Gériatrie/Geriatrie	
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Intern medicin: geriatri	Intern medicin: nefrologi
Deutschland		— Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie — Innere Medizin und Nephrologie (¹)
Eesti		Nefroloogia
Ελλάδα		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Hrvatska		Nefrologija
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatrica	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija

▼ M10

	Geriatrisk	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		Innere Medizin und Nephrologie
Polska	Geriatría	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatría	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrisk	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatric medicine	Renal medicine

(¹) Från och med oktober 2009.

	Infektionssjukdomar	Samhällsmedicin
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Intern medicin: infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάδα		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	— Υγειονομία — Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich	Innere Medizin und Infektiologie	— Sozialmedizin — Public Health (¹)
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia

▼ M10

	Infektionssjukdomar	Samhällsmedicin
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Portugal	Doenças infecciosas	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveystieteiden tutkimus/Hälsöförhållanden
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

(1) Från och med juni 2015.

	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάδα		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-örvostan (üzemórvostan)
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	— Arbeitsmedizin — Arbeitsmedizin und angewandte Physiologie (1)
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho

▼ M10

	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsövård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

(1) Från och med juni 2015.

	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark		Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάδα	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie (1)	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína

▼ M10

	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

(¹) Datum för upphörande enligt artikel 27.3: den 12 augusti 1996.

	Käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare)	Klinisk hematologi
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		
България	Лицево-челюстна хирургия	Трансфузионна хематология
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάδα		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	Hématologie
Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	Hématologie biologique
Magyarország	Szájsebészet (¹)	
Malta		
Nederland		
Österreich	Mund– Kiefer – und Gesichtschirurgie (²)	
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa	
Portugal	Cirurgia maxilo-facial	Hematologia clinica
România		
Slovenija	Maxilofacijalna kirurgija	
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:

(¹) Den 30 september 2007.

(²) Den 28 februari 2013.

▼ **M10**

	Stomatologi	Dermatologi
	Utbildningens minimilängd: 3 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάδα		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Hrvatska		
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia ⁽¹⁾	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

⁽¹⁾ Datum för upphörande enligt artikel 27.3: den 31 december 1994.

	Veneriska sjukdomar	Tropikmedicin
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάδα		

▼ **M10**

	Veneriska sjukdomar	Tropikmedicin
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
España		
France		
Hrvatska		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		— Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin — Klinische Immunologie und Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin ⁽¹⁾
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

⁽¹⁾ Från och med juni 2015.

	Gastroenterologisk kirurgi	Olycksfallsmedicin
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale / Heelkunde op het abdomen ⁽¹⁾	
България	Гастроентерологична хирургия	Спешна медицина
Česká republika		— Traumatologie — Urgentní medicína
Danmark		
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάδα		
España		
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	Medicina d'emergenza-urgenza ⁽²⁾

▼ **M10**

	Gastroenterologisk kirurgi	Olycksfallsmedicin
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 5 år
Land	Benämning	Benämning
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Oxyológia és sürgősségi orvostan
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	Urgentna medicina
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	— Úrazová chirurgia — Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	Akuuttilääketiede/Akutmedicin
Sverige		
United Kingdom		Emergency medicine

(1) Datum för upphörande enligt artikel 27.3: den 1 januari 1983.

(2) Från och med den 17 februari 2006.

	Klinisk neurofysiologi	Tand-, mun-, käk- och ansiktsskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) (1)
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		Дентална, орална и лицево-челюстна хирургия
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		— Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie — Mund-Kiefer-Gesichtschirurgie (2)
Eesti		
Ελλάδα		Στοματική και Γναθοπροσωπική Χειρουργική (3)
España	Neurofisiología clínica	
France		
Hrvatska		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική

▼ M10

	Klinisk neurofysiologi	Tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) ⁽¹⁾
	Utbildningens minimilängd: 4 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska		
Portugal		
România	Chirurgie Orală și Maxilo-facială ⁽⁴⁾	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

⁽¹⁾ Den utbildning som leder fram till examensbevis för specialister i tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) ska innebära avslutad och godkänd grundutbildning för läkare (artikel 24) och även avslutad och godkänd grundutbildning för tandläkare (artikel 34).

⁽²⁾ Från och med 2006.

⁽³⁾ Från och med den 10 juli 2014.

⁽⁴⁾ Från och med 2009.

	Medicinsk onkologi	Medicinsk genetik
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Oncologie médicale/Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάδα	Παθολογική Ογκολογία	
España	Oncología Médica	
France	Oncologie	Génétique médicale
Hrvatska		
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica

▼ M10

	Medicinsk onkologi	Medicinsk genetik
	Utbildningens minimilängd: 5 år	Utbildningens minimilängd: 4 år
Land	Benämning	Benämning
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetika
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

5.1.4 Benämningar på examensbevis för allmänpraktiserande läkare

Land	Benämning på examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van huisarts/Titre professionnel particulier de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31 december 1994
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1 januari 2007
Česká republika	Diplom o specializaci všeobecné praktické lékařství	Všeobecný praktický lékař	1 maj 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge i almen medicin	Alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31 december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1 maj 2004
Ελλάδα	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 december 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31 december 1994
France	Diplômes d'études spécialisées de médecine générale accompagnés du diplôme d'Etat de docteur en médecine	Médecin qualifié en médecine générale	31 december 1994
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	specijalist obiteljske medicine	1 juli 2013

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 december 1994
Italia	— Attestato di formazione specifica in medicina generale — Diploma di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 december 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1 maj 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1 maj 2004
Lietuva	1. Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas 2. Rezidentūros pažymėjimas (šeimos gydytojo profesinė kvalifikacija)	Šeimos medicinos gydytojas Šeimos gydytojas	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31 december 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1 maj 2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1 maj 2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in een specialistenregister van huisartsen Diploma geneeskundig specialist	Huisarts, Verpleeghuisarts en arts voor verstandelijk gehandicapte Registratie Commissie (HVRG) Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ⁽¹⁾	31 december 1994
Österreich	Diplom über die besondere Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1 maj 2004
Portugal	Título de especialista em medicina geral e familiar	Especialista em medicina geral e familiar	31 december 1994
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1 januari 2007
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine	1 maj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore "všeobecné lekárstvo"	Všeobecný lekár	1 maj 2004
Suomi/Finland	Todistus yleislääketieteen erityiskoulutuksesta/Bevis om särskild allmänläkarutbildning	Yleislääketieteen erityiskoulutuksen suorittanut laillistettu lääkäri/ Legitimerad läkare som har fullgjort särskild allmänläkarutbildning	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i allmänmedicin	Specialist i allmänmedicin	31 december 1994
United Kingdom	Certificate of completion of training	General practitioner	31 december 1994

⁽¹⁾ Från och med januari 2013.

▼ **B**

V.2 SJUKSKÖTERSKOR MED ANSVAR FÖR ALLMÄN HÄLSO- OCH SJUKVÅRD

5.2.1 *Utbildningsplan för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård*

Utbildningsplanen som leder fram till examensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall bestå av följande två delar och täcka åtminstone de ämnen som anges nedan.

A. Teoretisk undervisning

- **C6** a) Hälso- och sjukvård och omvårdnad ◀
- yrkets beskaffenhet och etik,
 - **C6** — allmänna principer för hälsa, hälso- och sjukvård och omvårdnad, ◀
 - **C6** — principerna för hälso- och sjukvård och omvårdnad inom ◀
 - allmänmedicin och invärtesmedicinska specialiteter,
 - ► **C6** allmänkirurgi ◀ och övriga kirurgiska specialiteter,
 - **C6** — barnhälsovård och barn- och ungdomsmedicin, ◀
 - mödravård,
 - ► **C6** psykisk hälsa ◀ och psykiatri,
 - äldreavård och ► **C6** geriatrik ◀.
- b) ► **C6** Grundläggande vetenskap ◀
- anatomi och fysiologi,
 - patologi,
 - bakteriologi, virologi och parasitologi,
 - biofysik, biokemi och radiologi,
 - dietetik,
 - hygien
 - **C6** — sjukdomsförebyggande åtgärder, ◀
 - **C6** — hälsovetenskap, ◀
 - klinisk farmakologi.
- c) Samhällsvetenskap
- sociologi,
 - psykologi,
 - förvaltningsprinciper,
 - undervisningsprinciper,
 - **C6** — social-, och hälso- och sjukvårdslagstiftning, ◀
 - **C6** — juridiska aspekter på hälso- och sjukvård och omvårdnad. ◀

B. Klinisk undervisning

- **C6** — Hälso- och sjukvård och omvårdnad i relation till ◀
- allmänmedicin och invärtesmedicinska specialiteter,
 - ► **C6** allmänkirurgi ◀ och övriga kirurgiska specialiteter,
 - **C6** — barnhälsovård och barn- och ungdomsmedicin, ◀
 - mödravård,
 - ► **C6** psykisk hälsa ◀ och psykiatri,
 - äldreavård och ► **C6** geriatrik ◀,
 - hemsjukvård.

Undervisning i ett eller flera ämnen får ges som en del av eller i anslutning till andra ämnen.

Den teoretiska undervisningen skall avvägas och samordnas med den kliniska undervisningen på sådant sätt att de kunskaper och färdigheter som anges i denna bilaga kan förvärfvas på lämpligt sätt.

▼ **M10**5.2.2 *Benämningar på examensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradu(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin)	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten	— Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e)	29 juni 1979

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
	— Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Медицинска сестра"	Университет	Медицинска сестра	1 januari 2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: – Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	— Všeobecná sestra — Všeobecný ošetrovatel	1 maj 2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til professionsbachelor i sygepleje	Professionshøjskole	Sygeplejerske	29 juni 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29 juni 1979
Eesti	1. Diplom õe erialal 2. Õe põhikoolituse diplom 3. Õe põhiõpe diplom	1. Tallinna Meditsiinikool Tartu Meditsiinikool Kohtla-Järve Meditsiinikool 2. Tallinna Tervishoiu Kõrgkool 3. Tartu Tervishoiu Kõrgkool	õde	1 maj 2004

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Ελλάδα	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1 januari 1981
	2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)	2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής	3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας		
	4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
	5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
	6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	7. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου	7. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου		
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad	Enfermero/a diplomado/a	1 januari 1986
	Título de Graduado/a en Enfermería	— El rector de una Universidad	Graduado/a en Enfermería	1 januari 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29 juni 1979
Hrvatska	1. Svjedodžba "medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege"	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije "medicinska sestra opće njege / medicinski tehničar opće njege"	1. medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege	1 juli 2013
	2. Svjedodžba "prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva"	2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	2. prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/ prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva	
Ireland	1. Certificate of Registered General Nurse ⁽¹⁾	1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [up to 1 October 2012];	Registered General Nurse (RGN)	29 juni 1979

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
	2. B.Sc. in Nursing Studies (General) approved by the NMBI ⁽²⁾ 3. B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI ⁽²⁾	Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hEireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland) [from 2 October 2012] 2. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Nursing Studies approved by the NMBI [as of September 2002] 3. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI [as of September 2006]		
Italia	1. Diploma di infermiere professionale 2. Diploma di laurea in infermieristica	1. Scuole riconosciute dallo Stato 2. Università	1. Infermiere professionale 2. Infermiere	29 juni 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου Πτυχίο Νοσηλευτικής Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου Πτυχίο Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Λευκωσίας – BSc in Nursing Πτυχίο Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου Πανεπιστήμιο Λευκωσίας University of Nicosia Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Frederick	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής Νοσηλευτής(τρια) Γενικής Νοσηλευτικής	1 maj 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1 maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 3. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją)	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Universitetas	Bendrosios praktikos slaugytojas	1 maj 2004

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
	4. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija)	4. Kolegija		
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 juni 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Ápoló oklevél 3. Okleveles ápoló oklevél	1. Szakképző iskola 2. Felsőoktatási intézmény 3. Felsőoktatási intézmény	Ápoló	1 maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita "ta' Malta"	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1 maj 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29 juni 1979
Österreich	1. Diplom über die Ausbildung in der all-gemeinen Gesundheits- und Krankenpflege 2. Diplom als "Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger" 3. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Gesundheits- und Krankenpflege"	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule 3. Fachhochschulrat/Fachhochschule	— Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester — Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger	1 januari 1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem "magister pielęgniarstwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze	Pielęgniarka	1 maj 2004

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
	— Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności pielęgniarstwo z tytułem "licencjat pielęgniarstwa"			
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Diploma/Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1 januari 1986
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată 3. Certificat de competențe profesionale (de asistent medical generalist)	1. Universități 2. Universități 3. Ministerul Educației Naționale	Asistent medical generalist	1 januari 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1 maj 2004
Slovensko	1. DIPLOM ošetrovatel'stvo "magister" ("Mgr.") 2. DIPLOM ošetrovatel'stvo "bakalár" ("Bc.") 3. DIPLOM diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Vysoká škola/Univerzita 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1 maj 2004
Suomi/Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/Hälsöförsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1 januari 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1 januari 1994

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies as attesting to the completion of training required for general nurses by article 31 and the standard of proficiency as required for registration as a Registered Nurse – Adult in its register ⁽³⁾	Education institutions approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies	Registered Nurse – Adult	29 juni 1979

⁽¹⁾ Detta examensbevis ger rätt till automatiskt erkännande när det utfärdas till medlemsstaters medborgare som har erhållit sin examen i Irland.

⁽²⁾ Denna information om examensbeviset infördes i syfte att säkerställa att utexaminerade som utbildats i Irland skulle ha rätt till automatiskt erkännande utan att ha registrerat sig i Irland, eftersom en sådan registrering inte utgör en del av examensförfarandet.

⁽³⁾ Denna information om examensbeviset ersätter tidigare uppgifter för Förenade kungariket i syfte att säkerställa att utexaminerade som utbildats i Förenade kungariket skulle ha rätt till automatiskt erkännande av sin examen utan att ha registrera sig, eftersom en sådan registrering inte utgör en del av examensförfarandet.

▼ **B**

V.3 TANDLÄKARE

5.3.1 Utbildningsplan för tandläkare

Utbildningsplanen som leder fram till examensbevis för tandläkare skall omfatta minst nedanstående ämnen. Undervisning i ett eller flera ämnen får ges inom ramen för eller i anslutning till övriga ämnen.

A. Grundläggande ämnen

- kemi
- fysik
- biologi

B. Mediko-biologiska och allmänna medicinska ämnen

- anatomi
- embryologi
- histologi, inklusive cytologi
- fysiologi
- biokemi (eller fysiologisk kemi)
- patologisk anatomi
- allmän patologi
- farmakologi
- mikrobiologi
- hygien
- **C6** — sjukdomsförebyggande åtgärder och epidemiologi ◀
- radiologi
- medicinsk rehabilitering
- ► **C6** allmänkirurgi ◀
- **C6** — allmänmedicin, inklusive barn- och ungdomsmedicin ◀
- öron-, näs- och halssjukdomar
- hudsjukdomar och veneriska sjukdomar
- allmän psykologi, psykopatologi och neuropatologi
- anesthesiologi

C. Ämnen med direkt anknytning till tandläkaryrket

- protetik
- materiallära
- konserverande tandvård
- förebyggande tandvård
- anesthesiologi och premedicinering vid tandbehandling
- oral kirurgi
- oral patologi
- klinisk praktik
- barntandvård (pedontologi)
- tandreglering (ortodonti)
- parodontologi
- odontologisk röntgendiagnostik
- bettfysiologi
- yrkets organisation, etik och lagstiftning
- sociala aspekter på tandläkaryrket

▼ M10

5.3.2 Benämningar på examensbevis för grundutbildning för tandläkare

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28 januari 1980
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Дентална медицина" с професионална квалификация "Магистър-лекар по дентална медицина"	Университет		Лекар по дентална медицина	1 januari 2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		Zubní lékař	1 maj 2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i odontologi (cand.odont.)	Universitet	1. Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen 2. Tilladelse til selvstændig virke som tandlæge	Tandlæge	28 januari 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 januari 1980
Eesti	Hambaarstikraad Degree in Dentistry (DD) Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1 maj 2004
Ελλάδα	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Odontología Título de Graduado/a en Odontología	El rector de una universidad El rector de una Universidad		Licenciado en Odontología Graduado/a en Odontología	1 januari 1986 1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 januari 1980
Hrvatska	Diploma "doktor dentalne medicine/ doktora dentalne medicine"	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	1 juli 2013

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.)	— Universities		— Dentist	28 januari 1980
	— Bachelor of Dental Surgery (BDS)	— Royal College of Surgeons in Ireland		— Dental practitioner	
	— Licentiate in Dental Surgery (LDS)			— Dental surgeon	
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28 januari 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1 maj 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes augstskola	Sertifikāts – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1 maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (odontologijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo odontologo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją)	Gydytojas odontologas	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28 januari 1980
Magyarország	Okleveles fogorvos doktor oklevél (doctor medicinae dentariae, dr. med. dent)	Egyetem		Fogorvos	1 maj 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1 maj 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28 januari 1980

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades "Doktor der Zahnheilkunde"	— Medizinische Universität — Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarsko-dentystycznym lekarskim z tytułem "lekarz dentysta"	Szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarsko – Dentystycznego Egzaminu Państwowego ⁽¹⁾ ⁽²⁾ / Świadectwo złożenia Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego ⁽²⁾ ⁽³⁾	Lekarz dentysta	1 maj 2004
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina dentária — Mestrado integrado em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 januari 1986 24 mars 2006
România	Diplomă de licență de medic dentist	— Universități		Medic dentist	1 oktober 2003
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine"	— Univerza	Potrđilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1 maj 2004
Slovensko	DIPLOM zubné lekárstvo doktor zubného lekárstva ("MDDr.")	Univerzita		Zubný lekár	1 maj 2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Itä-Suomen yliopisto — Turun yliopisto	Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1 januari 1994
Sverige	Tandläkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som tandläkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 januari 1994

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980

(1) Till och med 2012.

(2) Från och med 2013.

(3) Till och med den 1 oktober 2016 bör examensbeviset även åtföljas av ett intyg om genomförd praktik efter examen ("staż podyplomowy").

5.3.3 Benämningar på examensbevis för specialisttandläkare

Munkirurgi

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
België/ Belgique/ Belgien			
България	Свидетелство за призната специалност по "Орална хирургия"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci (v oboru orální a maxilofaciální chirurgie)	1. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví 2. Ministerstvo zdravotnictví	19.7.2007
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i tand-, mund- og kæbekirurgi	Sundhedsstyrelsen	28.1.1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28.1.1980
Eesti			
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (till och med den 31 december 2002)	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1.1.2003
España			
France			
Hrvatska			
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28.1.1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21.5.2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
Latvija			
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (burnos chirurgo profesinė kvalifikacija)	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg			
Magyarország	Dento-alveoláris sebészeti szakorvosa bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Registratiecommissie Tandheelkundige Specialismen (RTS) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28.1.1980
Österreich			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Título de Especialista em Cirurgia Oral	Ordem dos Médicos Dentistas (OMD)	4.6.2008
România	Certificatul de specialist în Chirurgie dento-alveolară	Ministerul Sănătății	17.12.2008
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v špecializačnom odbore maxilofaciálna chirurgia	— Slovenská zdravotnícka univerzita — Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	17.12.2008
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu-ja leukakirurgia / Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i oral kirurgi	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28.1.1980

Ortodonti

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
België/ Belgique/ Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/ Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/ Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27.1.2005
България	Свидетелство за призната специалност по "Ортодонтия"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci (v oboru ortodoncie)	1. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví 2. Ministerstvo zdravotnictví	19.7.2007

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28.1.1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie	Landes Zahnärztekammer	28.1.1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal Ortodontia residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1.1.1981
España			
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28.1.1980
Hrvatska			
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28.1.1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21.5.2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija	”Sertifikāts” – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1.5.2004
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (gydytojo ortodonto profesinė kvalifikacija)	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg			
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Registratiecommissie Tandheelkundige Specialismen (RTS) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28.1.1980
Österreich			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Título de Especialista em Ortodontia	Ordem dos Médicos Dentistas (OMD)	4.6.2008

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
România	Certificatul de specialist în Ortodonție și Ortopedie dento-facială	Ministerul Sănătății	17.12.2008
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o specializaciji v specializacijskem odboru čeljustne ortopedije	Slovenská zdravotnícka univerzita	17.12.2008
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/ Specialtand-läkarexamen, tandreglering	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i ortodonti	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28.1.1980

▼ **B**

V.4 VETERINÄR

5.4.1 *Utbildningsplan för veterinärer*

Utbildningsplanen som leder fram till förvärv av examensbevis för veterinärer skall omfatta minst nedanstående ämnen.

Undervisning i ett eller flera ämnen får ges som en del av eller i anslutning till andra ämnen.

A. Grundläggande ämnen

- fysik
- kemi
- zoologi
- botanik
- biomatematik

B. Särskilda ämnen

a) Grundläggande vetenskaper

- anatomi (inklusive histologi och embryologi)
- fysiologi
- biokemi
- genetik
- farmakologi
- farmaci
- toxikologi
- mikrobiologi
- immunologi
- epidemiologi
- yrkesetik

b) Kliniska vetenskaper

- obstetrik
- patologi (inklusive patologisk anatomi)
- parasitologi
- klinisk medicin och kirurgi (inklusive anestesologi)
- klinisk undervisning om olika husdjur, fjäderfä och andra djurarter
- **C6** — sjukdomsförebyggande åtgärder ◀
- radiologi
- fortplantning och fortplantningsrubbningar
- medicin och hälsoskydd inom det allmänna veterinärväsendet
- veterinärlagstiftning och rättsmedicin
- terapeutik
- propedeutik

c) Animalisk produktion

- animalisk produktion
- animalisk näringslära
- agronomi
- lantbruksekonomi
- kreatursuppfödning
- veterinärhygien
- djuretologi och djurskydd

d) Livsmedelshygien

- inspektion och kontroll av animaliska livsmedel eller livsmedel av animaliskt ursprung
- livsmedelshygien och livsmedelsteknologi
- praktiskt arbete (inklusive praktiskt arbete på slakterier och andra ställen för hantering av livsmedel)

▼B

Den praktiska utbildningen får ske i form av en praktikperiod, förutsatt att denna sker på heltid och under den behöriga myndighetens direkta tillsyn och inte överstiger sex månader inom ramen för en sammanlagd studietid på fem år.

Fördelningen av den teoretiska och praktiska utbildningen på de olika ämnesgrupperna skall avvägas och samordnas på sådant sätt att kunskaper och erfarenheter kan förvärfvas på ett sätt som gör det möjligt för veterinären att utföra alla sina uppgifter.

▼M10

5.4.2 Benämningar på examensbevis för veterinärer

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21 december 1980
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет София Факултет Ветеринарна медицина — Тракийски университет Стара Загора, Ветеринарномедицински факултет		1 januari 2007
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1 maj 2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i veterinærmedicin (cand.med.vet.)	Københavns Universitet		21 december 1980
Deutschland	— Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung — Zeugnis über das Ergebnis der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 december 1980 1 januari 2006
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava Loomaarstikraad <i>Degree in Veterinary Medicine (DVM)</i>	Eesti Põllumajandusülikool Eesti Maaülikool		1 maj 2004

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Ελλάδα	Πτυχίο Κτηνιατρικής	1. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 2. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1 januari 1986
	Título de Graduado/a en Veterinaria	— El rector de una Universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire	— L'Institut d'enseignement supérieur et de recherche en alimentation, santé animale, sciences agronomiques et de l'environnement (Vet Agro Sup); — L'Ecole nationale vétérinaire, agroalimentaire et de l'alimentation, Nantes-Atlantique (ONIRIS); — L'Ecole nationale vétérinaire d'Alfort; — L'Ecole nationale vétérinaire de Toulouse.		21 december 1980
Hrvatska	Diploma "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		1 juli 2013
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 januari 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1 maj 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1 maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM)) 2. Magistro diplomas (veterinarinės medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis ir veterinarijos gydytojo profesinė kvalifikacija)	1. Lietuvos Veterinarijos Akademija 2. Lietuvos sveikatos mokslų universitetas		1 maj 2004

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21 december 1980
Magyarország	Okleveles állatorvos doktor oklevél (dr. vet)	Felsőoktatási intézmény		1 maj 2004
Malta	Licenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1 maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21 december 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität		1 januari 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu ⁽¹⁾ 3. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu ⁽²⁾ 4. Akademia Rolnicza w Lublinie ⁽³⁾ 5. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie ⁽⁴⁾ 6. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1 maj 2004
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária — Carta de mestrado integrado em medicina veterinária	Universidade		1 januari 1986
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1 januari 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor veterinárského lékařstva" ("MVDr.")	Univerzita		1 maj 2004
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Yliopisto		1 januari 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 januari 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (Vet MB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh		21 december 1980

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVMS)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		
	7. Bachelor of Veterinary Medicine and Bachelor of Veterinary Surgery (B.V.M., B.V.S.)	7. University of Nottingham		

(¹) Giltigt till och med den 22 november 2006.

(²) Från och med den 23 november 2006.

(³) Giltigt till och med den 10 april 2008.

(⁴) Från och med den 11 april 2008.

▼ **B**

V.5 BARNMORSKOR

5.5.1 *Utbildningsplan för barnmorskor (utbildning I och II)*

Utbildningsplanen för förvärv av examensbevis för barnmorskor består av följande två delar:

A. Teoretisk och teknisk undervisning

a) Allmänna ämnen

- grunderna i anatomi och fysiologi
- grunderna i patologi
- grunderna i bakteriologi, virologi och parasitologi
- grunderna i biofysik, biokemi och radiologi
- **C6** — barn- och ungdomsmedicin, särskilt med avseende på nyfödda barn ◀
- **C6** — hygien, hälsovetenskap, sjukdomsförebyggande åtgärder, tidig sjukdomsdiagnos ◀
- näringslära och dietetik, särskilt med avseende på kvinnor, nyfödda barn och spädbarn
- grunderna i sociologi och socialmedicinska frågor
- grunderna i farmakologi
- psykologi
- pedagogik, principer och metoder
- hälso- och sjukvårdslagstiftning, sociallagstiftning samt hälso- och sjukvårdens uppbyggnad
- yrkesetik och lagstiftning som rör yrket
- sex- och samlevnadsundervisning och familjeplanering
- moderns och spädbarnets rättsskydd

b) Ämnen som är specifika för verksamhet som barnmorska

- anatomi och fysiologi
- embryologi och fosterutveckling
- graviditet, förlossning och barnsängsperiod
- gynekologisk och obstetrisk patologi
- förberedelser inför förlossning och föräldraskap, inklusive psykologiska aspekter
- förlossningsförberedelser (inklusive kunskap om och användning av teknisk utrustning inom obstetrik)
- analgesi, anesthesiologi och intensivvård
- det nyfödda barnets fysiologi och patologi
- vård av och tillsyn över det nyfödda barnet
- psykologiska och sociala faktorer

B. Praktisk och klinisk utbildning

Denna utbildning skall ges under lämplig handledning:

▼B

- Rådgivning till gravida kvinnor, omfattande minst 100 undersökningar.
- Övervakning och vård av minst 40 kvinnor under förlossning.
- Eleven skall ha skött minst 40 förlossningar; i de fall då detta antal inte kan uppnås, kan antalet minskas till lägst 30 under förutsättning att eleven aktivt deltar vid ytterligare 20 förlossningar.
- Aktiv medverkan vid sätesförlossningar. I de fall då detta inte är möjligt får praktiken ske i en simulerad situation.
- Utförande av episiotomi och förtrogenhet med suturering. Detta skall innefatta teoretisk handledning och klinisk praktik. Det praktiska utförandet av suturering innefattar suturering av såret efter episiotomi och enkel perineal laceration. Detta får ske i en simulerad situation, om det är absolut nödvändigt.
- Övervakning och vård av 40 kvinnor med komplikationer före, under eller efter förlossningen.
- Övervakning och vård (inklusive undersökning) av minst 100 kvinnor efter förlossningen och av friska nyfödda barn.
- Övervakning och vård av nyfödda som kräver specialvård inklusive de barn som är för tidigt eller för sent födda, underviktiga eller sjuka barn.
- Vård av kvinnor med gynekologiska och obstetriska besvär.
- Förtrogenhet med vård av patienter med medicinska och kirurgiska sjukdomar. Detta skall innefatta teoretisk handledning och klinisk praktik.

Den teoretiska och tekniska utbildningen (del A i utbildningsplanen) skall anpassas till och samordnas med den kliniska utbildningen (del B i utbildningsplanen), så att de kunskaper och erfarenheter som avses i denna bilaga kan förvärfvas på lämpligt sätt.

Den kliniska barnmorskeutbildningen (del B i utbildningsplanen) skall ha formen av handledd praktik på sjukhusavdelningar eller andra vårdinrättningar som godkänts av de behöriga myndigheterna eller organen. Under denna utbildning skall barnmorskeeleverna ta del i verksamheten på avdelningarna i fråga i den mån den bidrar till deras utbildning. De skall informeras om det ansvar som gäller för verksamhet som barnmorska.

▼M10*5.5.2 Benämningar på examensbevis för barnmorskor*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/ Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23 januari 1983

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Акушерка"	Университет	Акушерка	1 januari 2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním programu porodní asistence ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 3. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 3. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1 maj 2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til professionsbachelor i jordemoderkundskab	Professionshøjskole	Jordemoder	23 januari 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 januari 1983
Eesti	Diplom ämmaemandaerialal Ämmaemanda diplom	— Tallinna Meditsiini­kool — Tartu Meditsiini­kool — Tallinna Tervishoiu Kõrgkool — Tartu Tervishoiu Kõrgkool	Ämmaemand	1 maj 2004
Ελλάδα	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	Μαία Μαιευτής	23 januari 1983
España	— Título de matrona — Título de asistente obstétrico (matrona) — Título de enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1 januari 1986

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23 januari 1983
Hrvatska	Svjedodžba "prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva"	— Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	Prvostupnik (baccalaureus) Primaljstva/Prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	1 juli 2013
Ireland	1. Certificate in Midwifery ⁽¹⁾ 2. B.Sc. in Midwifery approved by the NMBI ⁽²⁾ 3. Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI ⁽²⁾	1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [up to 1 October 2012]; Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hÉireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland, NMBI) [from 2 October 2012]. 2. A third-level Institution delivering a Midwifery education programmes approved by the NMBI 3. third-level Institution delivering Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI	Registered Midwife (RM)	23 januari 1983
Italia	1. Diploma d'ostetrica 2. Laurea in ostetricia	1. Scuole riconosciute dallo Stato 2. Università'	Ostetrica	23 januari 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1 maj 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1 maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką	1. Universitetas	Akušėris	1 maj 2004

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
	4. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos augytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)	4. Universitetas		
	5. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)	5. Kolegija		
	6. Profesinio bakalauro diplomas (akušerijos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir akušerio profesinė kvalifikacija)	6. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 januari 1983
Magyarország	1. Szülészni bizonyítvány 2. Szülészni oklevél	1. Iskola/főiskola 2. Felsőoktatási intézmény	Szülészni	1 maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Is-tudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1 maj 2004

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23 januari 1983
Österreich	1. Hebammen-Diplom 2. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Hebamme"	1. — Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt 2. Fachhochschulrat	Hebamme	1 januari 1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem "magister położnictwa" — Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności położnictwo z tytułem "licencjat położnictwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher education institution recognised by the competent authorities)	Położna	1 maj 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 januari 1986
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1 januari 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana babica/diplomirani babičar"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1 maj 2004
Slovensko	1. DIPLOM pôrodná asistancia "bakalár" ("Bc.") 2. DIPLOM diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1 maj 2004

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Suomi/Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/hälsö- vårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulu/ Yrkeshögskolor	Kättilö/Barnmorska	1 januari 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 januari 1994
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies as attesting to the completion of training as required for midwives by article 40 and the standard of proficiency as required for registration as a Registered Midwife in its register ⁽³⁾	Education institution approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies	Registered Midwife	23 januari 1983

⁽¹⁾ Detta examensbevis ger rätt till automatiskt erkännande när det utfärdas till medlemsstaters medborgare som har erhållit sin examen i Irland.

⁽²⁾ Denna information om examensbeviset infördes i syfte att säkerställa att utexaminerade som utbildats i Irland skulle ha rätt till automatiskt erkännande utan att ha registrerat sig i Irland, eftersom en sådan registrering inte utgör en del av examensförfarandet.

⁽³⁾ Denna information om examensbeviset infördes i syfte att säkerställa att utexaminerade som utbildats i Förenade kungariket skulle ha rätt till automatiskt erkännande av sin examen utan att ha registrerat sig, eftersom en sådan registrering inte utgör en del av examensförfarandet.

▼ **B**V.6 ► **C2** APOTEKARE ◀5.6.1 Utbildningsplan för ► **C2** apotekare ◀

- växt- och djurbiologi
- fysik
- allmän och oorganisk kemi
- organisk kemi
- analytisk kemi
- farmaceutisk kemi inklusive läkemedelsanalys
- allmän och tillämpad biokemi (medicinsk)
- anatomi och fysiologi; medicinsk terminologi
- mikrobiologi
- farmakologi och farmakoterapi
- farmaceutisk teknologi
- toxikologi
- farmakognosi
- lagstiftning och eventuellt yrkesetik

Vid avvägningen mellan teoretisk och praktisk utbildning skall för varje ämne i utbildningsplanen tillräckligt stor vikt läggas vid den teoretiska delen så att utbildningens akademiska karaktär bibehålls.

▼ M10

5.6.2 Benämningar på examensbevis för apotekare

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker / Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1.10.1987
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Фармация" с професионална квалификация "Магистър-фармацевт"	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.) Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.)	Det Farmaceutiske Fakultet, Københavns Universitet Syddansk Universitet		1.10.1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1.10.1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest Farmaatsiamagister <i>Master of Science in Pharmacy (MSc)</i>	Tartu Ülikool		1.5.2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1.10.1987
España	Título de Licenciado en Farmacia Título de Graduado/a en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad — El rector de una Universidad		1.10.1987 1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1.10.1987

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Hrvatska	Diploma "magistar farmacije/magistra farmacije"	— Farmaceutsko- biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu — Kemijsko- tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu		1.7.2013
Ireland	1. Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist ⁽¹⁾ Certificate of Registration as a Pharmacist ⁽¹⁾ 2. A degree in Pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland ⁽²⁾	1. Cumann Cógaiseoirí na hÉireann (Pharmaceutical Society of Ireland) 2. Universities delivering degrees in pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland	2. Notification from the Pharmaceutical Society of Ireland that the person named therein is the holder of a qualification appropriate for practicing as pharmacist	1.10.1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1.11.1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1.5.2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (farmacijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir vaistininko profesinę kvalifikaciją)	Universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmaciens	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1.10.1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev: mag. Pharm)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1.10.1987

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Österreichische Apothekerkammer		1.10.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1.5.2004
Portugal	— Licenciatura em Farmácia — Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Instituição de Ensino Superior Universitário		1.10.1987
	Mestrado Integrado em Ciências Farmacêuticas			1.1.2007
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv "magister farmacije/magistra farmacije"	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM farmácia magister ("Mgr.")	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	Yliopisto		1.10.1994
Sverige	Apotekarexamen	Universitet och högskolor		1.10.1994
United Kingdom	1. Certificate of Registered Pharmacist ⁽¹⁾ 2. A degree in pharmacy approved by either the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland ⁽⁴⁾	Universities delivering pharmacy degrees approved by the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland	Notification from the General Pharmaceutical Council or Pharmaceutical Society of Northern Ireland confirming successful completion of the approved pharmacy degree, 12 months practical training and a pass of the registration assessment.	1.10.1987

⁽¹⁾ Detta examensbevis ger rätt till automatiskt erkännande när det utfärdas till medlemsstaters medborgare som har erhållit sin examen i Irland.

⁽²⁾ Denna information om examensbeviset infördes i syfte att säkerställa att utexaminerade som utbildats i Irland skulle ha rätt till automatiskt erkännande utan att ha registrerat sig i Irland. I sådana fall ska åtföljande intyg visa att alla examenskrav är uppfyllda.

⁽³⁾ Detta examensbevis ger rätt till automatiskt erkännande av examen när det utfärdas till medlemsstaters medborgare som har erhållit sin examen i Förenade kungariket.

⁽⁴⁾ Denna information om examensbeviset infördes i syfte att säkerställa att utexaminerade som utbildats i Förenade kungariket skulle ha rätt till automatiskt erkännande av sin examen utan att ha registrerat sig. I sådana fall ska åtföljande intyg visa att alla examenskrav är uppfyllda.

▼ **B**

V.7 ARKITEKT

▼ **M10**

5.7.1 Benämningar på examensbevis för arkitekter som erkänts i enlighet med artikel 46

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur/Ecoles nationales supérieures d'architecture		1988/1989
	2. Architect/Architecte	2. Hogere-architectuur-instituten/Instituts supérieurs d'architecture		
	3. Architect/Architecte	3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt/Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt		
	4. Architect/Architecte	4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten/Académies royales des Beaux-Arts		
	5. Architect/Architecte	5. Sint-Lucasscholen/Ecoles Saint-Luc		
	6. Burgerlijke ingenieur-architect	6. — Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten/Facultés des sciences appliquées des universités — "Faculté Polytechnique" van Mons		
	7. Burgerlijk Ingenieur-Architect (Ir. Arch.)	7. K.U. Leuven, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/Stagegetuigschrift afgeleverd door de Orde van Architecten	2004/2005
	8. Burgerlijk Ingenieur-Architect (Ir. Arch.)	8. Vrije Universiteit Brussel, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/Stagegetuigschrift afgeleverd door de Orde van Architecten	2004/2005
България	Магистър-Специалност архитектура	— Университет по архитектура, строителство и геодезия – София, Архитектурен факултет	Свидетелство, издадено от компетентната Камара на архитектите, удостоверяващо изпълнението на предпоставките, необходими за	2010/2011
		— Варненски свободен университет "Черноризец Храбър", Варна, Архитектурен факултет	регистрация като архитект с пълна проектантска правоспособност в регистъра на архитектите	2007/2008
		— Висше строително училище "Любен Каравелов", Архитектурен факултет		2009/2010

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
Česká republika	Architektura a urbanismus	— Fakulta architektury, České vysoké učení technické (ČVUT) v Praze — Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury	Osvědčení o splnění kvalifikačních požadavků pro samostatný výkon profese architekta vydané Českou komorou architektů	2007/2008
	Inženýr architekt (Ing.Arch.)	— Technická univerzita v Liberci, Fakulta umění a architektury		
	Magistr umění v oboru architektura (MgA.)	— Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze		
	Magistr umění v oboru Architektonická tvorba, MgA	— Akademie výtvarných umění v Praze		2007/2008
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i arkitektur (cand.arch.)	— Kunstakademiets Arkitekt-skole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste	Bescheinigung einer zuständigen Architektenkammer über die Erfüllung der Qualifikationsvoraussetzungen im Hinblick auf eine Eintragung in die Architektenliste	1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen		
	Master of Arts – M.A.	— Hochschule Bremen – University of applied Sciences, Fakultät Architektur, Bau und Umwelt – School of Architecture Bremen — Fachhochschule Münster (University of Applied Sciences) – Muenster School of Architecture — Georg-Simon-Ohm-Hochschule Nürnberg Fakultät Architektur		2003/2004 2000/2001 2005/2006

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation		2010/2011
		— Hochschule Regensburg (University of Applied Sciences), Fakultät für Architektur		2007/2008
		— Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2009/2010
		— Hochschule Lausitz, Studiengang Architektur, Fakultät für Bauen ”seit Juli 2013: Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg”		2009/2010
		— Fachhochschule Lübeck, University of Applied Sciences, Fachbereich Bauwesen		2004/2005
		— Fachhochschule für Technik und Wirtschaft Dresden, Fakultät Bauingenieurwesen/ Architektur		2005/2006
		— Fachhochschule Erfurt / University of Applied Sciences		2006/2007
		— Hochschule Augsburg / Augsburg University of Applied Sciences		2005/2006
		— Hochschule Koblenz, Fachbereich Bauwesen		2004/2005
		— Hochschule München / Fakultät für Architektur		2005/2006
	Master of Arts (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Architektur)	Hochschule Trier Fachbereich Gestaltung – Fachrichtung Architektur		2007/2008
	Master of Engineering (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Engineering)	Technische Hochschule Mittelhessen (University of Applied Sciences) Fachbereich Bauwesen		2010/2011
	Bachelor of Arts – B.A.	— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation		2010/2011
		— Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2009/2010
		— Alanus Hochschule für Kunst und Gesellschaft, Bonn		2007/2008

▼ M10

[illegible]

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		— Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante		1997/1998
		— Universidad Europea de Madrid		1998/1999
		— Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle		
		— Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona		1999/2000
		— Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada		
		— Universidad de Alcalá (Escuela de Arquitectura)		
		— Universidad Internacional de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura		
		— Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia		
		— Universidad Camilo José Cela de Madrid		2000/2001
		— Universidad San Pablo CEU		2001/2002
		— Universidad CEU Cardenal Herrera, Valencia-Escuela Superior de Enseñanzas Técnicas		2002/2003
		— Universidad Rovira i Virgili		2005/2006
		— Universidad Francisco de Vitoria		2006/2007
		— IE Universidad. Escuela Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura		2009/2010
	Título de Graduado/a en Arquitectura	— IE Universidad, Escuela Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura		2008/2009
		— Universidad Europea de Madrid		2009/2010
		— Universitat Internacional de Catalunya		
		— Universidad San Jorge (Zaragoza)		
		— Universidad de Navarra		

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		— Universidad San Pablo CEU – Madrid — Universitat Politècnica de València — Universidad de A Coruña. Escuela Técnica Superior de Arquitectura de A Coruña — Universidad Rovira i Virgili — Universidad Cardenal Herrera CEU — Universidad Francisco de Vitoria		2010/2011
	Graduado en fundamentos de la arquitectura + Máster en Arquitectura	— Universidad Politécnica de Madrid. Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid		2010/2011
		— Universidad Antonio de Nebrija		2011/2012
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS 4. Diplôme d'Etat d'architecte (DEA)	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture 4. Ecole Nationale Supérieure d'Architecture et de Paysage de Bordeaux (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole Nationale Supérieure d'Architecture de Bretagne (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole nationale supérieure d'architecture de Clermont-Ferrand (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole nationale supérieure d'architecture de Grenoble (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre (HMONP) (Ministère chargé de l'architecture)	1988/1989 2005/2006 2005/2006 2004/2005 2004/2005

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		Ecole nationale supérieure d'architecture et de paysage de Lille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marne La Vallée (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nancy (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Normandie (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-Belleville (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-La Villette (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Malaquais (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Val-de-Seine (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Saint-Etienne (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Toulouse (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Versailles (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
	Diplôme d'Etat d'architecte (DEA), dans le cadre de la formation professionnelle continue	Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
	5. Diplôme d'études de l'école spéciale d'architecture Grade 2 équivalent au diplôme d'Etat d'architecte	5. Ecole spéciale d'architecture (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Diplôme d'architecte de l'ESA habilitant à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre, équivalent à l'habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre, reconnu par le Ministère chargé de l'architecture	2006/2007
	6. Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours architecte)	6. Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, reconnue par le ministère chargé de l'architecture	2005/2006
	Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours d'architecte pour ingénieur)	Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, délivrée par le ministère chargé de l'architecture	2005/2006
Hrvatska				
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin	Certificate of fulfilment of qualifications requirements for professional recognition as an architect in Ireland issued by the Royal Institute of Architects of Ireland (RIAI)	1988/1989
	2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) — (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))	2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)		
	3. Certificate of association (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIA)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
	5. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) UL)	5. University of Limerick		2005/2006
	6. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) WIT)	6. Waterford Institute of Technology		2005/2006

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
Italia ⁽¹⁾	Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania – Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma "La Sapienza" — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione (ora Ministero dell'istruzione, dell'università e della ricerca) dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
		— Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		2000/2001
	Laurea in ingegneria edile – architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma "La Sapienza"		1998/1999
	Laurea specialistica in ingegneria edile – architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ancona — Università di Basilicata – Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma – Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano		2000/2001

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
	Laurea magistrale in ingegneria edile – architettura	— Università degli studi di Brescia		2001/2002
		— Università degli Studi di Cagliari		
		— Università Politecnica delle Marche		2002/2003
		— Università degli studi della Calabria		2003/2004
		— Università degli studi di Salerno		2005/2006
		— Università dell'Aquila		2004/2005
		— Università di Pavia		
		— Università di Roma "La Sapienza"		
		— Università di Pisa		
		— Università di Bologna		
		— Università di Catania		
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Università di Napoli Federico II		
		— Università di Roma – Tor Vergata		
		— Università di Trento		
		— Politecnico di Bari		
		— Politecnico di Milano		
		— Università degli studi di Salerno		2010/2011
		— Università degli studi della Calabria		2004/2005
	Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università degli studi di Brescia		2004/2005
		— Università Politecnica delle Marche		2004/2005
		— Università degli Studi di Perugia		2006/2007
		— Università degli Studi di Padova		2008/2009
		— Università degli Studi di Genova		2014/2015
		— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza"		1998/1999
		— Università di Ferrara		1999/2000
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Politecnico di Milano		
		— Politecnico di Bari		
		— Università di Firenze		2001/2002

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
	Laurea magistrale quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Bari — Università di Firenze — Politecnico di Milano		2004/2005
	Laurea specialistica in architettura (Progettazione architettonica)	— Università di Roma Tre		2001/2002
		Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2005/2006
	Laurea magistrale in architettura (Progettazione architettonica)	Università di Roma Tre		2004/2005
	Laurea specialistica in Architettura	— Università di Napoli II — Politecnico di Milano II — Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara — Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano — Facoltà di Architettura dell'Università degli studi di Trieste — Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania — Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma — Facoltà di Architettura, Università di Bologna — Università di Firenze		2001/2002
		— Università IUAV di Venezia		2002/2003
		— Facoltà di Architettura Valle Giulia, Università degli Studi di Roma "La Sapienza" — Università degli Studi di Camerino — Università di Napoli Federico II		2004/2005

▼ M10

[illegible]

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
	Laurea Magistrale in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione urbana e territoriale)	Politecnico di Torino		2002/2003
	Laurea Specialistica in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2001/2002
	Laurea magistrale in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2004/2005
		— Università degli Studi di Roma Tre – Facoltà di Architettura		2001/2002
		— Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2005/2006
	Laurea Magistrale in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2009/2010
		— Università degli Studi di Roma Tre – Facoltà di Architettura		
		— Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2004/2005
	Laurea Specialista in Architettura (costruzione)	Politecnico di Torino		2002/2003
	Laurea Magistrale in Architettura – Progettazione architettonica	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2004/2005
		— Politecnico di Torino		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2007/2008
	Laurea Magistrale in Architettura – Arredamento e Progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2008/2009
	Laurea Magistrale in Architettura Manutenzione e Gestione	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2008/2009
	Laurea Magistrale in Architettura Costruzione Città	Politecnico di Torino		2010/2011

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
Κύπρος	Laurea Magistrale in Architettura per il Progetto Sostenibile	Politecnico di Torino		2010/2011
	Laurea Magistrale in Architettura per il Restauro e la Valorizzazione del Patrimonio	Politecnico di Torino		2010/2011
	Laurea Magistrale in Architettura e Culture del Progetto	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura e Innovazione	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura per il Nuovo e l'Antico	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura – Restauro	Università degli Studi Meditteranea di Reggio Calabria		2013/2014
	Δίπλωμα αρχιτεκτονα – μηχανικού στην αρχιτεκτονική	— Πανεπιστήμιο κυπρου	Βεβαίωση που εκδίδεται από το επιστημονικό και τεχνικό επιμελητήριο κυπρου (ετεκ) η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	2005/2006
	Professional Diploma in Architecture	— University of Nicosia		2006/2007
	Δίπλωμα Αρχιτεκτονικής (5 έτη)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/2009
	Δίπλωμα Αρχιτέκτονα Μηχανικού (5 ετούς φοίτησης)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/2009
Latvija	Arhitekta diploms	Rīgas Tehniskā universitāte	Latvijas Arhitektu savienības sertificēšanas centra Arhitekta prakses sertifikāts	2007/2008
Lietuva	Bakalauro diplomas (Architektūros bakalauros)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija	Architekto kvalifikacijos atestatas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje (Atestuotas architektas) išduodamas po architektūros bakalauro studijų baigimo ir trejų metų praktinės veiklos atestuoto architekto priežiūroje.	2008/2009
	Magistro diplomas (Architektūros magistras)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija		

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
Magyarország	Okleveles építésmérnök MSc	— Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem – Építésmérnöki Kar	A területi illetékes építészkamara hatósági bizonyítványa a szakmagyakorlási jogosultságról.	2007/2008
	Okleveles építésmérnök	— Széchenyi István Egyetem, Győr – Műszaki Tudományi Kar		2007/2008
	Okleveles építésmérnök	— Pécsi Tudományegyetem – Pollack Mihály Műszaki Kar		2007/2008
Malta	Degree in Bachelor of Engineering and Architecture (Hons)	Universita' ta' Malta	Warrant b'titlu ta' "Perit" mahrug mill-Bord tal-Warrant	2007/2008
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46. As of 2014/2015:	1988/1989
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van Bureau Architectenregister die bevestigt dat aan de eisen voor de beroepskwalificatie van architect is voldaan	1988/1989
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem			

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
	— de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 4. Master of Science in Architecture, Urbanism & Building Sciences variant Architecture — Master of Science in Architecture, Building and Planning (specialisatie: Architecture) Master of Architecture	4. Technische Universiteit Delft Faculteit Bouwkunde Technische Universiteit Eindhoven ArtEZ hogeschool voor de kunsten/ArtEZ Academie van Bouwkunst Amsterdamse Hogeschool van de Kunsten/Academie van Bouwkunst Amsterdam Hanze Hogeschool Groningen/Academie van Bouwkunst Groningen Hogeschool Rotterdam/Rotterdamse Academie van Bouwkunst Fontys Hogeschool voor de Kunsten/Academie voor Architectuur en Stedenbouw in Tilburg		2003/2004 2002/2003 2003/2004 2003/2004 2003/2004 2003/2004 2003/2004
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 7. Bachelor of Science in Engineering (BSc) (aufgrund eines Bachelorstudiums), Diplom-Ingenieur/in (Dipl.-Ing. oder DI) für technisch-wissenschaftlich Berufe (aufgrund eines Bachelor- und eines Masterstudiums entspricht MSc)	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Universität für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz 7. Fachhochschule Kärnten	Bescheinigung des Bundesministers für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft über die Erfüllung der Voraussetzung für die Eintragung in die Architektenkammer/Bescheinigung einer Bezirksverwaltungsbehörde über die Ausbildung oder Befähigung, die zur Ausübung des Baumeistergewerbes (Berechtigung für Hochbauplanung) berechtigt	1998/1999 2004/2005

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
	8. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	8. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		2008/2009
	9. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	9. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)		2008/2009
	10. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	10. Technische Universität Wien		2006/2007
	11. Master of Architecture (MArch) (aufgrund eines Bachelor- und eines Masterstudiums entspricht MSc)	11. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung Linz		2008/2009
		11. Akademie der bildenden Künste Wien		2008/2009
	12. Masterstudium der Architektur	12. Universität für angewandte Kunst Wien		2011/2012
Polska	magister inżynier architekt (mgr inż. arch.)	— Politechnika Białostocka — Politechnika Gdańska — Politechnika Łódzka — Politechnika Śląska — Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie — Politechnika Warszawska — Politechnika Krakowska — Politechnika Wrocławska	Zaświadczenie o członkostwie w okręgowej izbie architektów/ Zaświadczenie Krajowej Rady Izby Architektów RP potwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta zgodnie z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej osoby nie będącej członkiem Izby	2007/2008
		— Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego		2003/2004
	dypłom ukończenia studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	— Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie — Politechnika Lubelska		2011/2012 2008/2009
	dypłom studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	Politechnika Świętokrzyska		2012/2013
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de Arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Ciências e Tecnologia da Universidade de Coimbra	Certificado de cumprimento dos pré-requisitos de qualificação para inscrição na Ordem dos Arquitectos, emitido pela competente Ordem dos Arquitectos	1988/1989

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		— Universidade Lusíada de Lisboa		1986/1987
		— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão		1993/1994
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologia		1995/1996
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		1997/1998
		— Universidade do Minho		1997/1998
		— Instituto Superior Técnico da Universidade Técnica de Lisboa		1998/1999
		— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1998/1999
	Carta de Curso de Licenciatura em Arquitectura e Urbanismo	— Escola Superior Gallaecia		2002/2003
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992
	Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade Autónoma de Lisboa		2001/2002
		— Universidade Técnica de Lisboa (Instituto Superior Técnico)		2001/2002
	Carta de curso de Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade do Minho		1997/1998
		— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1999/2000
		— Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão		2006/2007
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologias		1995/1996
		— Faculdade de Arquitectura da Universidade Técnica de Lisboa		2008/2009
		— Universidade de Évora		2007/2008
		— Escola Superior Artística do Porto (ESAP)		1988/1989 (Licenciatura) 2007/2008 (Mestrado)
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		2006/2007
		Universidade Lusíada do Porto		2006/2007
	Carta de curso de Mestrado Integrado em Arquitectura e Urbanismo	— Universidade Fernando Pessoa		2006/2007

▼ M10

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensläsår
		— ESG/Escola Superior Gal-laecia		2002/2003
	Diploma de Mestre em Arquitectura	— Universidade Lusitana de Lisboa		1988/1989
	Carta de Curso, Grau de Licenciado	— Universidade de Évora		2001/2002
	Carta de curso de mestre em Arquitectura	— Universidade do Porto		2003/2004
	Certidão de Licenciatura em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/2002
	Diploma de Mestrado Integrado em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/2002
România	Diploma de arhitect	— Universitatea de arhitectură și urbanism "ION MINCU" – la propunerea Facultății de Arhitectură	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură și de înscriere în Tabloul Național al Arhitecților	2010/2011
		— Universitatea "Politehnică" din Timișoara	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură și de înscriere în Tabloul Național al Arhitecților	2011/2012
		— Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca		2010/2011
		— Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași		2007/2008
Slovenija	Magister inženir arhitekture/Magistrica inženirka arhitekture	Univerza v Ljubljani, Fakulteta za Arhitekturo	Potrnilo Zbornice za arhitekturo in prostor o usposobljenosti za opravljanje nalog odgovornega projektanta arhitekture	2007/2008
Slovensko	Diplom inženiera Arhitekta (titul Ing. arch.)	— Slovenská technická univerzita v Bratislave, Fakulta architektúry, študijný odbor 5.1.1 Architektúra a urbanizmus	Certifikát vydaný Slovenskou komorou architektov na základe 3-ročnej praxe pod dohľadom a vykonania autorizačnej skúšky	2007/2008
		— Technická univerzita v Košiciach, Fakulta umení, študijný odbor 5.1.1. Architektúra a urbanizmus		2004/2005
	Diplom magistra umení (titul Mgr. art.)	— Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, študijný odbor 2.2.7 "Architektonická tvorba"		2007/2008
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkiteksam	— Teknillinen korkeakoulu/ Tekniska högskolan (Helsinki)		1998/1999
		— Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola		
		— Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		
		— Aalto-yliopisto/Aalto- universitet		
		— Tampereen teknillinen yliopisto/Tammerfors tekniska universitet		

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		— Oulun yliopisto		2010/2011
		— Tampereen teknillinen yliopisto		2010/2011
		— Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet		2010/2011
Sverige	Arkitektexamen	— Chalmers Tekniska Högskola AB — Kungliga Tekniska Högskolan — Lunds universitet — Umeå universitet		1998/1999 2009/2010
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art — Cardiff University — University for the Creative Arts — Birmingham City University — University of Nottingham	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.	1988/1989 2006/2007 2008/2009 2008/2009 2008/2009
	2. Degrees in architecture	2. Universities	EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.	1988/1989
	3. Final examination — Final Examination (ARB/RIBA Part 2)	3. Architectural Association — Architectural Association		2011/2012
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		
	6. Master of Architecture	6. — University of Liverpool — Cardiff University — University of Plymouth — Queens University, Belfast — Northumbria University — University of Brighton — Birmingham City University — University of Kent — University of Ulster	An Architects Registration Board Part 3 Certificate of Architectural Education	2006/2007 2006/2007 2007/2008 2009/2010 2009/2010 2010/2011 2010/2011 2006/2007 2008/2009

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
		— University of Edinburgh/Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture		2009/2010
		— Leeds Metropolitan University		2011/2012
		— University of Newcastle upon Tyne		2011/2012
		— University of Lincoln		2011/2012
		— University of Huddersfield		2012/2013
		— University of the West of England		2011/2012
		— University of Westminster		2011/2012
		— University for the Creative Arts		2013/2014
	7. Graduate Diploma in Architecture	7. University College London		2006/2007
	8. Professional Diploma in Architecture	8. University of East London — Northumbria University		2007/2008 2008/2009
	9. Graduate Diploma in Architecture/MArch Architecture	9. University College London		2008/2009
	10. Postgraduate Diploma in Architecture	10. — Leeds Beckett University (until 2014 Leeds Metropolitan University) — University of Edinburgh — Sheffield Hallam University		2007/2008 2008/2009 2009/2010
	11. MArch Architecture (ARB/RIBA Part 2)	11. University College London — University of Nottingham — University of East London		2011/2012 2013/2014 2013/2014
	12. Master of Architecture (MArch)	12. Liverpool John Moores University — De Montfort University — Arts University Bournemouth — Nottingham Trent University — Sheffield Hallam University		2011/2012 2011/2012 2011/2012 2012/2013 2013/2014
	13. Postgraduate Diploma in Architecture and Architectural Conservation	13. University of Edinburgh		2008/2009

▼ **M10**

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referenslåsår
	14. Postgraduate Diploma in Architecture and Urban Design	14. University of Edinburgh		2008/2009
	15. MPhil in Environmental Design in Architecture (Option B)	15. University of Cambridge		2009/2010
	— MPhil in Architecture and Urban Design	— University of Cambridge		2013/2014
	16. Professional Diploma in Architecture: Advanced Environmental and Energy Studies	16. University of East London/Centre for Alternative Technology		2008/2009
	17. MArchD in Applied Design in Architecture	17. Oxford Brookes University		2011/2012
	18. M'Arch	18. University of Portsmouth		2011/2012
	19. Master of Architecture (International)	19. University of Huddersfield		2012/2013
	20. Master of Architecture with Honours	20. Cardiff University		2015/2016
	21. MArch (Architecture)	21. Kingston University		2013/2014
	22. MArch in Architecture	22. University of Greenwich		2013/2014
	23. The degree of Master of Architecture in the College of Humanities and Social Science	23. University of Edinburgh/Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture		2012/2013

(¹) De båda beteckningarna "Università degli studi di (stadens namn)" och "Università di (stadens namn)" är synonyma uttryck som avser samma universitet.

▼B

BILAGA VI

Förvärvade rättigheter som gäller de yrken som erkänns på grundval av samordning av minimikraven för utbildning

►C2 ————— ◀ Förteckning över benämningar på examensbevis för arkitekter som omfattas av de förvärvade rättigheter som avses i artikel 49.1

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
België/Belgique/Belgien	— Examensbevis som utfärdas av de statliga arkitekt högskolorna eller de statliga arkitekturinstitutionerna (architecte-architect) — Examensbevis som utfärdas av arkitekt högskolan i Hasselt (architect) — Examensbevis som utfärdas av de Kungliga Konstakademierna (architecte — architect) — Examensbevis som utfärdas av "Saint-Luc-skolorna" (architecte — architect) — Universitetsdiplom för civilingenjörer, tillsammans med ett intyg om fullgjord provtjänstgöring från den arkitektsammanslutning som ger innehavaren rätten att använda yrkestiteln arkitekt (architecte — architect) — Examensbevis i arkitektur som utfärdas av den centrala eller statliga examensnämnden för arkitektur (architecte — architect) — Examensbevis för civilingenjörer/arkitekter och arkitekt/ingenjörsbetyg som utfärdas vid fakulteterna för tillämpad vetenskap vid universiteten och av Faculté Polytechnique i Mons (ingénieur — architecte, ingénieur-architect)	1987/1988
▼M1 България	De examensbevis som utfärdas av officiellt godkända högre utbildningsanstalter för behörighet som "архитект" (arkitekt), "строителен инженер" (civilingenjör) eller "инженер" (ingenjör) enligt följande: — Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности "Урбанизъм" и "Архитектура" (Universitetet för arkitektur, civilingenjörstudier och geodesi – Sofia: specialiseringarna "urbanism" och "arkitektur") och alla specialiseringar inom ingenjörsvetenskap på följande områden: "конструкции на сгради и съоръжения" (byggteknik), "пътища" (vägar), "транспорт" (transport), "хидротехника и водно строителство" (hydroteknik och hydrokonstruktion), "мелиорации и др." (konstbevattnings osv.). — De examensbevis som utfärdas av tekniska universitet och högre utbildningsanstalter för byggteknik på följande områden: "електро- и топлотехника" (elektro- och termoteknik), "съобщителна и комуникационна техника" (telekommunikationsteknik och -teknologi), "строителни технологии" (byggteknik), "приложна геодезия" (tillämpad geodesi) och "ландшафт и др." (landskapsarkitektur) osv. på området för byggteknik. För utövande av projekteringsverksamhet på arkitektur- och byggområdet måste examensbevisen åtföljas av ett "придружени от удостоверение за проектантска правоспособност" (intyg om rätt till projektering), utfärdat av "Камарата на архитектите" (arkitektkammaren) och "Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране" (kammaren för ingenjörer inom investeringsprojektering), som berättigar till verksamhet inom investeringsprojektering.	2009/2010
▼B Česká republika	— Examensbevis som utfärdats av fakulteterna vid "České vysoké učení technické" (Tjeckiens tekniska universitet i Prag): "Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství" (högskolan för arkitektur och byggnadskonstruktion) (fram till 1951), "Fakulta architektury a pozemního stavitelství" (fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion) (1951-1960) "Fakulta stavební" (fakulteten för civilingenjörstudier) (från 1960) inom följande ämnesområden: byggnadskonstruktion och byggnader, byggnadskonstruktion, konstruktion och arkitektur, arkitektur (inklusive fysisk planering), konstruktionsarbeten och byggande för industri- och jordbruksproduktion, eller i programmet för civilingenjörstudier inom ämnesområdet byggnadskonstruktion och arkitektur,	2006/2007

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
	”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1976) inom följande ämnesområden: arkitektur, fysisk planering, eller inom studieprogrammet arkitektur och fysisk planering inom följande ämnesområden: arkitektur, arkitekturplaneringsteori, fysisk planering, arkitekturhistoria och återuppbyggnad av historiska monument, eller arkitektur och byggnadskonstruktion, — Examensbevis som utfärdats av ”Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (fram till 1951) inom området arkitektur och konstruktion, — Examensbevis som utfärdats av ”Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951-1956) inom området arkitektur och konstruktion, — Examensbevis som utfärdats av ”Vysoké učení technické v Brně”, par la ”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1956) inom ämnesområdet arkitektur och fysisk planering eller av ”Fakulta stavební” (fakulteten för civilingenjörsstudier) (från 1956) inom ämnesområdet konstruktion, — Examensbevis som utfärdats av ”Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, ”Fakulta stavební” (fakulteten för civilingenjörsstudier) (från 1997) inom ämnesområdet byggnader och arkitektur eller inom ämnesområdet civilingenjörsstudier, — Examensbevis som utfärdats av ”Technická univerzita v Liberci”, ”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1994) inom studieprogrammet arkitektur och fysisk planering inom ämnesområdet arkitektur, — Examensbevis som utfärdats av ”Akademie výtvarných umění v Praze” inom studieprogrammet för konst inom ämnesområdet arkitekturplanering, — Examensbevis som utfärdats av ”Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” inom studieprogrammet för konst inom ämnesområdet arkitektur, — Intyg om den auktorisering som utfärdats av ”Česká komora architektů” utan någon specificering av området eller inom området byggnadskonstruktion.	
Danmark	— Examensbevis som utfärdats av statens arkitektskolor i Köpenhamn och Århus (arkitekt) — Registreringsbevis utfärdade av arkitektnämnden i enlighet med lag nr 202 av den 28 maj 1975 (registreret arkitekt) — Examensbevis utfärdade av civilingenjörshögskolorna (byggnadskonstruktör), tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som äsyftas i artikel 48 i detta direktiv	1987/1988
Deutschland	— Examensbevis som utfärdats av konstakademierna (Dipl.-Ing., Architekt) (HfbK) — Examensbevis som utfärdats av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Technische Hochschulen, vid arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid tekniska högskolor, arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid universitet, och, i den mån dessa anstalter har sammanslagits till Gesamthochschulen, vid arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Gesamthochschulen (Dipl.-Ing. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis) — Examensbevis som utfärdats av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Fachhochschulen och, i den mån som dessa anstalter har sammanslagits till Gesamthochschulen, av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Gesamthochschulen, när studietiden är kortare än fyra år men minst tre år, tillsammans med ett certifikat som styrker en fyraårig yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och som utfärdats av yrkesorganisationen i enlighet med artikel 47.1 (Ingenieur grad. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis) — Examensbevis (Prüfungszeugnisse) som utfärdats före den 1 januari 1973 av arkitekturinstitutionerna vid Ingenieurschulen och vid Werkkunstschulen, tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som äsyftas i artikel 48 i detta direktiv	1987/1988

▼ **B**

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (examensbevis i arkitekturstudier som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid estniska konstakademin sedan 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (utfärdades av konsthögskolan i Tallinn 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 - (utfärdades av statens konstinstitut i Estlands SSR 1951-1988).	2006/2007
Ελλάς	— Examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Thrakis, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Patron, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet	1987/1988
España	Den officiella arkitekttiteln (título oficial de arquitecto) tilldelad av departementet för utbildning och vetenskap eller av universiteten	1987/1988
France	— Det statliga arkitektdiplomet, som utfärdats av utbildningsdepartementet fram till 1959 och sedan dess av kulturdepartementet (architecte DPLG) — Examensbevis som utfärdats av "Ecole spéciale d'architecture" (architecte DESA) — Examensbevis som sedan 1955 utfärdats av arkitekturinstitutionen vid "Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg" (f.d. "Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg") (architecte ENSAIS)	1987/1988
▼ M8 Hrvatska	— "Magistar inženjer arhitekture i urbanizma/magistra inženjerka arhitekture i urbanizma" utfärdat av Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — "Magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture" utfärdat av Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu — "Magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture" utfärdat av Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu — "Diplomirani inženjer arhitekture" utfärdat av Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — "Diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture" utfärdat av Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu — "Diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture" utfärdat av Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu — "Diplomirani arhitektonski inženjer" utfärdat av Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — "Inženjer" utfärdat av Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — "Inženjer" utfärdat av Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu för avslutade studier vid Arhitektonski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta — "Inženjer" utfärdat av Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu för avslutade studier vid Arhitektonski odsjek Tehničkog fakulteta	Tredje läsåret efter avslutningen

▼M8

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslår
	— ”Inženjer” utfärdad av Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu för avslutade studier vid Arhitektonsko-inženjerski odjel Tehničkog fakulteta — ”Inženjer arhitekture” utfärdad av Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu Samtliga behörighetsbevis ska åtföljas av ett intyg om medlemskap i kroatiska arkitektkammaren (Hrvatska komora arhitekata), som utfärdats av kroatiska arkitektkammaren i Zagreb.	

▼B

Ireland	— ”Bachelor of Architecture” som utfärdas av ”National University of Ireland” (B. Arch. N.U.I.) till dem som utexamineras i arkitektur vid ”University College” i Dublin — Examensbevis för arkitekter på universitetsnivå som utfärdas av ”College of Technology”, Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.) — Certifikat som associerad medlem i ”Royal Institute of Architects of Ireland” (A.R.I.A.I.) — Certifikat som medlem i ”Royal Institute of Architects of Ireland” (M.R.I.A.I.)	1987/1988
Italia	— ”Laurea in architettura” utfärdade av universitet, tekniska högskolor och högskolorna för arkitektur i Venedig och Reggio Calabria, tillsammans med de examensbevis som berättigar innehavaren att självständigt utöva arkitektyrket, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom eller henne berättigad att självständigt utöva yrket (dott. architetto) — ”Laurea in ingegneria” i byggnadskonstruktion som utfärdas av universitet och tekniska högskolor, tillsammans med de examensbevis som gör innehavaren berättigad att självständigt utöva ett yrke inom arkitekturområdet, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom eller henne berättigad att självständigt utöva yrket (dott. ing. Architetto ou dott. ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (intyg om registrering i arkitektregistret som utfärdas av Cyperns vetenskapliga och tekniska kammare (ETEK))	2006/2007
Latvija	— ”Arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un ”Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (examensbevis för arkitekter, som utfärdades av avdelningen för arkitektur vid fakulteten för civilingenjörstudier vid Lettlands statliga universitet fram till 1958, av avdelningen för arkitektur vid fakulteten för civilingenjörstudier vid Rīgas tekniska högskola 1958—1991 och som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid Rīgas tekniska universitet sedan 1991, samt intyg om registrering som utfärdas av Lettlands arkitektförbund)	2006/2007
Lietuva	— Examensbevis för ingenjörarkitekter/arkitekter som utfärdades av Kauno politechnikos institutas fram till 1969 (inžinierius architektas/architektas), — Examensbevis i arkitekt/kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur som utfärdats av Vilnius inžinerinis statybos institutas fram till 1990, av Vilniaus technikos universitetas fram till 1996 och av Vilnius Gedimino technikos universitetas sedan 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — Examensbevis för specialstudier som utfärdats för avslutad kurs i arkitektur/kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur av LTSR Valstybinis dailės institutas et par la Vilniaus dailės akademija sedan 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — Examensbevis för kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur som utfärdas av Kauno technologijos universitetas sedan 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras); Alla dessa examensbevis skall åtföljas av det intyg om medlemskap utfärdad av intygskommittén som ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område (certifierad arkitekt/Atestuotas architektas)	2006/2007

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
Magyarország	— Examensbevis "okleveles építész mérnök" (examensbevis för arkitekter, magister-examen i arkitektur) som utfärdas av universiten, — Examensbevis "okleveles építész tervező művész" (examensbevis för magister-examen i arkitektur och i ingenjörsvetenskap) som utfärdas av universiten.	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit utfärdas av Università' ta' Malta, vilket ger rätt till registrering som "Perit".	2006/2007
Nederland	— Utbildningsbevis som anger att innehavaren har avlagt examen i arkitektur på universitetsnivå och som utfärdats av arkitekturinstitutionerna vid de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Examensbevis som utfärdas av arkitektakademier erkända av staten (architect) — Examensbevis som fram till 1971 utfärdats av de tidigare arkitekt högskolorna (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Examensbevis som fram till 1970 utfärdats av de tidigare arkitekt högskolorna (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Utbildningsbevis som anger att personen i fråga har avlagt en examen som anordnas av arkitekturrådet för "Bond van Nederlandse Architecten" (nederländska arkitektförbundet, BNA) (architect) — Examensbevis från "Stichting Instituut voor Architectuur" (stiftelsen "Arkitektur-instituut") (IVA) som utfärdas efter fullgörande av en kurs som anordnas av denna stiftelse och tagit minst fyra år i anspråk (architect), tillsammans med ett utbildningsbevis från de behöriga myndigheterna om att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 44 i detta direktiv — Utbildningsbevis som utfärdas av de behöriga myndigheterna med uppgift om att vederbörande innan den 5 augusti 1985 avlade den examen på universitetsnivå, "kandidaat in de bouwkunde", som anordnas av de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven, och att han eller hon under en tid av minst fem år omedelbart före den dagen utövade arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han eller hon är kompetent att utöva denna verksamhet (architect) — Utbildningsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna enbart till personer som innan den 5 augusti 1985 uppnått 40 års ålder, vilket intygar att personen i fråga under en tid av minst fem år omedelbart före detta datum hade utövat arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han eller hon är kompetent att utöva denna verksamhet (architect) — De utbildningsbevis som avses i sjunde och åttonde strecksatserna behöver inte längre erkännas från och med dagen för ikraftträdandet i Nederländerna av lagar och andra författningar som reglerar påbörjandet och utövandet av arkitektverksamhet med yrkesbeteckningen arkitekt, i den mån som dessa utbildningsbevis i enlighet med sådana bestämmelser inte ger tillstånd att utöva verksamheten med denna yrkestitel	1987/1988
Österreich	— Examensbevis som utfärdas av de tekniska högskolorna i Wien och Graz liksom av institutionerna för arkitektur (Architektur), civilingenjörstudier (Bauingenieurwesen Hochbau) och konstruktion (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) vid fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur vid universitetet i Innsbruck — Examensbevis som utfärdas av institutionen för mark- och vattenhushållning (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) vid lantbrukshögskolan — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstindustrihögskolan i Wien — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstakademien i Wien	1997/1998

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslår
	— Examensbevis för diplomerade ingenjörer (Ing.), som utfärdas av tekniska högskolor, tekniska skolor eller tekniska byggnadsskolor, tillsammans med licensen "Baumeister", som intygar att innehavaren har minst sex års yrkeserfarenhet i Österrike, vilket skall stadfästas i en examen — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstindustrihögskolan i Linz — Utbildningsbevis för utövande av yrket civilingenjör eller ingenjör med specialinriktning på konstruktion (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), som utfärdas i enlighet med lagen om offentliga bygg- och anläggningstekniker (Ziviltechnikergesetz, BGBl, n° 156/1994)	
Polska	Examensbevis som utfärdats av fakulteterna för arkitektur vid: — Warszawas tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Warszawa (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (titel 1945-1948: inżynier architekt, magister nauk technicznych; titel 1951 — 1956: inżynier architekt; titel 1954 — 1957, andra stadiet: inżyniera magistra architektury; titel 1957 — 1959: inżyniera magistra architektury; titel 1959 — 1964: magistra inżyniera architektury; titel 1964 — 1982: magistra inżyniera architekta; titel 1983 — 1990: magister inżynier architekt; titel sedan 1991: magistra inżyniera architekta) — Krakóws tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Kraków (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt (1945 — 1953 Bergshögskolan, tekniska fakulteten för arkitektur — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) — Wrocławsk tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Wrocław (Politechnika Wrocławsk, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (titel 1949-1964: inżynier architekt, magister nauk technicznych; titel 1956 — 1964: magister inżynier architektury; titel sedan 1964: magister inżynier architekt) — Schlesiens tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (1945 — 1955, fakulteten för ingenjörsvetenskap och byggnadskonst — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titel: inżynier architekt; 1961 — 1969, fakulteten för industriell och allmän byggnadskonst — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titel: magister inżynier architekt; 1969 — 1976, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, titel: magister inżynier architekt; sedan 1977, fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury, titel: magister inżynier architekt och sedan 1995, titel: inżynier architekt) — Poznańs tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; inżynier architekt; magister inżynier architekt (1945 — 1955, ingenjörsskolan, fakulteten för arkitektur — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architekt; titel sedan 1978: magister inżynier architekt och sedan 1999: inżynier architekt) — Tekniska universitetet i Gdańsk, fakulteten för arkitektur i Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt. (1945 — 1969 fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury, 1969 — 1971 fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, 1971 — 1981 Institutet för arkitektur och fysisk planering — Instytut Architektury i Urbanistyki, sedan 1981 fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury) — Białostoks tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt (1975 — 1989 Institutet för arkitektur — Instytut Architektury)	2006/2007

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslår
	— Tekniska universitetet i Łódź, fakulteten för civilingenjörstudier, arkitektur och miljöingenjörsvetenskap i Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1973 — 1993 fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury och sedan 1992 fakulteten för civilingenjörstudier, arkitektur och miljöingenjörsvetenskap — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titel: 1973-1978 inżynier architekt, sedan 1978 magister inżynier architekt) — Tekniska universitetet i Szczecin, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur i Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1948 — 1954, Ingenjörshögskolan, fakulteten för arkitektur — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architekt, sedan 1970 magister inżynier architekt och sedan 1998 inżynier architekt) Alla dessa examensbevis skall åtföljas av det intyg om medlemskap utfärdat av det behöriga regionala arkitektorganet i Polen som ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitektens område i Polen.	
Portugal	— Examensbeviset "diploma do curso especial de arquitectura" utfärdat av konstakademierna i Lissabon och Porto — Arkitektdiplomet "diploma de arquitecto" utfärdat av konstakademierna i Lissabon och Porto — Examensbeviset "diploma do curso de arquitectura" utfärdat av de högre konstakademierna i Lissabon och Porto — Examensbeviset "diploma de licenciatura em arquitectura" utfärdat av den högre konstakademien i Lissabon — Examensbeviset "carta de curso de licenciatura em arquitectura" utfärdat av Lissabons tekniska universitet och av Portos universitet — Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den tekniska högskolan vid det tekniska universitetet i Lissabon — Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den vetenskapliga och tekniska fakulteten (de Engenharia) vid universitetet i Porto — Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den vetenskapliga och tekniska fakulteten vid universitetet i Coimbra — Civilingenjörsexamen med inriktning på produktion (licenciatura em engenharia civil, produção) utfärdat av universitetet i Minho	1987/1988
▼M1 România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" București (Universitetet för arkitektur och urbanism "Ion Mincu" i Bukarest): — 1953–1966: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București (Institutet för arkitektur "Ion Mincu" i Bukarest), Arhitect (arkitekt), — 1967–1974: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București (Institutet för arkitektur "Ion Mincu" i Bukarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur), — 1975–1977: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Institutet för arkitektur "Ion Mincu" i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur), — 1978–1991: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Institutet för arkitektur "Ion Mincu" i Bukarest, fakulteten för arkitektur och systematisering), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur och systematisering), — 1992–1993: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Institutet för arkitektur "Ion Mincu" i Bukarest, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur och urbanism),	2009/2010

▼ M1

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
	— 1994–1997: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Institutet för arkitektur "Ion Mincu" i Bukarest, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1998–1999: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Institutet för arkitektur "Ion Mincu" i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2000 Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Universitetet för arkitektur och urbanism "Ion Mincu" i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca): — 1990–1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Polytekniska institutet Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1993–1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1994–1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1998–1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2000 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași (Tekniska universitetet "Gh. Asachi" i Iași): — 1993: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Tekniska universitetet "Gh. Asachi" i Iași, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1994–1999: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Tekniska universitetet "Gh. Asachi" i Iași, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 2000–2003: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Tekniska universitetet "Gh. Asachi" i Iași, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2004 Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Arhitectură (Tekniska universitetet "Gh. Asachi" i Iași, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). Universitatea Politehnica din Timișoara (Polytekniska universitetet i Timișoara): — 1993–1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Tekniska universitetet i Timișoara, fakulteten för civilingenjörstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură och urbanism, specializarea Arhitectură generală (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur och urbanism, specialisering allmän arkitektur),	

▼ **M1**

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
	— 1995–1998: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții (Polytekniska universitetet i Timișoara, fakulteten för civilingenjörstudier), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1998–1999: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Polytekniska universitetet i Timișoara, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2000 Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Polytekniska universitetet i Timișoara, fakulteten för civilingenjörstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). Universitatea din Oradea (Oradeas universitet): — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului (Oradeas universitet, fakulteten för miljöskydd), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2003 Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții (Oradeas universitet, fakulteten för arkitektur och civilingenjörstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). Universitatea Spiru Haret București (Spiru Haret-universitetet i Bukarest): — från och med 2002 Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură (Spiru Haret-universitetet i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur).	

▼ **B**

Slovenija	— "Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture" (examensbevis i arkitektur från universitet) som utfärdades av fakulteten för arkitektur, vilket tillsammans med ett intyg från den behöriga myndighet på arkitekturområdet som erkänns i lag ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturs områden, — Examensbevis från universitetet som utfärdades av tekniska fakulteter och är förenat med titeln "univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka", vilket tillsammans med ett intyg från den behöriga myndighet på arkitekturområdet som erkänns i lag ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturs områden.	2006/2007
Slovensko	— Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur och byggnadskonstruktion" ("architektúra a pozemné staviteľstvo") som utfärdades av den slovakiska tekniska högskolan (Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1950 — 1952 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur" ("architektúra") som utfärdades av fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1952-1960 (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet "byggnadskonstruktion" ("pozemné staviteľstvo") som utfärdades av fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1952 — 1960 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur" ("architektúra") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid den slovakiska tekniska högskolan (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1961 — 1976, (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet "byggnadskonstruktion" ("pozemné stavby") som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid den slovakiska tekniska högskolan (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1961 — 1976, (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet "arkitektur" ("architektúra") som utfärdades av fakulteten för arkitektur vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava sedan 1977 (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet "stadsplanering" ("urbanizmus") som utfärdades av fakulteten för arkitektur vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava sedan 1977 (titel: Ing. arch.)	2006/2007

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referenslåsår
	— Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné stavby”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava 1977 — 1997 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur och byggnadskonstruktion” (”architektúra a pozemné stavby”) som utfärdas av fakulteten för civilingenjörstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava sedan 1998 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion — specialisering: arkitektur” (”pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava 2000 — 2001, (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion och arkitektur” (”pozemné stavby a architektúra”) som utfärdas av fakulteten för civilingenjörstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) i Bratislava sedan 2001 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdas av akademien för konst och formgivning (Vysoká škola výtvarných umení) i Bratislava sedan 1969 (titel: Akad. arch. fram till 1990; Mgr. 1990 — 1992; Mgr. arch. 1992 — 1996; Mgr. art. sedan 1997) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné staviteľstvo”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörstudier vid det tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Technická univerzita) i Košice 1981 — 1991 (titel: Ing.) Alla dessa examensbevis skall åtföljas av — Intyg om auktorisation utfärdat av det slovakiska arkitektorganet (Slovenská komora architektov) i Bratislava utan någon specificering av området eller inom området ”byggnadskonstruktion” (”pozemné stavby”) eller ”fysisk planering” (”územné plánovanie”) — Intyg om auktorisation utfärdat av det slovakiska civilingenjörorganet (Slovenská komora stavebných inžinierov) i Bratislava inom området byggnadskonstruktion (”pozemné stavby”)	
Suomi/Finland	— Examensbevis utfärdade av arkitekturinstitutionerna vid de tekniska högskolorna och universitet i Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Examensbevis utfärdade av de tekniska instituten (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— Examensbevis utfärdade av Arkitekturskolan vid Kungliga Tekniska Högskolan, Chalmers tekniska högskola och Lunds tekniska högskola vid universitetet i Lund (arkitekt, magisterexamen i arkitektur) — Bevis på medlemskap i Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), om studierna har bedrivits i en stat som omfattas av detta direktiv	1997/1998
United Kingdom	— De behörighetsbevis som utfärdas efter avlagd examen vid: — Royal Institute of British Architects — arkitektursektionerna vid universitet, tekniska högskolor, ”colleges”, akademier (privata ”college”), ”Schools of Technology and Art” som den 10 juni 1985 var erkända av l'Architects Registration Council i Storbritannien för upptagande i registret (Architect) — Utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 6.1 a, 6.1 b eller 6.1 d i ”l'Architects Registration Act” från 1931 (Architect) — Utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 2 i ”l'Architects Registration Act” från 1938 (Architect)	1987/1988

BILAGA VII

Handlingar och intyg som kan krävas enligt artikel 50.11. *Handlingar*

- a) Intyg om medborgarskap.
- b) Kopia på de kompetens- eller examensbevis som ger rätt att utöva yrket i fråga samt, i förekommande fall, ett intyg om vederbörandes yrkeserfarenhet.

De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten får uppmana sökanden att lämna upplysningar om sin utbildning i den mån detta är nödvändigt för att fastställa förekomsten av potentiella väsentliga olikheter i förhållande till den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten i enlighet med artikel 14. Om det är omöjligt för sökanden att lämna dessa upplysningar skall de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten vända sig till kontaktpunkten, den behöriga myndigheten eller något annat relevant organ i ursprungsmedlemsstaten.

- c) Ett intyg om verksamhetens karaktär och varaktighet, i de fall som avses i artikel 16, utfärdat av behörig myndighet eller behörigt organ i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat den utländske medborgaren kommer från.
- d) När en mottagande medlemsstat behöriga myndighet av personer som vill utöva ett reglerat yrke kräver bevis för att de har gott namn och rykte eller att de inte försatts i konkurs, eller temporärt upphäver eller förbjuder utövandet av yrket i fall av grav yrkesmässig försummelse eller brottslig handling, skall denna medlemsstat när det gäller andra medlemsstaters medborgare som vill utöva yrket inom landet som tillräcklig bevisning godta uppvisande av handlingar som utfärdats av behöriga myndigheter i den utländske sökandens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från och som utvisar att dessa krav är uppfyllda. Dessa myndigheter skall tillhandahålla de begärda handlingarna inom två månader.

När de behöriga myndigheterna i den utländske sökandens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från inte utfärdar sådana handlingar som åsyftas i första stycket, skall dessa handlingar ersättas av en försäkran under ed — eller i stater där någon bestämmelse om försäkran under ed inte finns av en försäkran på heder och samvete — som lämnas av den berörda personen inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, av en notarie eller behörigt fackligt organ i personens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från. Denna myndighet eller notarie skall utfärda ett intyg som styrker äktheten av eden eller den högtidliga försäkran.

- e) När en mottagande medlemsstat kräver bevis på fysisk och psykisk hälsa av medborgare som vill utöva ett reglerat yrke, skall den medlemsstaten som tillräcklig bevisning godta att det dokument uppvisas som krävs i den utländske medborgarens ursprungsstat. När ursprungsmedlemsstaten inte utfärdar sådana dokument, skall den mottagande medlemsstaten godta ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i denna stat. I sådana fall måste de behöriga myndigheterna i ursprungsstaten tillhandahålla den begärda handlingen inom två månader.
- f) När en mottagande medlemsstat av de av sina egna medborgare som vill utöva ett reglerat yrke kräver

— intyg angående sökandens ekonomiska ställning,

— bevis för att den berörda personen är försäkrad mot de ekonomiska risker som är förenade med deras yrkesansvar i enlighet med gällande lagar och bestämmelser i den mottagande medlemsstaten om försäkringsskyddets villkor och omfattning,

▼B

skall denna stat som tillräcklig bevisning godta intyg beträffande detta utfärdade av banker och försäkringsföretag i andra medlemsstater.

▼M9

- g) Ett intyg som bekräftar att den sökande inte temporärt eller definitivt har förbjudits att utöva yrket eller inte har dömts för något brott, om medlemsstaten kräver sådana intyg av sina egna medborgare.

▼B*2. Intyg*

För att underlätta tillämpningen av avsnitt III kapitel III i detta direktiv får en medlemsstat föreskriva att personer som uppfyller utbildningsvillkoren samtidigt med de bevis över formella kvalifikationer skall förete ett intyg från de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten som visar att dessa examensbevis är de som avses i detta direktiv.